

Официален вестник

на Европейския съюз

C 166

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
7 юни 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	I Резолуции, препоръки и становища	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Комитет на регионите	
	89-а пленарна сесия от 31 март и 1 април 2011 г.	
2011/C 166/01	Резолюция на Комитета на регионите „Последиците от природното бедствие и последиците от ядрената авария в Япония: поуки за Европейския съюз“	1
	СТАНОВИЩА	
	Комитет на регионите	
	89-а пленарна сесия от 31 март и 1 април 2011 г.	
2011/C 166/02	Становище на Комитета на регионите относно „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.“	3
2011/C 166/03	Становище на Комитета на регионите „Преглед на бюджета на ЕС“	9
2011/C 166/04	Становище на Комитета на регионите относно „Европейска платформа срещу бедността и социалното изключване“	18

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2011/С 166/05	Становище на Комитета на регионите относно „Стратегия за региона на река Дунав“	23
2011/С 166/06	Становище на Комитета на регионите относно „Прилагане на насоките за политиката в областта на пътната безопасност през периода 2011—2020 г.“	30
2011/С 166/07	Становище на Комитета на регионите относно „Пети доклад за сближаването“	35
2011/С 166/08	Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на Европейския социален фонд след 2013 г.“	45
2011/С 166/09	Становище на Комитета на регионите относно „Акт за единния пазар“	52

III *Подготвителни актове*

Комитет на регионите

89-а пленарна сесия от 31 март и 1 април 2011 г.

2011/С 166/10	Становище на Комитета на регионите относно „Сезонна заетост и вътрешнокорпоративен трансфер“ ...	59
---------------	--	----

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

89-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 31 МАРТ И 1 АПРИЛ 2011 Г.

Резолюция на Комитета на регионите „Последиците от природното бедствие и последиците от ядрената авария в Япония: поуки за Европейския съюз“

(2011/C 166/01)

Комитетът на регионите и местните и регионалните власти, които той представлява:

1. биха желали да изкажат своите съболезнования, дълбоко съчувствие и солидарност с народа на Япония и с всички пострадали от земетресението, последвалото цунами и аварията в ядрената централа и от последиците от тези събития;

2. изразяват готовността си да окажат съдействие на хората и на местните и регионалните власти в засегнатите области на Япония и призовават Европейската комисия да предложи и, ако е необходимо, да координира подходящи мерки за помощ в съответствие с нуждите на японския народ и при пълно зачитане на традиционните му нагласи;

3. приканват японските власти към възможно най-голяма прозрачност и ги призовава да предоставят актуална информация за последиците от ядрената авария, която може да има сериозни отражения в други части на света; потвърждават готовността си да предоставят помощ и технически опит;

4. призовават членовете си да проявят солидарност в рамките на съществуващите партньорства и споразумения за сътрудничество с японските регионални и местни власти и да осъществяват ефективни проекти за помощ на място там, където е необходимо, като използват установените контакти;

5. подчертават, че събитията в Япония ни припомнят първостепенната роля на местните и регионалните власти в случай на природни или причинени от човека бедствия, а също и че в

Европейския съюз трябва да бъде подновен дебатът по въпросите за сигурността на атомните централи с участието на всички равнища на управление;

6. подчертават в този контекст принципите на солидарност, сътрудничество, координация и подкрепа във връзка с предотвратяването на бедствия и реакцията при бедствия и подкрепят предложението за създаване на механизъм на ЕС за гражданска защита ⁽¹⁾ и по-специално планираното укрепване на Центъра за наблюдение и информация (ЦНИ); припомнят ангажимента на Европейската комисия за укрепване на европейския капацитет за реакция при бедствия въз основа на предоставените от държавите-членки звена и сили и призовават Европейската комисия, в рамките на правомощията си за подпомагане, да предложи подходящи мерки за подобряване на обмена на безусловно необходима оперативна информация не само на национално, но и на регионално и местно равнище;

7. подкрепят инициативата на Европейската комисия да започне в най-кратък срок строга проверка на всички атомни централи в ЕС от независими експерти и в съответствие със строги общи стандарти за безопасност и да насърчава по-нататъшното разработване на такива общи стандарти не само за ядрена безопасност, но и за управлението на извънредни ситуации и гражданската защита; изразяват убеждението си, че тези прегледи следва да бъдат задължителни, и съжаляват, че на срещата си през месец март Европейският съвет не последва това предложение;

⁽¹⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета. Към укрепване на реакцията на ЕС при бедствия: ролята на гражданската защита и на хуманитарната помощ, COM(2010) 600 окончателен.

8. затова призовават държавите-членки да се споразумеят за общи критерии и незабавно започване на всеобхватни оценки на риска и безопасността (стрестестове) на съществуващите и бъдещите централи, като бъде отчетено и въздействието им върху граничните държави-членки и региони; подчертават, че страните извън ЕС, в които съществуват ядрени съоръжения или се предвижда да бъдат създадени такива, трябва също да бъдат включени в този процес и трябва да се предприемат необходимите мерки за по-нататъшно подобряване на съществуващите трансгранични информационни механизми в областта на безопасността на атомните централи и специфичното трансгранично измерение на управление на кризите и реакцията при бедствия; подчертава, че такива стрестестове следва да бъдат включени в бъдещите преговори за присъединяване и че следва да се оптимизира участието на съседните страни и региони в процедурите за одобрение; накрая призовават всяка ядрена инсталация, която не премине този стрестест, да бъде изведена от експлоатация;

9. призовават за незабавен преглед на изпълнението на Директива на Съвета № 2009/71/ЕВРАТОМ от 25 юни 2009 г. за установяване на общностна рамка за ядрената безопасност на ядрените инсталации и, ако е необходимо, нейното преразглеждане;

9а. призовава Европейската комисия да изготви предложения за минимални изисквания за застраховане на ядрените инсталации, така че те да бъдат адекватно обезпечени срещу финансовите рискове, предизвикани от инцидент в реактор, която може да доведе до разпространяване на радиоактивен материал в околната среда;

10. приветстват високите стандарти за безопасност, залегнали в предложението за Директива на Съвета относно управлението на отработено гориво и ядрени отпадъци 2010/0306(NLE), за да се гарантира безопасно погребване на силно радиоактивните отпадъци и отработеното ядрено гориво, отправят искане да бъдат включени и заинтересованите местни и регионални власти;

11. заявяват своята готовност, в тясно сътрудничество с компетентните органи на национално и европейско равнище, да прегледат областите, които попадат в тяхната сфера на компетентност (например във връзка с разрешителните процедури, плановите при извънредни ситуации и др.) и, ако е целесъобразно, да ги осъвременят в светлината на поуците от бедствието в Япония и на съвременните научни изследвания;

12. призовават Европейската комисия да увеличи подкрепата за сътрудничеството с трети страни в областта на предотвратяването на природни и причинени от човека бедствия и обучението в тази сфера;

13. призовават за по-категорично насърчаване на необходимите мерки за постигане на икономии на енергия, значително

нарастване на енергийната ефективност и преминаване на енергийните доставки на Европейския съюз към безопасни и устойчиви източници на възобновяема енергия на достъпни цени; по-конкретно се ангажират с т.нар. „трета индустриална революция“ или демократизация на производството на енергия, с което ще се гарантира, че бъдещото производство, съхранение и разпределение на енергия ще бъде децентрализирано, като по този начин се гарантира енергийна сигурност и икономика, основана на възобновяема енергия и се предостави на гражданите и на местните и регионалните власти възможност за пряко влияние. Ангажират се с подкрепата на необходимите промени в инфраструктурата, за да се създадат отворени и интелигентни електрически мрежи и призовават Европейската комисия възможно най-бързо да събере местните и регионалните власти с подходящи заинтересовани страни, за да се постави началото на преобразуването на европейското енергийно производство;

14. призовават за открита и честна комуникационна политика на всички доставчици на ядрена енергия и за изграждане на ефективни партньорства между тези доставчици, държавите-членки и регионалните и местните власти;

14а призовават преди всичко за по-голяма децентрализация на производството и разпределението на електроенергията, особено в сектора на възобновяемите енергийни източници. Това би довело до укрепване на производството на регионално и местно равнище, скъсяване на разстоянието между производители и потребители, намаляване на зависимостта от големите световни доставчици на електроенергия, повишаване на децентрализираното създаване на блага и преди всичко до повишаване на безопасността на доставките на електроенергия при бедствия; призовават Европейската комисия, най-вече в рамките на стратегия „Европа 2020“, да подкрепи енергично значителните усилия, които местните и регионалните власти вече полагат в областта на възобновяемите енергийни източници и за постигане на все по-голяма автономия при доставките на енергия;

15. предвид целите, свързани с изменението на климата и факта, че 30 % от електроенергията в ЕС понастоящем се произвежда от атомни централи, считат, че е необходим реалистичен дебат за бъдещия енергиен микс в ЕС; затова призовават Европейската комисия да насърчи по-ефективни форми на енергия от възобновяеми източници, без да изоставя целта за укрепване на енергийната независимост на Европа и постепенното намаляване на зависимостта от ядрена енергия;

16. възлагат на председателя на КР да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на унгарското председателство на Съвета на ЕС, на Европейската комисия, на Европейския парламент, на Европейския икономически и социален комитет и на компетентните японски власти.

Брюксел, 1 април 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

89-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 31 МАРТ И 1 АПРИЛ 2011 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.“

(2011/C 166/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- осъзнава, че европейското гражданство не само представлява елемент, който позволява на различните национални идентичности да съжителстват в Европейския съюз, независимо от начините на придобиване на национално гражданство, като приобщава гражданите към процеса на европейска интеграция, но и допринася за изграждането на европейската демокрация;
- се обявя в подкрепа на всяка инициатива, която би могла да увеличи участието на гражданите в демократичния процес на Съюза, включително и посредством пряката демокрация и с демокрацията на участието, и да допринесе съществено за преодоляване на демократичния дефицит в ЕС;
- подчертава необходимостта да се засили информираността на гражданите относно техния статут на граждани на ЕС, относно техните права и значението на тези права в ежедневието;
- счита, че разпоредбите относно европейското гражданство, включени в Договора за Европейския съюз, следва да се тълкуват в съответствие с принципа, според който решенията трябва да бъдат взимани по възможно най-открития и близък до гражданите начин;
- отбелязва, че поради своята близост до гражданите регионалните и местните власти са в най-добра позиция да насърчават по-доброто разбиране на понятието за европейско гражданство и да повишават неговата популярност и предимства за всеки отделен човек;
- подчертава, че от много време насам регионалните и местните власти трупат опит чрез успешни инициативи, с които насърчават и улесняват гражданството;
- подчертава необходимостта от предприемане на действия, насочени към осигуряването на образование и обучение в областта на гражданството, превъзможването на различните бариери, премахването на асиметриите и пропуските по отношение на информацията; възможността за съзнателно и свободно упражняване на правата и изпълняване на задълженията;
- подчертава отново отговорността на всички управленски равнища да спомогнат за изграждането на „култура на правата“.

Докладчик

г-н Roberto PELLA (IT/ЕНП), Общински съветник от Valdengo

Отправен документ

„Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“

COM(2010) 603 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Контекст: Европейското гражданство след приемането на Договора от Лисабон

1. оценява положително Доклада относно напредъка към ефективно гражданство на ЕС за периода 2007-2010 г.⁽¹⁾, който описва различните нововъведения в гражданството през този период и придружава Доклада за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС;

2. споделя възприетия в доклада подход да се определят основните препятствия, пред които гражданите все още са изправени ежедневно при упражняването на своите права, свързани с европейското гражданство в различни сфери на живота, целта да бъдат установени, а след това и премахнати препятствията, за да могат европейските граждани да се възползват напълно от своите права, както и желанието на Европейската комисия да укрепи понятието за „европейско гражданство“ с конкретни и ефективни действия;

3. оценява положително съобщението, придружавашо Доклада за гражданството, озаглавено „За Акт за единния пазар – За изграждане на високо конкурентна социална пазарна икономика“⁽²⁾, което от своя страна разглежда премахването на препятствията пред европейските граждани в упражняването на правата, предоставени им чрез достиженията на правото в областта на единния пазар, по-конкретно когато действат в качеството си на икономически оператори (предприемачи, потребители или работници) в рамките на единния пазар;

4. припомня, че един основен и изпълнен със символика етап от изграждането на европейска идентичност и европейска демокрация беше въвеждането на „европейското гражданство“ с Договора от Маастрихт, което беше признато на всички граждани на държава-членка на Европейския съюз, а след приемането на Договора от Амстердам се счита и за допълващо националното гражданство;

5. подчертава, че правните нововъведения на Договора от Лисабон доведоха до укрепване на понятието за европейско гражданство, което се добавя към националното гражданство (а не просто го допълва), без да го заменя;

6. осъзнава, че европейското гражданство не само представлява елемент, който позволява на различните национални идентичности да съжителстват в Европейския съюз, независимо от начините на придобиване на национално гражданство, като

приобщава гражданите към процеса на европейска интеграция, но и допринася за изграждането на европейската демокрация така, както се признава в Договора за Европейския съюз, който нарежда европейското гражданство сред демократичните принципи, заедно с принципа на равенство между европейските граждани;

7. подчертава, че съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз гражданите на Съюза се ползват с правата и имат задълженията, предвидени от Договорите, към които следва да се прибавят основните права, признати от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, към която Европейският съюз се присъедини с приемането на Договора от Лисабон, както и правата и свободите, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., актуализирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която с Договора от Лисабон придоби същата правна сила като Договорите;

8. подчертава, че посочените в Доклада за гражданството на ЕС права са, от една страна, права, с които разполагат единствено гражданите на Съюза, а от друга – основни права, които се отнасят и до гражданите на трети страни;

9. осъзнава, че гражданството на Съюза понастоящем представлява основен статут на личността, политически субект на процеса на европейска интеграция, като позволява всички да бъдат третирани наравно, независимо от своята националност;

10. осъзнава, че познаването и популяризирането на понятието за европейско гражданство представлява основен и стратегически фактор, най-вече в страните, които се присъединиха към Съюза през последните години, както и в тези, които кандидатстват за членство;

11. припомня, че Договорът за Европейския съюз изисква от страните, които възнамеряват да се присъединят към Съюза, и от държавите-членки да зачитат и насърчават ценностите, на които се основава Съюзът: човешкото достойнство, свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава и правата на човека, включително правата на лицата, принадлежащи към малцинства – общи ценности на държавите-членки в общество, характеризиращо се с плурализъм, недискриминация, толерантност, правосъдие, солидарност и равенство между жените и мъжете;

12. подчертава, че още в препоръката на Комитета на министрите на Съвета на Европа до държавите-членки от 16 октомври 2002 г. се признава, че „обучението по демократично гражданство би трябвало да се разглежда като част от който и да е вид официална, неофициална или неформална образователна дейност (включително тази в семейството), която има за цел да даде възможност на човек да действа през целия си живот като активен и отговорен гражданин в рамките на своите права и отговорности в едно демократично общество“;

⁽¹⁾ COM(2010) 602 окончателен.

⁽²⁾ COM(2010) 608 окончателен.

13. припомня, че в съобщението от септември 2005 г. относно „Обща програма за интеграция“, разглеждайки рамката за интеграция на гражданите на трети страни в Европейския съюз, Комисията прикани държавите-членки „да наблегнат на гражданското възпитание в програмите за прием и в другите дейности, насочени към новопристигналите граждани на трети страни, с цел имигрантите да разберат и зачитат общите национални и европейски ценности и да се ползват от тях“;

14. отбелязва, че още от началото на дебата относно бъдещето на Европа КР се обяви в подкрепа на всяка инициатива, която би могла да увеличи участието на гражданите в демократичния процес на Съюза, да се впише в рамките на действията, свързани с пряката демокрация и с демокрацията на участието и да допринесе съществено за преодоляване на демократичния дефицит в ЕС и приветства преди всичко напредъка, постигнат в това отношение с Договора от Лисабон;

15. припомня, че със становището, озаглавено „Нови форми на управление: Европа – рамка за гражданската инициатива“, Комитетът на регионите прикани ЕС да увеличи демократичността и прозрачността на своите политики и на структурите си за вземане на решения, за да може да създаде най-добрата възможна рамка за участието и инициативите на гражданите на европейско равнище, и също така поиска да бъдат създадени механизми, чрез които да се насърчава интерактивният политически диалог и да се прилага на практика принципът на демокрация на участието;

16. подчертава, че в политическите приоритети на КР за периода 2010-2012 г., се посочва, че консолидирането на институционалната роля на КР предполага признаването на приоритетното естество на прилагането на разпоредбите на Договора от Лисабон, които са свързани с регионите или съдържат елементи, изпълнявани на местно равнище, като гражданската инициатива; изразява задоволство във връзка с приемането на Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно гражданската инициатива, в който бяха приети много от исканията, изразени от Комитета на регионите (CdR 167/2010);

17. подчертава необходимостта за европейските граждани да бъдат превъзможнати пропуските и препятствията пред свободното движение и да бъде гарантирано, че те могат да се ползват изцяло от правата си, предоставени им от Договорите, независимо от това къде са избрали да се установят или къде са закупили стоки и услуги;

18. изтъква факта, че в държавите-членки все още съществува разделение между приложимите правни разпоредби и ежедневната действителност на гражданите, особено при трансграничните ситуации;

19. изтъква факта, че най-големи проблеми възникват при прилагането на европейските разпоредби от страна на отделните държави-членки, както и с привеждането на националните правни уредби в съответствие с нововъведенията в законодателството;

20. подчертава необходимостта да се засили информираността на гражданите относно техния статут на граждани на ЕС, относно техните права и значението на тези права в ежедневието;

21. счита, че особено внимание трябва да се обърне на мигрантите, които имат намерение да придобият гражданството на дадена държава-членка и по този начин да станат и „европейски граждани“;

Ролята на местните и регионалните власти

22. счита, че общите разпоредби относно европейското гражданство, включени в Договора за Европейския съюз, в дела, съдържащ разпоредбите относно демократичните принципи, следва да се тълкуват в съответствие с принципа, според който решенията трябва да бъдат взимани по възможно най-открития и близък до гражданите начин, в съответствие с модела на демокрацията на най-близкото до гражданите равнище, чието действително прилагане на практика означава най-вече пълно и ефективно участие на регионалните и местните власти като „органи, намиращи се най-близо до гражданите“;

23. отбелязва, че в доклада на Комисията не се отделя подходящо внимание на приноса, който регионалните и местните власти могат да дадат за ефективността и качеството на европейското гражданство;

24. отбелязва, че поради своята близост до гражданите регионалните и местните власти са в най-добра позиция да насърчават по-доброто разбиране на понятието за европейско гражданство и да повишават неговата популярност и предимства за всеки отделен човек, включително чрез демонстриране на осезаемото въздействие на политиките на Съюза върху живота на гражданите;

25. посочва, че регионалните и местните власти ще играят ключова роля в процесите на участие, които ще бъдат създадени с цел прилагане на действителен възходящ подход, позволяващ на гражданите да допринесат в значителна степен за разработването на политиките на ЕС, които оказват конкретно въздействие върху техните права;

26. счита, че местните и регионалните власти могат да дадат възможност на европейските институции да достигнат по-специално до онези групи от населението, които често участват в по-малка степен, например младите хора и мигрантите;

27. отбелязва, че местните и регионалните власти носят отговорност за управлението на проблемите, свързани с движението и установяването на европейските граждани, както и с приемането им;

28. отбелязва, че докладът, макар да посочва препятствията, които пречат на упражняването на правата, свързани с европейското гражданство, не отделя достатъчно внимание на предпоставките, необходими, за да може всяка форма на гражданство да стане ефективна и да бъдат превъзможнати географските, културните, езиковите, информационните и технологичните бариери, които възпрепятстват съзнателното и свободното упражняване на правата и изпълняване на задълженията;

29. отбелязва, че в Доклада за гражданството за 2010 г. не се отделя достатъчно внимание на инструментите на гражданското участие, които представляват нови канали за разпространение на демокрацията и гражданството;

30. подчертава, че в доклада не се отчита в достатъчна степен необходимостта на местно и регионално равнище да се предприемат мерки, насочени към административно опростяване, с цел ефективно прилагане на правата, свързани с европейското гражданство;

31. изтъква факта, че в новия мултикултурен контекст гражданството вече не се определя единствено като защита на идентичността и принадлежността, а като начин за социална интеграция и приобщаване;

32. подчертава, че от много време насам регионалните и местните власти трупат опит чрез успешни инициативи, с които насърчават и улесняват гражданството, включително посредством процесите, характерни за демокрацията на участието и съвещателната демокрация;

33. отбелязва, че предвид статистиките, които показват, че по-голямата част от гражданите на ЕС не познават значението на правата, признати от европейското гражданство, по-специално свободното движение и пребиваване, нито знаят за тяхното съществуване, местните и регионалните власти, поради своята близост до гражданите, представляват естествените канали (инструменти) за подкрепа на разпространението на информация по този въпрос, предназначена за гражданите на Съюза;

34. отбелязва, че по дефиниция местните политически институции олицетворяват „европейски“ електорат и следователно те са първите истински органи на европейското управление – привилегирани канали за информиране на гражданите на ЕС относно техните изборни права;

35. подчертава приноса, който мрежите от градове и побратимяването между общини могат да предложат във връзка с популяризирането и повишаването на информираността относно темите, свързани с гражданството, като инструменти за участие в гражданския живот и за интеграция, най-вече по отношение на новите държави-членки;

36. споделя желанието на Комисията да утвърди правото на гражданите на ЕС да получават помощ на територията на трети държави от дипломатическите и консулските представителства на всички държави-членки, като предложи законодателни мерки през 2011 г. и информира по-добре гражданите; подчертава ролята, която регионалните и местните власти могат да играят с цел повсеместното разпространение на информацията за това право, и приканва Комисията да се консултира с КР при изготвянето на предложения по този въпрос;

Приоритетни цели на местните и регионалните власти

Условията за ефективност на гражданството

37. подчертава необходимостта от предприемане на действия, насочени към осигуряването на образование и обучение в областта на гражданството, превъзможването на културните, езиковите и технологичните бариери, възможността за съзнателно и свободно упражняване на правата и изпълняване на задълженията, премахването на асиметриите и пропуските по отношение на информацията;

Активното гражданство

38. счита, че укрепването на европейското гражданство започва от засилването на активното участие на гражданите в живота на местните общности и по-специално от участието на младите хора, които, в сравнение с другите категории, имат по-голяма мобилност в европейското пространство;

39. препоръчва на Европейската комисия да акцентира също така върху аспектите, свързани с гражданството на Съюза, в рамките на Инструмента за предприєдинителна помощ (ИПП), за да могат бъдещите граждани на Съюза да бъдат информирани и да познават своите права и задължения;

40. подчертава важноста на доброволческата дейност за насърчаването на активното участие и гражданство, както и необходимостта тя да бъде подкрепяна;

Социални права

41. счита, че на европейско равнище е необходимо да бъдат укрепени инициативите в подкрепа на социалното гражданство, тъй като достъпът до социалните права се свързва с критерии и изисквания, които създават елементи на дискриминация, противоречащи на принципа на равенство и равнопоставеност, предвиден в законодателството на ЕС по отношение на гражданите на други държави-членки на Европейския съюз, които упражняват правото си на свободно движение, както и по отношение на гражданите на трети страни, които също са защитени от правото на Европейския съюз;

42. отправя искане към Европейската комисия мерките, които тя възнамерява да предприеме, за да улесни достъпа до трансгранично здравеопазване и да започне пилотни проекти за предоставяне на сигурен онлайн достъп до някои данни за здравето на европейските граждани, да предвиждат участието на местните и регионалните власти в качеството им на органи, намиращи се най-близо до гражданите;

43. призовава местните и регионалните власти да бъдат включени в действията, които Комисията възнамерява да предприеме, за да подобри информационните услуги за гражданите, развивайки нова система за електронен обмен на данни с цел намаляване на закъсненията и трудностите в обмена на социално-осигурителна информация;

Граждански права

44. призовава местните и регионалните власти да бъдат привлечени за участие в новите действия, предвидени по отношение на улесняването на свободното движение на гражданите на ЕС и на членовете на техните семейства с произход от трети страни, които включват недискриминацията, насърчаването на добри практики и познаването на разпоредбите на ЕС чрез по-голямо разпространение сред гражданите на ЕС на информация относно техните права на свободно движение;

45. признава, че различията при транспонирането на Директива 2004/38/ЕО биха могли да затруднят упражняването на основните права на гражданите;

Политически права

46. счита, че правото на пълна свобода на движение и активното политическо участие на гражданите са основни аспекти на гражданството на Съюза;

47. подкрепя, усилията, насочени към това на гражданите на трети страни, пребиваващи законно на територията на Съюза, да се гарантира възможността да участват в живота на тяхната община, в зависимост от продължителността на пребиваването им. Правото на гражданите на трети страни да участват в политическия живот е записано и в Конвенцията за участието на чужденците в обществения живот на местно равнище;

48. приканва Комисията да предприеме конкретни действия, насочени към насърчаване на действителното упражняване на признатото на европейските граждани право да участват в общинските избори в държавата, на чиято територия са се установили, както и в изборите за Европейски парламент;

49. подчертава необходимостта в държавите-членки да се гарантира на гражданите на Съюза пълнен достъп до информация като предпоставка за тяхното активно участие в политическия живот;

Административни аспекти на гражданството

50. подчертава необходимостта от мерки на местно и регионално равнище, насочени към административно опростяване, които да направят ефективни правата, произтичащи от европейското гражданство, по-специално свободното движение, и чрез които да бъдат премахнати всички възпиращи практики и други съществуващи форми на дискриминация, създаващи разлики в третирането на европейските граждани, особено що се отнася до предоставянето на правото на пребиваване. Освен това след като бъдат идентифицирани проблемите, пред които са изправени местните и регионалните власти, с тези мерки следва да могат да се осигурят подходящи решения;

51. подчертава, че за да се улесни упражняването на свободното движение на гражданите, е необходимо да се подобри обменът на електронни данни между публичните администрации в държавите-членки на Съюза, а така също и комуникацията между администрацията и гражданите;

52. изтъква необходимостта да се използват инструменти за административно опростяване, най-вече в областта на трансграничното сътрудничество – сфера, в която гражданите срещат най-много трудности при упражняването на правата си;

53. изтъква възможността да се подкрепят различните форми на териториално сътрудничество с оглед на прилагането на проекти и мерки, които имат за цел европейското гражданство да стане ефективно и които могат да допринесат за намаляването на административните и бюрократичните препятствия и тежести, включително чрез разпространението на множество най-добри практики по отношение на трансграничните услуги, например в областта на здравеопазването и многоезичието;

54. счита, че е от изключителна важност административното сътрудничество и обменът на информация относно добри практики между компетентните органи да станат по-интензивни и да бъдат подобрени, с цел да се гарантира свободното упражняване на правата и изпълняване на задълженията, свързани с европейското гражданство;

Култура на гражданството

55. подчертава отново отговорността на всички управленски равнища в приноса за изграждането на „култура на правата“ чрез повишаване на осведомеността на гражданите за техните права и задължения;

56. подчертава необходимостта от „общи“ действия за насърчаване на правата и задълженията на гражданите, което би трябвало да стане неразделна част от политиката на Европейската комисия в областта на информацията и комуникацията;

57. поема ангажимент да подкрепи съществения и ценен принос на местните и регионалните власти по повод на Европейската година на доброволческата дейност (2011 г.), предоставяйки достатъчно място за инициативи, основани на концепцията за активно гражданство;

58. подкрепя намерението на Европейската комисия да определи 2013 г. за Европейска година на гражданите; сред дейностите, които могат да се организират с цел успешно провеждане на тази инициатива, ще обмисли възможността за включване на тази тематика в организацията на Дните на отворените врати;

59. отбелязва, че именно местните и регионалните власти представляват равнищата на управление, на които следва да се постави началото на инициативи, насочени към „обучение в областта на европейското гражданство“ както на лицата в училищна възраст, така и на пълнолетните лица и по-специално на тези, които имат намерение да придобият гражданството на дадена държава-членка;

60. счита, че е необходимо да се насърчават дейности, насочени към повишаването на информираността и обучението на мигрантите, които имат намерение да придобият гражданството на дадена държава-членка и по този начин да станат и „европейски граждани“;

61. счита, че е необходимо да се предприемат мерки, насочени към „обучение в областта на европейското гражданство“ на служителите от европейските, държавните, местните и регионалните администрации;

62. приканва Комисията и държавите-членки да подкрепят включването на темата за европейското гражданство в образователните и училищните програми и да насърчават мерки, насочени към обучение в областта на гражданството на пълнолетните лица, включително посредством медиите и ИКТ;

63. подчертава важността на инициативата „Столици на културата“ с цел насърчаване на европейската идентичност и гражданство;

64. приканва Комисията да разпространява и подкрепя дейности и проекти за запознаване със и популяризиране на европейското гражданство сред гражданите на страните, които се присъединиха към Съюза през последните години, както и на гражданите на тези, които кандидатстват за членство в Съюза, по-специално посредством сътрудничеството с техните органи за местно и регионално самоуправление;

65. приканва Комисията да започне действия за премахване на все още съществуващите препятствия – административни и законодателни, информационни, мотивационни и езикови – пред мобилността в обучението и да определи стратегиите за тяхното преодоляване, с цел да се насърчава транснационалната мобилност на младежите, като предвиди участието на публичните институции и гражданското общество, на предприятия и другите заинтересовани субекти;

66. във връзка с интереса, изразен от Европейската комисия, ще оцени създаването на гъвкава и неофициална платформа, за

насърчаване на сътрудничеството между Европейската комисия, Комитета на регионите и националните сдружения на местните и регионалните власти, с цел да се улесни и подкрепи дебатът относно европейското гражданство, да се набележат исканията и трудностите на местните и регионалните власти във връзка с прилагането на правата, произтичащи от европейското гражданство, и да се стимулира обменът на опит и добри практики, като по този начин се допринася за активното прилагане на европейското гражданство; приканва Европейската комисия да обмисли възможността за предоставяне на адекватна подкрепа на органа за координация в областта на европейското гражданство.

Брюксел, 31 март 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите „Преглед на бюджета на ЕС“

(2011/C 166/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

- припомня, че ЕС трябва да разполага с реалистичен бюджет в размер над 1 % от БВД на ЕС, за да бъдат постигнати големите европейски цели, в съответствие със специфичните потребности на различните територии, и да бъдат упражнени новите правомощия, произтичащи от Договора от Лисабон;
- е напълно съгласен с важността на стратегията „Европа 2020“, но отбелязва, че мястото, което ще ѝ бъде отделено, не трябва все пак да води до омаловажаване на другите цели, поставени от договорите, по-специално социалното, икономическото и териториалното сближаване;
- изразява задоволство, че предложението му за удължаване на периода на многогодишната финансова рамка на 10 години с реален средносрочен преглед („5 + 5“) беше прието от Европейската комисия. Средносрочният преглед трябва да ограничи размера на финансирането, което може да се разпределя по различни приоритети, за да се гарантира, че това продължава да бъде истинска десетгодишна програма, а не две петгодишни програми;
- счита, че трябва да се гарантира, от една страна, гъвкавостта на бюджета, за да може да се извърши стратегическо пренасочване в средата на периода чрез „резерв за преглед“ и, от друга, за справяне с непредвидени и извънредни обстоятелства чрез „резерв за гъвкавост и европейски интерес“, като се търси най-добрата ефективност на европейските разходи;
- изразява категорично несъгласие с предложението, че неизпълнението от страна на държава-членка трябва да води до спиране на финансирането по политиката на сближаване и по общата селскостопанска политика или общата политика в областта на рибарството, защото регионалните власти не могат да отговорят за неспособността на националните институции да покриват макроикономическите критерии или да прилагат правилно законодателството на ЕС;
- изразява задоволство, че Комисията признава необходимостта да се води политика на сближаване в целия ЕС и одобрява предложението за обща стратегическа рамка, обхващаща структурните фондове и другите фондове за териториално развитие. Счита във връзка с това, че възможната структура на бюджетните редове би трябвало да позволява, от една страна, да се определят в една и съща функция всички фондове, които отговарят на общата стратегическа рамка;
- счита, че настоящата структура на бюджета следва да бъде изоставена и препоръчва новата структура да показва ясно разпределението на задачите в светлината на многостепенното управление и смята, че не е основателно да се намаляват функциите до три основни;
- счита, че емитирането на европейски облигации за проектите (EU project bonds) е от ключово значение и изразява убеждението, че в дългосрочен план увеличаването на съществуващите и/или въвеждането на нови собствени ресурси трябва да има за цел да замени националните вноски в бюджета на ЕС.

Докладчици

г-жа Mercedes BRESSO (IT/ПЕС), член на регионалния съвет на Пиемонт

г-н Ramón Luis VALCÁRCEL SISO (ES/ЕНП), министър-председател на автономна област Мурсия

Отправен документ

Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно „Преглед на бюджета на ЕС“.

COM(2010)700 окончателен.

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. приветства съобщението на Комисията относно прегледа на бюджета на ЕС, тъй като то представя общата картина на реформата в областта на разходите и приходите и цели да доведе до реални промени;

2. Комитетът възнамерява да следва логиката на позициите и предложенията, формулирани в предходното си становище, прието през април 2008 г.⁽¹⁾. В тази връзка припомня, че:

— ЕС трябва да разполага с реалистичен бюджет в размер над 1 % от БВД на ЕС, за да бъдат постигнати големите европейски цели, в съответствие със специфичните потребности на различните територии, и да бъдат упражнени новите правомощия, произтичащи от Договора от Лисабон;

— чрез бюджета си Европейският съюз следва да е в състояние да реагира на нови предизвикателства, както и да преследва своите цели за постигане на интеграция и сближаване, показвайки истинска солидарност в своите действия;

— ограничените публични финансови средства на държавите-членки налагат едновременно реформиране на системата на средства на бюджета на Общността и определяне на приоритетите и фокусиране върху области, в които намесата на Общността, самостоятелно или в допълнение към другите равнища на управление, внася най-голяма добавена стойност;

— използването на пълния потенциал на многостепенното управление трябва да заеме централно място в стратегията за реформа на бюджета на ЕС, като разработването, програмирането, съвместното финансиране и осъществяването на европейските политики могат да спечелят значително от приноса на регионалните и местните власти.

Принципи за бюджета на ЕС

3. счита, че дългогодишният опит в областта на изпълнението на европейския бюджет и по-конкретно на политиката на сближаване показва, че регионите или местните власти са тези, които, бидейки най-близо до гражданите, определят кои са нуждите на европейските територии и действат най-пряко в тази област. Затова Европейският съюз непрестанно подчертава значението на процеса на многостепенното управление за осигуряване на по-добро разходване на европейския бюджет, защото го счита за ефикасно средство, което да бъде приложено по отношение на всички европейски политики, при зачитане на принципа на субсидиарност;

4. изразява съжаление, че по отношение на всички публични разходи в ЕС, въпреки увеличаващия се финансов принос и активното участие на местните и регионалните власти, това многостепенно управление не е напълно видимо за крайните бенефициери. Ето защо отсега призовава Комисията да информира ясно всички заинтересовани страни относно настоящото състояние на публичните финанси в Европейския съюз, както и да приеме структура на бюджета, която да съответства в по-голяма степен на многостепенното управление;

5. споделя позицията на Комисията, че „основната част от разходите следва да отразява приоритетите на ЕС по основните политики“; въз основа на това прави извода, че на понятията „икономическо, социално и териториално сближаване“, а също по-специално на съвместимостта на бюджета със социалната клауза следва да се даде много висок приоритет;

6. предлага своевременното стартиране на следващите програми да бъде улеснено с осигуряване на известна последователност в основните правила за функционирането им, както със своевременно предприемане на законодателни и нормативни мерки с цел опростяване;

а) Добавена стойност

7. счита, че е необходимо и полезно да допринася за дебата относно междуинституционалната годишна бюджетна процедура и изпълнението на бюджета на ЕС, с цел да бъде последователен в спазването на принципа на доброто управление, основащ се на обсъждания на всички равнища; този принос може да представлява обобщение на мненията на регионалните и местните власти относно бюджетните линии, чиито основни бенефициери са те;

⁽¹⁾ CdR 16/2008 fin.

8. счита, че понятието добавена стойност се отнася до ефекта на лоста или мултиплициращия ефект, генериран от изпълнението на европейския бюджет в целия Европейския съюз, и не може да се разглежда единствено в чисто счетоводния аспект на формулировка, при който се вземат предвид само публичните финанси. Следва да се отчита също добавената стойност на бюджета на ЕС за икономическите оператори от частния сектор и за потребителите, както и добавената стойност на разходите на Съюза за управлението. Освен това е на мнение, че оценката на добавената стойност на бюджета на ЕС трябва да се извършва на основата на нов модел на растеж, при който растежът се измерва с показатели, допълващи БВП, които по-добре отразяват равнището на развитие на всеки регион;

9. отбелязва ангажимента на Комисията да представи актуализиран анализ на цената на „отказа от Европа“, но настоява това да се направи своевременно, за да може този анализ да се отрази върху преговорите за новата финансова рамка;

10. припомня, че ефектът на лоста на бюджета на ЕС има структурно значение за мобилизирането на ресурсите, които подкрепят активно стратегическите цели на ЕС, произтичащи от Договора, каквато е политиката на сближаване, както и мерките по европейските стратегии като стратегията „Европа 2020“, представлява определящ фактор за укрепването на институционалния капацитет и има положителен ефект за всички частни оператори и публични власти, както за най-напредналите, така и за най-изоставащите, в рамките на Единния пазар;

11. счита, че видимостта на участието на ЕС в големи или нематериални инвестиции (научноизследователска дейност, социално включване, професионално обучение ...), трябва да се търси на всички равнища, от органа, който взема политическото решение до гражданина и крайния бенефициер, минавайки през програмния ръководител. Това може да се постигне чрез различни гъвкави и пригодени към контекста условия, за да се избегне прекомерна административна тежест, като се използват съществуващите многобройни примери за добри практики, въз основа на възможностите на всеки регион;

12. е съгласен с Комисията, че „ЕС може да предостави икономии от мащаба и да запълни празнините, оставени от динамиката на създаването на политики на национално равнище, предприемайки мерки за преодоляване на трансграничните предизвикателства в области като инфраструктурата, мобилността, териториалното сближаване или сътрудничеството в областта на научните изследвания“;

13. набляга на необходимостта да се създаде динамична стратегия за комуникация, чрез която постоянно да се предоставя информация до регионите относно целите и постиженията на европейския бюджет и във връзка с това посочва готовността си да въведе децентрализиран план за действие;

б) Солидарност

14. заявява, че солидарността между държавите-членки, регионалните и местните власти и европейските граждани е не само политическа цел, която стои редом с европейските ценности, но също и фактор за икономическата ефективност на

целия ЕС и поради тази причина солидарността трябва да се разглежда не толкова като разход, а като инвестиция, позволяваща на ЕС да се справя с днешните и утрешните предизвикателства;

Бюджет за бъдещето: разходна част

15. споделя напълно мнението за важността на стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и подчертава, подобно на Комисията, че успехът ѝ „налага партньорство между ЕС, националните и регионалните равнища“, както и с местните власти. Отбелязва, че мястото, отделено на стратегията „Европа 2020“, не трябва все пак да води до омаловажаване на другите цели, поставени от договорите, по-специално социалното, икономическото и териториалното сближаване;

16. очаква предложението за многогодишната финансова рамка, за да може да се произнесе подробно относно разходите, но към настоящия момент отправя следните принципни бележки:

Научни изследвания, иновации и образование

17. подчертава, че сегашните средства за научни изследвания в бюджета на ЕС, които представляват само 4 % от средствата за публични научни изследвания в Европа, са твърде малко; поради това счита за абсолютно необходимо да се направи така, че националните и регионалните програми и европейската рамкова програма за научни изследвания по-добре да се допълват взаимно, за да се постигнат икономии от мащаба и масов ефект;

18. изразява несъгласие с твърдението на Комисията, според която Европа е „изправена пред безпрецедентна поредица от обществени предизвикателства, които могат да бъдат преодоляни само с големи научнотехнологични постижения“, тъй като в едно такова разсъждение се подценява капацитетът на политическите организации, на институциите и гражданите да реформират нашите общества, без задължително да прибегват до научни и технологични решения; въпреки това, смята, че иновациите допринасят за справяне с най-критичните обществени предизвикателства, пред които се изправяме. Изцяло подкрепя заключенията на Европейския съвет от 4 февруари 2011 г., в които се казва, че експертният опит и ресурсите на Европа трябва да бъдат мобилизирани по последователен начин, а постигането на синергия между ЕС и държавите-членки да бъде насърчавано, за да се гарантира, че иновациите, носещи полза на обществото, ще достигнат бързо до пазара. Във връзка с това подчертава възможността приложимите към обществените поръчки директиви да бъдат преразгледани в посока на повече социално и екологично новаторство;

19. счита, че подкрепата за иновациите е от ключово значение за преобразуването на европейската икономика и е на мнение, че водещата инициатива „Съюз за иновации“ трябва най-вече да насърчава държавите-членки да модернизират системите за образование и обучение на всички равнища, включително на работното място, доколкото напредъкът на дадена територия зависи преди всичко от развитието на

човешкия капитал. Изразява задоволство от това, че във водещата инициатива е формулиран един разумен в основата си политически подход, правилно се основава на широко определение на понятието иновации, във фокуса ѝ са поставени големите предизвикателства пред нашето общество и се отчитат ключовите технологии. От друга страна, Комитетът подкрепя предложението на Комисията за развиване на възможностите за научни изследвания и иновации в рамките на ЕС и за разработване на интелигентни стратегии за регионална специализация, именно с помощта на програми за техническа подкрепа, финансирани от ЕФРР. В допълнение припомня, че тези стратегии следва да бъдат разработени съвместно с всички заинтересовани страни, и по-специално с местните и регионалните предприемачи, за да се избегне налагането на препоръчителни модели, които не отговарят нито на действителното положение, нито на потенциала на местните и регионалните власти или които крият опасността от създаване на допълнителна административна или финансова тежест;

20. Комитетът на регионите приветства факта, че в това съобщение Комисията отчита приноса на местните и регионалните власти и гражданското общество и ги признава за важни фактори. Счита че това следва да бъде отразено в бюджета на ЕС чрез пълноценно финансирана Рамкова програма за научни изследвания. Бюджетът на ЕС би следвало също да се използва за постигане на повече синергия и допълняемост между европейското финансиране на научните изследвания и иновациите, да се гарантира ефективност на разходите, в това число и приоритизиране на изграждането на капацитет за провеждане на научни изследвания в по-бедните части на Европа. Също така е належащо да се гарантира осигуряването на надеждни данни за участието на регионите в рамковата програма и в други програми на ЕС за финансиране на научните изследвания и иновациите, с цел да се помогне на местните и регионалните власти да измерят дейността си на равнище ЕС, както и да спомогнат за прецизното установяване на структурните слабости на дейностите;

21. счита, че съществуващите нови технологии, които са получили финансиране от фондовете за научни изследвания и развитие и които вече могат да бъдат използвани, следва да бъдат изцяло експлоатирани;

Инфраструктури на бъдещето

22. смята, че премахването на трансграничните пречки по стратегическите транснационални оси на транспортните, комуникационните и енергийните мрежи има висока ползена за обществото добавена стойност, която отговаря на новия подход за растеж на ЕС. Развитието на съобразена с потребностите, качествена инфраструктура и премахването на критичните пречки по принцип би трябвало да протича на фона на икономическа конкурентоспособност на ЕС, както и на балансираното и устойчиво развитие;

23. подчертава, че финансирането на инфраструктурите на бъдещето е необходимост поради две еднакво важни причини: повишаването на мобилността и на вътрешното сближаване в ЕС и повишаването на конкурентоспособността на ЕС спрямо трети страни, както Комисията с основание подчертава; препоръчва да се действа логично, като се започне с политическия избор относно инфраструктурните проекти и след това се постигне съгласие относно финансовите инструменти и условия;

24. припомня, че е против създаването на единен фонд за транспорта, който тъй като ще се състои главно от средствата, отделени от Кохезионния фонд, ще групира всички финансови инструменти на ЕС, използвани за финансиране на транспортните инфраструктури. Този „трансфер“ на фондове ще предизвика не само нетна загуба на средства, отпуснати за транспортната политика, но би могъл също да постави под въпрос интеграцията на транспортни проекти в регионализираните стратегии за развитие;

Енергетика и климат

25. не подкрепя варианта за създаване на широкомащабни, специализирани фондове, предназначени за осигуряване на инвестиции за областите на енергетиката и климата. Изразява предпочитанието си за приоритизиране и по-ефективно включване на тези политически приоритети в рамките на всички политически области, като многостепенното управление ще гарантира ефективността и видимостта на европейските действия. Въпреки това специални облигации, подготвени от ЕИБ, биха могли да бъдат използвани за транснационални или трансгранични проекти за производство на чиста енергия и енергийна ефективност, като част от целите за енергийна сигурност и смекчаване на последиците от изменението на климата;

Обща селскостопанска политика

26. признава добавената стойност на една от единствените общи политики на ЕС и приветства перспективата за контрол на разходите за общата селскостопанска политика, така че да бъде насочена в по-голяма степен към целта за социално и териториално сближаване, включително по отношение на производството, към зелен растеж и по-добро взаимодействие с другите политики на Европейския съюз;

27. припомня значимостта на ОСП за съхраняване на селските общности в Европа, като по този начин се допринася за по-обширната цел на социално и териториално сближаване; отбелязва и това, че ОСП носи полза за обществото под формата на висококачествена храна, управление на европейския ландшафт и принос към усилията за борба с изменението на климата и смекчаване на въздействието му, и подчертава, че ОСП може да има ценен принос за осъществяването на целите на стратегията „Европа 2020“;

28. за да преодолее бъдещите предизвикателства, произтичащи от напрежението между стремежа за конкурентно европейско производство на висококачествени храни, от една страна, и изискванията на обществото по отношение на околната среда, климата, управлението на водите, биологичното разнообразие и поддържането на жизнено селски райони, от друга страна, Общата селскостопанска политика (ОСП) следва да се основава на ефикасното използване на своите два стълба. Отчита необходимостта от допълнителни реформи на ОСП, включително необходимостта от бюджет с подходящо обезпечение на ресурси, който да позволява насочването им към други приоритети на ЕС; при все това отново подчертава, че подобни реформи следва да бъдат постепенни и да са съсредоточени към преминаването към една по-справедлива система на разпределяне на преките плащания в рамките на ЕС и на средствата по линия на втория стълб (развитие на селските райони) между държавите-членки; по-конкретно опростяването и ефективността следва да бъдат изведени като ключови приоритети на следващия етап на реформата;

Политика на сближаване

29. поздравява Комисията за оценката ѝ за въздействието на политиката на сближаване върху европейската икономика и за показаните основни кумулативни ефекти за националните БВП; смята, че политиката на сближаване е един от най-успешните инструменти за солидарна подкрепа на по-слабите региони и допринася за постигането на растеж и благополучие в целия Европейски съюз, по-специално благодарение на търговския обмен и износа;

30. изразява задоволство, че Комисията смята, че е задължително в бъдеще да се води политика на сближаване в целия ЕС, а по този начин и във всички региони, за да се насърчава икономическото, социалното и териториалното сближаване и хармоничното развитие на Съюза като цяло посредством интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж. Въпреки това подчертава, че трябва да се направят инвестиции в инфраструктурата на най-слабо развитите региони при изготвянето на бъдещата политика на сближаване. Поради това в бъдеще една значителна част от бюджета на ЕС трябва да бъде заделена за ускоряване на развитието в най-слабо развитите региони и за премахване на пречките за развитието;

31. одобрява предложението за обща стратегическа рамка, обхващаща структурните фондове и другите фондове за териториално развитие, като ЕЗФРСР и ЕФР, и смята, че в бъдеще подобни целящи опростяване подходи могат да се прилагат и към други фондове. Подкрепя договорите за партньорство за развитие и инвестиции, които са точното бюджетно изражение на Териториалните пактове, чието сключване заради националните програми за реформи Комитетът насърчава. В съответствие с принципите на многостепенното управление тези договори следва да се изготвят в партньорство с местните и регионалните власти, а не само между държавите-членки и Комисията, както се предлага в Петия доклад за сближаването; подкрепя идеята начинът на управление на политиката на сближаване да бъде приложен и към други политики, тъй като е на мнение, че опитът показва, че това е най-ефективният и най-ефекасен метод;

32. изразява надежда, че в рамките на бъдещата политика на сближаване на териториалното измерение, по-конкретно на селските, морските и най-отдалечените райони, ще бъде отделено дължимото внимание и ще бъде намерено по-добро взаимодействие и по-голяма синергия между програмите за регионално развитие, подкрепяни от ЕФРР, ЕСФ и ЕЗФРСР;

33. смята, че институционалният и финансовият капацитет на публичния сектор на национално, регионално и местно равнище е от ключово значение за постигането на целите, залегнали в стратегията „Европа 2020“, и че политиката на сближаване трябва да продължава да играе съществена роля в неговото укрепване; би желал също така да получи разяснения относно финансирането на мерките, предложени в рамката на седемте водещи инициативи на отделните програми за финансиране на ЕС;

34. приветства намерението да се увеличи видимостта и мащабът на приложение на ЕСФ, с по-голяма насоченост върху

социалното приобщаване. Отново изразява подкрепата си за това ЕСФ да остане част от политиката на сближаване. Подчертава, че прозрачността на ЕСФ и ефикасността на неговите интервенции могат да бъдат осигурени единствено с възприемане на интегриран подход на инвестициите в човешкия капитал, в инфраструктурите, в научните изследвания, в развитието и в иновациите;

35. приветства горещо акцента, който Комисията поставя върху подкрепата за новосъздадените предприятия, по-конкретно за МСП, на които се отрежда решаваща роля за подобряването на европейската конкурентоспособност. Следователно призовава за по-активно включване в бюджета на ЕС на политики, даващи преимущества на МСП и акцентиращи по-конкретно върху дейността на жените предприемачи;

36. счита, че трябва да се гарантира по-добра ефективност на разходите, но не одобрява идеята за резерв, обвързан с изпълнението въз основа на целите на стратегията „Европа 2020“;

37. предлага във всички региони за структурните фондове да бъде въведен специален механизъм за ранно предупреждение, който да надгражда над съществуващите взаимоотношения и при който Европейската комисия да уведомява управляващите органи за степента на изразходване на средствата и за възможността за отмяна на ангажимент в случаите, в които степента на изразходване на средствата и резултатите не отговарят на заложените цели;

38. смята, че в бъдеще определяните всяка година с механизма за предупреждение суми, за които има риск да не бъдат изразходвани, трябва да се връщат в общия бюджет и да захранват „резерв за гъвкавост и европейски интерес“, най-вече за да бъдат разубедени държавите-членки да не продължават със сегашната практика на задържане на части от съфинансирането на проектите, за да могат после да си възстановят неизразходваните суми;

39. призовава фондът за приспособяване към глобализацията да бъде включен в бюджета на ЕС, по-специално с цел да се ускори мобилизирането на ресурсите, но и да се направи по-ефективен принос за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ за създаване на повече работни места и намаляване на безработицата, преодоляване на изключването от пазара на труда, подобряване на качеството, производителността и привлекателността на работните места и увеличаване на социалното, икономическото и териториалното сближаване;

Бюджет, който постига резултати

Нови финансираня

40. подкрепя проучването на възможностите за друг вид европейска подкрепа освен субсидиите, но която да е изцяло съобразена с принципа на субсидиарност и да се прилага за всеки конкретен случай в зависимост от вида на разходите и икономическото положение на бенефициерите; инструментите на финансов инженеринг следва да се разглеждат като ценна добавка към безвъзмездните помощи, а не като заместител;

41. настоява при все това за предпазливост при изработването и увеличаване използването на нови финансови инструменти; счита, че кризата показва необходимостта от регулиране на равнище ЕС, чието отсъствие понякога застрашава финансовото равновесие на местните публични бюджети; настоява за отчетност пред гражданите и запазване близостта с реалната икономика;

42. подкрепя освен това искането да се установи връзка между европейския механизъм за финансово стабилизиране (ЕФФС) и бюджета на Европейския съюз, за да се гарантира, че след 2013 г. ЕФФС няма повече да се финансира само на междуправителствена основа от неизразходваните средства, а ще бъде включен надлежно в съответствие с принципите на солидарност в бюджетните механизми на ЕС, както е предвидено в Договора от Лисабон;

43. обръща внимание върху необходимостта местните и регионалните власти да разполагат с повече инструменти за постигане на резултати, по-конкретно, когато бъдат въведени новите инструменти за финансиране (ЕИБ, публично-частно партньорство, европейски облигации за проекти), изискващи високо ниво на експертност;

44. приканва Европейската комисия да разгледа възможността за граждански облигации (местни фондове, набирани от гражданите и използвани за местно развитие), при които гражданите имат възможността да инвестират в развитието на своите общности или региони, като тези инвестиции се използват за осъществяване на големи инфраструктурни и енергийни проекти, продължаващи с години;

45. насърчава Комисията да покаже амбиция за ефективно използване на ефекта на лоста, който може да се получи от ангажмента на местните и регионалните власти по отношение на политическите приоритети; подчертава мултиплициращия ефект на местните и регионалните публични финанси, включително по отношение на частните партньорства и обединителната роля, която може да играе ЕС;

46. счита, че емитирането на европейски облигации за проекти (EU project bonds) е от ключово значение за финансирането на широкомащабни проекти, чиито икономически последици се очакват в средносрочен или дългосрочен план. Този механизъм може да повиши видимостта на участието на ЕС, но най-вече неговата ефективност. Той може да има важен благотворен лостов ефект върху динамиката на вътрешния пазар и да допринесе за засилване на териториалното сближаване. Той се вписва ясно в търсенето на по-рационално разходване на средствата на ЕС, насочено към европейската добавена стойност;

47. приветства лансираното от Комисията обществено допитване относно „облигациите за проекти по стратегията „Европа 2020“ за финансиране на инфраструктурни проекти“ и в тази връзка счита, че засилването на териториалното сближаване следва да бъде изведено като приоритет. От друга страна, се съмнява, че използването на облигации за финан-

сиране на проекти на ЕС (EU Project Bonds) трябва да се ограничи единствено до трансевропейски проекти и само за техническите инфраструктури, тъй като и други проекти за инфраструктури с регионално измерение могат да създадат европейска добавена стойност. Също така смята, че съвместяването на облигациите за финансиране на проекти на ЕС и на европейските помощи следва да бъде разяснено, и че следва да се вземат мерки, с които да се осигури достъпът на местните и регионалните власти до новите финансови инструменти;

48. призовава Европейската комисия да извърши по-подробен анализ на предложеното емитиране на еврооблигации (Eurobonds), което, чрез обединяване на някои публични дългове, би позволило на всички държави от еврозоната да вземат заеми при лихвени проценти, близки до най-добрите на пазара, да ограничат спекулациите срещу държавните заеми и да подобрят качеството на координацията на бюджетната политика;

49. смята, че реалистичният бюджет, като лост за икономическото, социалното и териториалното развитие, е един от отговорите на настоящата икономическа криза;

Структура на разходите

50. счита, че настоящата структура на бюджета следва да бъде изоставена и препоръчва новата структура да бъде практична, реалистична, прозрачна и лесно разбираема, да показва ясно разпределението на задачите в светлината на многостепенното управление и разпределението на разходите да се извършва в зависимост от конкретния начин, по който се извършват плащанията и се изпълняват политиките; смята, че не е основателно да се намаляват функциите до три големи: (вътрешни, външни и административни разходи). Малкият брой големи функции означава висока степен на агрегиране на данните, съпътствано от също толкова значителна загуба на информация. Големите функции е целесъобразно да бъдат пояснявани чрез под-функции, които да предоставят ясна информация. Това предложение не би довело до по-голяма прозрачност;

51. смята, че въпреки че са важен двигател за политическата мобилизация нито трите аспекта на стратегията „Европа 2020“ (интелигентност, устойчивост, приобщаване), нито нейните седем водещи инициативи могат да бъдат използвани за определянето на бюджетната структура. Тъй като нито един от трите аспекта не би могъл сам по себе си да включва определени политики, като например политиката на сближаване или ОСП, предложената от Комисията структура би довела до безкрайни пазарлъци в момента на разпределянето на средствата и прилагането;

52. посочва по-конкретно, че политиката на сближаване следва изрично да бъде упомената в бъдещата структура на бюджета, отчитайки укрепването на нейното правно основание в областта на сближаването (икономическо, социално и териториално) в рамките на Договора от Лисабон;

53. счита във връзка с това, че възможната структура на бюджетните редове би трябвало да позволява най-вече да се определят в една и съща функция всички фондове, които отговарят на общата стратегическа рамка (ЕФРР, ЕСФ, Кохезионния фонд, ЕЗФРСР и ЕФР). Тази структура би могла да изглежда по следния начин:

- 1) териториални политики (политика на сближаване, ОСП — втори стълб, обща политика в областта на рибарството, териториално въздействие на изменението на климата и големи инвестиции в инфраструктура, научни изследвания и иновации за териториален баланс);
- 2) политики за устойчиво бъдеще (ОСП — първи стълб, изменение на климата, енергетика, научни изследвания);
- 3) европейско гражданство (култура, младеж, комуникации, пространство на свобода, сигурност и справедливост);
- 4) външна дейност (външна политика, политика на съседство и политика за развитие);
- 5) резерви за гъвкавост и европейски интерес, както и резерв за преглед;
- 6) административни разходи.

Срок на финансовата рамка

54. изразява задоволство, че предложението му за удължаване на периода на многогодишната финансова рамка на 10 години с реален средносрочен преглед („5 + 5“) беше прието от Европейската комисия, тъй като представлява възможен компромис между стабилност, гъвкавост и демократичен парламентарен контрол на европейските публични разходи; средносрочният преглед трябва да ограничи размера на финансирането, което може да се разпределя по различни приоритети, за да се гарантира, че това продължава да бъде истинска десетгодишна програма, а не две петгодишни програми, тъй като е още по-нежелателно продължителността да бъде пет години вместо настоящите седем;

55. подчертава, че политиките за инвестиции и развитие, каквато е политиката на сближаване, не могат да се адаптират за период по-малък от седем години. Ето защо удължаването на срока на десет години осигурява перспектива и достатъчна стабилност, като същевременно дава възможност да се постигне ефективна гъвкавост в средносрочен план, което понастоящем липсва в бюджета на ЕС;

56. счита, че предвид новите процедури и новите финансови инструменти, произтичащи от Договора от Лисабон, прегледът би могъл да се извърши чрез механизъм, действащ на две нива:

— на първото, което е и по-общо, би могъл да се създаде „резерв за преглед“ в размер на 5 % от общия европейски

бюджет за последните пет програмни години. Конкретното предназначение на тази сума следва да бъде договорено в средата на периода. Това може да доведе или до потвърждаване на решенията, взети в началото на периода с идентично пропорционално разпределение между редовете, главите, държавите-членки и други, или до ново разпределение, съобразено с развитието на европейските приоритети и политическия, социалния и икономическия контекст. Независимо от това как ще бъде определен, този „резерв за преглед“ би следвало да се добави към „резерва за гъвкавост и европейски интерес“, предвиден от Комисията в рамките на новите инструменти за гъвкавост;

— на второто, в рамките на реда, свързан с политиката на сближаване и другите политики за териториално развитие, включени в Общата стратегическа рамка, държавите-членки следва да имат право съвместно с регионите до пренасочват до 25 % от сумите, записани в договорите за партньорство за развитие и инвестиции. Програмирането би могло да се извърши между различните фондове, т.е. Кохезионния фонд, ЕФРР, ЕСФ, ЕЗФРСР и ЕФР;

Реакция при променящи се обстоятелства – гъвкавост и трансфер на кредити

57. счита, че трябва да се гарантира, от една страна, гъвкавостта на бюджета, за да може да се извърши стратегическо пренасочване в средата на периода чрез „резерв за преглед“ и, от друга, за справяне с непредвидени и извънредни обстоятелства чрез „резерв за гъвкавост и европейски интерес“, като се търси най-добрата ефективност на европейските разходи;

58. приветства предложенията на Комисията, но подчертава, че гъвкавостта не трябва да служи за претекст за подценяване на бюджетните нужди на политиките на ЕС и че задължителният процент, който Комисията предлага да бъде 5 %, трябва да бъде временен, тъй като гъвкавостта зависи по дефиниция от показатели, които се променят в зависимост от политическите и икономическите обстоятелства;

59. подчертава, че „резервът за гъвкавост и европейски интерес“ не трябва в никакъв случай да бъде резерв, с който се отличават най-добрите постижения в областта на усвояването на финансови средства, а инструмент, който да позволява на ЕС да реагира по бързо на нови предизвикателства или непредвидени ситуации, да подкрепя нови приоритети или да насърчава сътрудничеството и експериментирането на европейско равнище. Този резерв не следва да бъде пренасочван, а да бъде предмет на изрично решение на бюджетния орган. С него биха могли да се поощряват отличните резултати по определени бюджетни линии, изчислени като въздействие и резултатност;

60. приема, от друга страна, че гъвкавостта по отношение на неизползваните ресурси в европейския бюджет трябва да позволява пренасочването им в зависимост от обективен критерий за отлични резултати в областта на управлението и в никакъв случай да не се използват за други цели;

61. счита, че възможността за преразпределяне, позволяваща трансфери между бюджетните редове през дадена година, така както е предвидена от Комисията, е необходима, тъй като сегашната система се оказва прекалено строга. Трябва да се проучи възможността за опростяване на тези трансфери в рамките на многогодишната финансова рамка, като същевременно се гарантира пълно спазване на принципа на добро финансово управление и бюджетна дисциплина;

62. приветства предложението да се даде възможност за трансфер на неизползваните маржове от една година към друга, за да не бъдат преразпределени по служебен път на държавите-членки, както и свободата за разходване на основната част от средствата в началото или в края на периода в рамките на многогодишния финансов пакет по даден бюджетен ред;

63. припомня необходимостта от гъвкавост на всички равнища, като на местните и регионалните власти се дава възможност за преразпределяне на средствата, преразглеждане на приоритетите и разходите, ако е необходимо;

Ефикасност

64. приветства искането на Комисията да се увеличи ефикасността при управлението на бюджета на ЕС, тъй като по-ефикасното управление на разходите подобрява резултатите, и насърчава Комисията да пристъпи към незабавни действия;

65. насърчава регионалните и местните власти да укрепят уменията си в техническата област и човешките ресурси, като същевременно смята, че следва да се намали сложността на финансирани от ЕС проекти, най-вече административната тежест и бюрокрацията; в контекста на икономическата криза, която доведе до големи съкращения на публичните бюджети, а и в името на ефективното използване на бюджета на ЕС, подчертава необходимостта от гарантиране на подходящи равнища на финансиране, за да могат регионалните и местните власти да вземат участие в големи проекти, финансирани чрез структурните фондове;

66. одобрява и предложението за насочване на разходите към конкретни приоритети, като се има предвид, че на по-слабо развитите региони следва да се предостави възможност за определяне на по-голям брой приоритети. В тази връзка предлага да не се разширява прекалено списъкът с цели, като се има предвид и факта, че последователните разширявания на ЕС увеличиха неравенствата в Съюза;

67. отбелязва, че ефективното изпълнение на европейския бюджет и оттам на разходите налага координация, сближаване и сътрудничество както между различните административни равнища, така и между фондовете; ето защо не изглежда логично връщането, както това беше направено, към монофондовото програмиране, което в този случай налага изготвянето на нови координационни механизми между фондовете, за да се избегнат преплитания и дублирания; изтъква, че бенефициерите на финансирането са тези, които изпитват трудностите поради липса на координация, жизненоважна за по-добрата ефективност на управлението;

Европейски бюджет и икономическо управление на Съюза

68. подновява предупреждението си срещу възможно обвързване на финансирането от структурните фондове със спазването от страна на държавите-членки на Пакта за стабилност и растеж и изразява сериозна загриженост относно налагането на предложените условия на местно и регионално равнище в нарушение на принципите на добро управление и отговорност на всички равнища;

69. изразява категорично несъгласие с предложението, че неизпълнението от страна на държава-членка трябва да води до спиране на финансирането по политиката на сближаване и по общата селскостопанска политика или общата политика в областта на рибарството, защото регионалните власти не могат да отговорят за неспособността на националните институции да покриват макроикономическите критерии или да прилагат правилно законодателството на ЕС и би имало опасност подобна мярка да засегне най-силно тези региони, които изостават в своето развитие и които се нуждаят от съвместно финансирани програми, за да преодолеят структурните си слабости;

70. призовава, за да имат по-голям стимул, местните и регионалните власти още от самото начало да бъдат включвани в анализа на състоянието и търсенето на решения;

71. заявява готовност да работи с другите институции за въвеждането на системата за кръстосано спазване на изискванията при плащането на средствата, като се стреми към опростяване на процедурите на чисто формален контрол;

72. призовава за цялостно преразглеждане на Финансовия регламент на ЕС за опростяване на финансовите правила както за изпълнение, така и за прилагане, с цел насърчаване на повече потенциални бенефициери да участват в търгове на ЕС;

Реформа на финансирането

73. припомня, че новата система за финансиране на бюджета на ЕС трябва да се основава на прозрачност и на нови собствени ресурси и да не допуска финансови корекции и изключения;

74. счита, че европейският бюджет не може да се договаря единствено на база нетния размер на вноските на държавите-членки, тъй като това противоречи на философията на създаването на Европейския съюз и на целите на стратегията „Европа 2020“ и има опасност такъв подход да доведе до искания за повторно национализиране на политиките, на което КР остро се противопоставя;

75. приветства идеите, очертани от Комисията, за определяне на механизъм на финансиране на базата на собствени ресурси. Отбелязва, че всеки един от тези варианти има различно отражение на териториално равнище, а някои от предложените схеми вече се управляват от местните и регионалните власти в определени държави-членки;

76. Комитетът ще направи внимателна оценка на въздействието на всеки от тях в териториален аспект, като специално внимание ще бъде отделено на тези, които са най-тясно свързани с темите за устойчивия растеж, при условие че така получените ресурси след това ще бъдат насочвани пряко към проекти, целящи насърчаване в рамките на територията на енергийната ефективност, опазването на околната среда, предотвратяване на рисковете или намеса в случай на големи бедствия;

77. изразява убеждението, че в дългосрочен план увеличаването на съществуващите и/или въвеждането на нови собствени ресурси трябва да има за цел да замени националните вноски в бюджета на ЕС. Подчертава, че:

— преди да се постигне съгласие за нови собствени средства, трябва да се извърши цялостна оценка на въздействието и на осъществимостта;

— всеки нов източник на приходи трябва да бъде стабилен източник на доходи, а не да зависи от непредвидими промени;

78. отбелязва, че използването на тези финансови ресурси трябва да се опира на гъвкави административни процедури.

Брюксел, 31 март 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Европейска платформа срещу бедността и социалното изключване“

(2011/C 166/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- признава, че правомощията за осъществяване на дейности в тази област по места са основно на държавите-членки и на местните и регионалните власти, макар че Комисията може да оказва подкрепа чрез финансиране от ЕС, обмен на добри практики, споделяне на знания и адекватна оценка на социалното въздействие на политиките на ЕС;
- приветства факта, че борбата с бедността сред децата е посочена като приоритет във водещата инициатива, но все пак съжалява за ограничения ангажимент за действие и тясната перспектива за подход към този проблем; счита, че няма причини да се отлага приемането през 2011 г. на Препоръката за бедността сред децата;
- призовава Комисията да подкрепи недвусмислено продължаването и разширяването на работата по социалния отворен метод на координация (ОМК), като проучва начини за по-ефективно включване на регионалните и местните заинтересовани страни в този процес;
- предлага Комисията да подготви на равнище ЕС насоки за държавите-членски за осигуряване на ефективно участие на местните и регионалните власти и други заинтересовани страни в подготовката на Националните програми за реформи (НПР); отбелязва, че териториалните пактове са потенциално най-последователният и единен механизъм за включване на местните и регионалните власти в този процес;
- подкрепя разширяването на фокуса на Европейския социален фонд от пригодност за заетост и качествени работни места до борба с бедността и социалното изключване, при условие че непременно се запази приоритетът на интегрираната политика в областта на заетостта като основен елемент на успешната борба с бедността в рамките на ЕСФ;
- отбелязва преобладаващата подкрепа от респондентите на проучването на Комитета на регионите за приемането на задължителен приоритет за борба със социалното изключване и бедността в рамките на бъдещите регионални програми по политиката на сближаване на ЕС.

Докладчик

г-жа Christine CHAPMAN (УК/ПЕС), член на Националното събрание на Уелс

Отправен документ

Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите *„Европейска платформа срещу бедността и социалното изключване: европейска рамка за социално и териториално сближаване“*

COM(2010) 758 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ****Видимо присъствие и ангажимент ... действията са по-красноречиви от думите**

1. приветства поетия от ЕС ангажимент до 2020 г. да изведе най-малко 20 милиона европейци от положение, при което има риск от бедност и социално изключване, и приветства Съобщението на Комисията „Европейска платформа срещу бедността и социалното изключване: европейска рамка за социално и териториално сближаване“ (COM(2010) 758 окончателен) като динамична рамка за действие в подкрепа на постигането на тази цел;

2. приветства факта, че в стратегията „Европа 2020“ е отделено по-голямо внимание на бедността и социалното изключване и е съгласен, че социалното измерение следва да бъде в центъра на тази стратегия; напомня, че бедността е заплаха поне за един от всеки шест европейски граждани;

3. отбелязва, че успехът на водещата инициатива ще се измерва със степента, в която тя създава, насърчава и подкрепя политически, технически и икономически действия, водещи до същинска, устойчива промяна в живота на отделния човек;

4. във връзка с това признава, че е важно участието на хората, които живеят в бедност, и на работещите с тях НПО;

5. призовава Комисията и държавите-членки да проявят истинска политическа воля за претворяване в дела на ангажиментите за бедността на равнище ЕС, като приемат подход, включващ прилагането на правата от Хартата на основните права и въвеждането на хоризонталната социална клауза, в тясно сътрудничество с местните и регионалните власти, и се възползват от тази възможност за изграждане на по-честно, по-справедливо и по-етично общество;

6. отбелязва все пак, че ако не се справим с неравенството и дискриминацията, няма да можем да намалим устойчиво бедността и социалното изключване, нито да постигнем приобщаващ растеж; отбелязва, че високият растеж и заетостта в периода 2000-2008 г. не оказаха съществено влияние върху бедността, докато неравенството нарасна в много държави и това

положение се влоши в резултат на продължаващата социална и икономическа криза;

7. подчертава необходимостта приоритетно да се приеме рамка и пътна карта за прилагане на Препоръката относно активното приобщаване и на директива за осигуряване на адекватен минимален доход в размер най-малко над прага на бедността;

8. изразява дълбоката си загриженост относно дисбаланса между предишния ангажимент на Европейската комисия да гарантира „интелигентен, устойчив и приобщаващ икономически растеж“ и наскоро представеното съобщение относно Годишния обзор на растежа, в което се поставя акцент върху по-силна фискална консолидация;

9. подчертава значението на труда, но отбелязва, че заетостта сама по себе си не е изход от бедността и че са необходими допълнителни действия, за да се разреши въпроса с работещите бедни и да се осигури достъп до качествени и устойчиви работни места и изказва съжаление, че не се поставя по-силен акцент на ключовия въпрос за осигуряване на подходящ доход в съответствие с Препоръка 92/441/ЕИО на Съвета и препоръката на Комисията от 2008 г. относно активното приобщаване;

10. отбелязва, че трябва да се стремим към целта за постигане на по-добро качество на живот и благосъстояние за всички граждани на ЕС, за да намалим по този начин бедността и социалното изключване, които засягат твърде много граждани на ЕС. Трябва да се предприемат мерки за намаляване на праговия ефект и да се предоставят повече и по-широки пътища за навлизане на пазара на труда на онези лица, които живеят в условия на социално изключване;

11. признава, че правомощията за осъществяване на дейности в тази област по места са основно на държавите-членки и на местните и регионалните власти, макар че Комисията може да оказва подкрепа чрез финансиране от ЕС, обмен на добри практики, споделяне на знания и адекватна оценка на социалното въздействие на политиките на ЕС; във връзка с това приветства ангажимента на Комисията за извършване на оценки на социалното въздействие, но отправя искане тези оценки на въздействието да започнат да отчитат териториалното измерение;

12. подчертава необходимостта от въвеждане на социална хоризонтална клауза по смисъла на член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз, която да гарантира, че в законодателните актове за единния пазар ще бъдат взети под внимание изискванията, свързани с насърчаване на социалното сближаване, по-специално високи равнища на заетост, осигуряване на социална защита, борба със социалното изключване и дискриминацията, високо равнище на образование, обучение, здравеопазване и добра жилищна политика, и няма да ограничават по никакъв начин зачитането на основните права така, както са признати в държавите-членки и в договорите за ЕС;

13. признава, че извършената работа през Европейската година за борба с бедността и социалното изключване (2010 г.) спомогна за по-ясното осъзнаване на тези въпроси; би желал *Европейската платформа срещу бедността и социалното изключване* да стане повод завещаното от тази Европейска година да залегне здраво в политическите приоритети на ЕС за следващото десетилетие;

Многобройните измерения на бедността и особено уязвимите групи

14. приветства факта, че в съобщението се признават многобройните измерения на бедността и социалното изключване и че специално се посочва по-големият риск от бедността сред децата, младите хора, възрастните хора, работещите бедни (сред които самотните родители и семействата, разчитащи само на едно трудово възнаграждение), жените, хората с увреждания, мигрантите, етническите малцинства и ромите;

15. приветства факта, че се признават редица фактори, водещи до бедност, включително достъп до заетост, ниско заплащане и задлъжняване, достъп до основни услуги, образование, здраве, психическо здраве, жилищно настаняване, дискриминация, както и предизвикателството, свързано с предаване на бедността от поколение на поколение, и териториалното измерение на бедността;

16. приветства факта, че е отбелязано значението на борбата с бездомността и припомня своето неотдавнашно становище по този въпрос ⁽¹⁾;

17. припомня своето становище относно Зелената книга за пенсиите ⁽²⁾ и приветства намерението на Комисията да представи през 2011 г. Бяла книга, в която да разгледа устойчивостта и адекватността на пенсиите;

18. призовава отново Комисията да изготви амбициозна европейска програма за социално жилищно настаняване, която да укрепи нейната роля в социалните политики за приобщаване за периода на следващото поколение структурни фондове и потвърждава, че функциите на социалното жилищно настаняване като обществена услуга трябва да бъдат определени на равнище държави-членки;

19. изразява съгласие с необходимостта от цялостен и интегриран подход, включващ нуждите на различните групи и

специфичните предизвикателства, за да се постигне ограничаване и предотвратяване на бедността;

20. отново набляга на основната роля, която могат да играят в този смисъл лицата, които сами са преживели състояние на бедност, и неправителствените организации, работещи с хора в положение на бедност, и освен това признава, че следва да се приобщи към този комплексен и интегриран подход всички други заинтересовани страни, като например социалните партньори, доставчиците на обществени и частни услуги, организациите на гражданското общество, както и регионалните и местните органи и власти;

21. подчертава отрицателните последици от бедността и социалното изключване, като отражение върху здравето, психическото здраве, върху солидарността в обществото, липсата на доверие, безучастността, насилието и евентуалното социално недоволство;

22. призовава Комисията и държавите-членки да признаят по-категорично, че бедността е обща отговорност и предизвикателство за цялото общество и не следва да се възприема като стигма или като провал на хората, които са се оказали бедни или изключени от обществото;

23. приветства ангажимента на Европейския съвет през юни 2011 г. да бъде приета стратегия за социална интеграция на ромите;

Бедността сред децата

24. подчертава изрично значението на борбата с бедността сред децата, която е срам за европейското общество, и изразява съгласие, че разрешаването на проблема с бедността сред децата е важен фактор в борбата с предаването на бедността от поколение на поколение, което изисква цялостен подход в областта на превенцията, поставяйки на първо място правата на децата;

25. изразява разочарованието си от неспособността на ръководителите на ЕС да се споразумеят в рамките на стратегията „Европа 2020“ за определена цел/ангажимент в областта на бедността сред децата;

26. приветства факта, че борбата с бедността сред децата е посочена като приоритет във водещата инициатива, но въпреки това съжалява за ограничения ангажимент за действие и тясната перспектива за подход към този проблем; счита, че няма причини да се отлага приемането през 2011 г. на Препоръката за детската бедност;

27. призовава за по-последователен подход към въпроса с бедността сред децата и отбелязва постигнатия вече напредък в ЕС по темата с определянето на „общи принципи“, залегнали в декларацията, подписана от председателската тройка на ЕС (Белгия, Унгария и Полша) на конференцията за бедността сред децата през септември 2010 г. и заключенията на Съвета по заетостта от 6 декември 2010 г., в които се призовава борбата с бедността сред децата да стане приоритет;

⁽¹⁾ CdR 18/2010, прието през октомври 2010 г.

⁽²⁾ ECOS-V-008 CdR 319/2010 final, прието на 28 януари 2011 г.

28. отбелязва също предприетите действия на регионално равнище за справяне с бедността сред децата по по-последователен начин, насърчава добрите практики за постигане на възможно най-добри резултати в тази област;

29. настоява, в рамките на оценките на социалното въздействие да се взема изрично под внимание потенциалното влияние на мерките по отношение на вече несигурното положение на децата, живеещи в семейства, изложени на риск от бедност;

Социална, финансова и икономическа криза

30. приветства споменаването на икономическата и финансовата криза, но изразява съжаление, че Съобщението не отива по-далеч, и призовава да се признаят в по-голяма степен произтеките от нея значителни социални разходи; призовава Комисията да предприеме задълбочен анализ на последиците, които мерките за бюджетна дисциплина, предприети от националните правителства в цяла Европа, имат и ще имат през идните години за бедността и социалното изключване, включително отражението, което предоставяне на основни услуги от общ икономически интерес дава на местно и регионално равнище;

31. настоятелно призовава да се предприеме оценка на реформите, по-специално във връзка с обхвата, разходите и въздействието на социалните иновации, и да се разработят и приложат в цяла Европа нови решения, които са доказали своята ефективност;

32. отново припомня потенциалния риск от загуба на цяло поколение млади хора като последица от кризата, изразяващ се в нарастване на безработицата сред младите хора до близо 21 % през 2010 г.; въпреки това припомня, че безработицата сред младите хора е упорит и постоянен проблем, като в периода 2000–2008 г. варира от 14,5 до 18 %; отбелязва, че тези данни са усреднени и има значителни различия в ЕС между държавите-членки и в границите на държавите-членки и дори на равнището на малките общини;

33. обръща внимание на трудностите, изпитвани от лицата, изпаднали в бедност, при редовния достъп до банкови и финансови услуги, и на ролята на местните и регионалните власти при предоставяне на финансова информация, подкрепа и съвети;

34. призовава да се предприемат спешни действия за разрешаване на проблема със задължнялостта на домакинствата и във връзка с това приветства продължаването на механизма за микрофинансиране „Прогрес“ за отпускане на микрокредити, но настоява да се подхожда предпазливо към мерките за насърчаване на нови форми на търговско микрофинансиране, при които водещ е по-скоро стремежът към печалби на земодателите, отколкото към осъществяване на финансово и социално устойчива икономическа дейност;

Управление и партньорство

35. приветства факта, че се споменава необходимостта да се ангажират местните и регионалните власти чрез Комитета на

регионите като начин да се насочи вниманието към териториалното измерение на бедността и да се засили взаимодействието за предоставяне на средства от фондовете на ЕС; поставя въпроса защо не са споменати местните и регионалните власти в част 3.5 относно засилването на координирането на политиките между държавите-членки, при положение че в много държави-членки те имат преки правомощия в социалната политика;

36. призовава Комисията да подкрепи недвусмислено продължаването и разширяването на работата по социалния отворен метод на координация (ОМК), като проучва начини за по-ефективно включване на регионалните и местните заинтересовани страни в този процес; подчертава стойността на тази работа за по-ясно осъзнаване на въпроси като активното включване и бедността сред децата;

37. отправя искане за разясняване на статута на националните планове за действие за социално приобщаване, както и дали те ще бъде включени в Националните програми за реформи (НПР) на стратегията „Европа 2020“; ако това е намерението, иска гаранции, че този подход няма да доведе до насочване към тесни „макроикономически“ цели и че Комисията ще премисли възстановяването на тези национални планове за действие за социално приобщаване, в случай че интеграционният подход не е ефективен;

38. предлага Комисията да подготви на равнище ЕС насоки за държавите-членки за осигуряване на ефективно участие на местните и регионалните власти и други заинтересовани страни в подготовката на НПР; отбелязва, че териториалните пактове са потенциално най-последователният и единен механизъм за включване на местните и регионалните власти в този процес, както е предвидено в Петия доклад за сближаването;

39. изразява загриженост от отлагането на съобщението относно активното приобщаване за 2012 г. и отправя искане към Комисията да изтегли за 2011 г. публикуването на съобщението, включително на оценка за изпълнението на практика на активното приобщаване;

40. приветства факта, че като основна цел е посочено участието на хората, изпаднали в бедност, в политиките за приобщаване, и би приветствал по-категоричен ангажимент в рамките на водещата инициатива относно начина, по който Комисията възнамерява да направи това, като включва основните целеви групи, посочени в Съобщението. Пита се например дали тази мярка е предвидена като част от управителния комитет на високо равнище, който ще бъде създаден за постигане на напредък в действията за социална иновация;

Териториално сближаване и бъдещо финансиране по линия на ЕС

41. приветства споменаването на териториалното сближаване в заглавието на Съобщението и подчертава, че предложената платформа и структурните фондове на ЕС не са просто средство за осъществяване на стратегията „Европа 2020“, а имат по широка роля за постигане на целта за социално и териториално сближаване, залегнала в договорите за ЕС;

42. изразява съгласие, че трябва да се търсят начини за осигуряване на по-добро и по-ефективно използване на тези структурни фондове в подкрепа на целите на стратегията „Европа 2020“ и подкрепя разширяването на фокуса на Европейския социален фонд от пригодност за заетост и качествени работни места до борба с бедността и социалното изключване, при условие че непременно се запази приоритетът на интегрираната политика в областта на заетостта като основен елемент на успешната борба с бедността в рамките на ЕСФ; по-специално следва да се разпространяват социални иновации, така че да могат да се разработят нови решения в отговор на проблемите и предизвикателствата, да бъдат събирани примери за това и те да се използват като еталон за държавите, регионите и местните власти; отбелязва, че постигането на целта за 75 % заетост само по себе си не е достатъчно за ограничаване на бедността и социалното изключване и следва повече да се наблегне на разрешаването на проблема на работещите бедни и на повишаването на качеството и устойчивостта на работните места в цяла Европа, като се предвидят и мерки за осигуряване на подходящи доходи, включително социални помощи;

43. подчертава реалността на мерките за бюджетна дисциплина, предприети в повечето държави-членки и подчертава, че те имат незабавно въздействие върху хората, живеещи в бедност и изключване; отбелязва преобладаващата подкрепа от респондентите на проучването на Комитета на регионите за приемане на задължителен приоритет за борба със социалното изключване и бедността в рамките на бъдещите регионални програми по политиката на сближаване на ЕС; ето защо призовава Комисията да отчете това обстоятелство в законодателните предложения, които трябва да бъдат представени през 2011 г., като същевременно подчертава значението на осигуряването на гъвкавост на местно и регионално равнище, за да се определи най-подходящият метод на прилагане по места в борбата със социалното изключване и бедността;

44. подкрепя усилията за подобряване на координацията/взаимодействието между различните структурни фондове на ЕС за осигуряване на общи подходи към многобройните измерения на бедността и социалното изключване, включително териториалното измерение на бедността;

45. готов е да окаже съдействие на Европейската комисия в наблюдението на осъществяването на стратегията „Европа 2020“ от местните и регионалните власти чрез своята платформа за наблюдение „Европа 2020“;

Социална икономика, социална иновация и социално експериментирание

46. приветства приноса на социалната икономика, доброволството и корпоративната социална отговорност и добавената стойност, която те могат да придадат на съществуващите доставки на универсални обществени услуги;

47. признава добавената стойност на активното участие на всички заинтересовани страни, включително тези, които се сблъскват с бедността и социалното изключване, НПО, работещи с хора в положение на бедност, социалните партньори, доставчиците на услуги и, разбира се, властите на местно, регионално, национално и европейско равнище;

48. одобрява водещите принципи, приети от Европейския център за доброволчество (CEV) за Европейската година на доброволството – 2011 г., като подчертава по-специално, че доброволството е дейност без заплащане, извършвана доброволно, не трябва да бъде заместител на платения труд и не следва да се използва като евтина алтернатива на работна ръка или за намаляване на разходите за управленски/обществени услуги;

49. приветства инициативи за насърчаване на предприятията да наемат хора от групите в неравностойно положение и да отчитат в по-голяма степен социалните съображения на обществените поръчки;

50. признава по този начин важността на подкрепата в полза на социалната икономика и на защитените предприятия като средство за създаване на по-добри условия на труд и на по-устойчиви работни места;

51. подчертава значението на мерките за опростяване на достъпа на НПО и малки партньорства до фондовете на ЕС, включително по-лесен достъп до глобални субсидии за малки организации;

52. изразява съгласие, че социалната иновация, основана на факти, може да бъде ключова за намиране на нови решения или отговори на нови предизвикателства, но подчертава, че подобен подход следва да признава съществуващите добри практики в Европа и отправя искане за подкрепа и насърчаване на трансфера на най-добри практики, взаимното обучение и партньорските проверки от организации на НПО/общности със специален акцент на действията в малки мащаби и работата по места на тези организации. Тези действия следва да се извършват внимателно, за да се избегне всякакъв риск от стигматизация на бедните хора, затова призовава към предпазливо използване на изрази „социално експериментирание“.

Брюксел, 31 март 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Стратегия за региона на река Дунав“

(2011/C 166/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства с особено задоволство стратегията на Европейския съюз за региона на река Дунав (COM (2010) 715 окончателен) (Дунавска стратегия), в която са включени някои препоръки, представени от Комитета на регионите в неговото становище от 7 октомври 2009 г. Стратегията е наистина принципно важна за регионалното и местното сътрудничество в региона на река Дунав;
- настойчиво обръща внимание върху факта, че последователното и постоянно привличане на всички заинтересовани кръгове от региона на река Дунав и в бъдеще ще е от основно значение за прилагането и за успеха на целите на стратегията;
- приветства определянето на национални и/или регионални координатори, чиято задача е очертана в съобщението само в най-общи линии. Развитието на макрорегионите е още в началото си, затова Комитетът на регионите предлага координаторите в рамките на стратегията да се срещат редовно за обмяна на опит, както и да се създаде възможност за обмяна на опит между стратегията за региона на Балтийско море и стратегията за региона на река Дунав;
- приканва Комисията да действа така, че с оглед на макрорегионалните стратегии процедурите по подбор на проекти да предлагат подходящи условия за това наличните системи за финансиране и средствата за подпомагане да могат действително да бъдат използвани за стратегиите;
- предлага да се проучи дали поради особеното географско, историческо и културно значение на региона на река Дунав пространството за сътрудничество „Югоизточна Европа“ в рамките на насока Б на Европейското териториално сътрудничество (ЕТС) може да бъде съответно адаптирано във връзка с новия макрорегион. По този начин европейската политика на сближаване би взела под внимание новия макрорегион на река Дунав и би дала възможност за сътрудничества в едно общо пространство на сътрудничество.

Главен докладчик	г-н Wolfgang REINHART (DE/ЕНП) - Министър по федерални и европейски въпроси на федерална провинция Баден-Вюртемберг
Отправен документ	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – Стратегия на Европейския съюз за региона на река Дунав
	COM(2010) 715 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. приветства с особено задоволство стратегията на Европейския съюз за региона на река Дунав (СОМ (2010) 715 окончателен) (Дунавска стратегия), в която са включени някои препоръки, представени от Комитета на регионите в неговото становище от 7 октомври 2009 г. Стратегията е наистина принципно важна за регионалното и местното сътрудничество в региона на река Дунав, което се признава и от Европейския парламент в резолюцията му от 17 февруари 2011 г.;

2. отбелязва, че една от целите на макрорегионите е в рамките на функционални пространства да повишават ефикасността на инструментите на трансграничното и транснационалното сътрудничество на държавите-членки, регионите и общините и в съответствие с принципите на многостепенното управление да продължават да подобряват сътрудничеството на европейско, национално, регионално и местно равнище, за да изпълняват по този начин по-ефективно и политически цели на ЕС. Шансът на стратегията за региона на река Дунав е, наред с другото, в трансграничните, транснационалните и между-регионалните решения и представлява полезен инструмент за европейската интеграционна политика;

3. счита, че териториалното измерение на стратегията ще допринесе за осъществяване на целта за териториално сближаване, която Договорът от Лисабон определя като една от целите на ЕС. Затова приканва Комисията да започне в рамките на Зелена книга по задълбочено обсъждане на ролята и въздействието на макрорегионите в регионалната политика на ЕС след 2013 г. Във връзка с това припомня, че Комитетът на регионите вече отправи такъв призив към Комисията в своята Резолюция относно законодателната и работната програма на Европейската комисия за 2010 г.;

4. припомня позицията на Европейската комисия, според която изготвянето на макрорегионални стратегии трябва понастоящем да е подчинено на принципа на „трите НЕ“: без нови правила, без нови институции и без допълнително финансиране; от своя страна припомня, че едновременно с това трябва да важат и „трите ДА“: съвместно договорено прилагане и контрол на съществуващите в макрорегиона правила; изграждане в рамките на отговорностите на органите на ЕС на платформа, мрежа или териториални клъстери на местните и регионалните власти и държавите-членки, като бъдат включени и заинтересованите страни; координирано използване на съществуващите финансови ресурси на ЕС за изготвяне и прилагане на макрорегионални стратегии;

5. подчертава, че европейската стратегия за региона на река Дунав напълно съответства на развитието на еврорегионите, поставящи акцент върху сътрудничеството между погранични региони или развитието на европейски структури в рамките на трансгранични, транснационални и междурегионални проекти под правната форма на европейска група за териториално сътрудничество (ЕГТС);

6. отбелязва подчертаното в съобщението на Европейската комисия, че най-международният по своя характер речен басейн в света е почти изцяло територия на Европейския съюз и че са налице „нови възможности за справяне със свързаните с него предизвикателства и оползотворяване на потенциала му“. Стратегията за региона на река Дунав е втората по рода си макрорегионална стратегия, изработена от Комисията в разстояние само на година и половина. По това обстоятелство може да се съди, че съществува повишена необходимост от по-ефективно сътрудничество в ЕС. Стратегията за новия макрорегион на река Дунав е пример за това;

7. подчертава, че с оглед на особено значението на европейското териториално сътрудничество, което представлява единия от трите стълба на европейската политика на сближаване, макрорегионите предлагат конструктивна рамка, която позволява да се мисли в мрежа, да се действа фокусирано и по този начин съществуващите структури за координация и финансиране в ЕС да се използват по-ефективно в духа на целите на стратегията „Европа 2020“;

8. отбелязва, че мащабният процес на консултации представлява основна предпоставка за възприемането на стратегията за региона на река Дунав и отразява нарасналата необходимост на всички национални, регионални и местни участници, които се отъждествяват с макрорегиона като единно във функционално отношение, природно, културно, социално и икономическо пространство;

9. настойчиво обръща внимание върху факта, че последователното и постоянно привличане на всички заинтересовани кръгове, специализирани институти, надрегионални, регионални и местни мрежи, регионални и местни власти в региона на река Дунав, на органите, компетентни за регионалното развитие, на гражданското общество, на неправителствените организации (НПО), както и на всички държави-членки и на страните извън ЕС от региона на река Дунав и в бъдеще ще бъде от основно значение за прилагането и за успеха на целите на стратегията;

10. подчертава особено значението и отговорността на региона на река Дунав, който се състои от държави-членки на ЕС, страни кандидатки за членство в ЕС, страни потенциални кандидатки и държави, които участват в европейската политика на съседство. Макрорегионът обхваща общо 14 държави: държавите-членки Германия (федералните провинции

Баден-Вюртемберг и Бавария), Австрия, Словашката република, Чешката република, Словения, Унгария, Румъния и България, както и Хърватия, Сърбия, Босна и Херцеговина, Черна гора, Украйна и Република Молдова, които не са членки на ЕС. Той предлага много добра възможност да се отвори пътят към икономически растеж, благосъстояние и сигурност. Стратегията може да допринесе за това регионът на река Дунав да стане „един от най-привлекателните в Европа“, както се посочва в съобщението на Комисията. Регионът на река Дунав е родина за 115 милиона души и заема една пета от площта на ЕС;

11. подчертава, че въз основа на инициативата на участващите държави, провинции и региони беше формулирана нуждата от единна стратегия и се породиха общото разбиране, че разнообразните задачи и предизвикателства могат да бъдат преодоляни само съвместно. Комитетът на регионите изтъква, че благодарение на високата степен на отъждествяване с региона на река Дунав, стратегията представлява изключително ефективен инструмент за трайно осигуряване на мир и че това означава стабилност и сигурност не само за участващите региони, но и за целия ЕС;

12. отбелязва, че стратегията за региона на река Дунав подкрепя по-нататъшното насърчаване на демокрацията и на върховенството на закона, децентрализацията, както и укрепването на регионалното и местното самоуправление в Дунавския регион и най-вече в онези държави, които не са членки на ЕС. От падането на желязната завеса насам регионът на река Дунав представлява и свързващо звено между Изтока и Запада. Той допринася за преодоляването на европейските вътрешни и външни граници и за по-нататъшното развитие на европейците в тяхното природно, културно, социално, икономическо и научно многообразие и динамика;

13. отдава на сътрудничеството на всички участващи равнища – национално, регионално и местно – изключително значение за гарантиране на принципите на субсидиарност, близост до гражданите и партньорство и изтъква добавената стойност, която регионалното и местното сътрудничество в региона на река Дунав носи и за по-нататъшното приближаване на страните потенциални кандидатки към ЕС;

Стратегията на ЕС и нейното съдържание

Предизвикателства и задачи на макрорегиона на река Дунав

14. приветства констатацията на Комисията, че „река Дунав може да се използва за отваряне на ЕС към най-близките му съседи, държавите от региона на Черно море, Южен Кавказ и Централна Азия“. Макрорегионалните стратегии са пример за добросъседско сътрудничество в ЕС, както и между ЕС и трети страни. Макрорегионалните стратегии показват също как интегрираните, многосекторни подходи могат да бъдат комбинирани с многостепенно управление и прилагани в практиката;

15. е съгласен с констатацията на Комисията, че могат да се подобрят социално-икономическото развитие, конкурентоспособността, управлението на околната среда и растежът, основан на ефективно използване на ресурсите, както и още повече да се засилят мобилността и сигурността;

16. отбелязва, че систематиката на стратегията за региона на река Дунав се гради върху натрупания опит със стратегията за региона на Балтийско море. За конкретното прилагане на стратегията съвместно с участниците на национално, регионално равнище и на заинтересовани кръгове е изготвен план за действие, подразделен в четири стълба и единайсет приоритетни области. Планът за действие съдържа 124 примерни проекта;

17. приветства преди всичко факта, че в рамките на стратегията за региона на река Дунав са формулирани конкретни, измерими примери за цели, които трябва да донесат на гражданите видими резултати;

18. счита, че макрорегионалните стратегии не трябва да обхващат всички политики, а следва преди всичко да се концентрират върху общите за даден макрорегион предизвикателства, определени съвместно в рамките на партньорски подход. Затова приветства съсредоточаването на сътрудничеството в четири стълба: създаване на връзки за региона на река Дунав (мобилност, възобновяема енергия, насърчаване на дейностите в туризма и културата), опазване на околната среда (качество на водите, управление на рисковете за околната среда, опазване на биологичното разнообразие), постигане на благосъстояние (развиване на обществото на знанието чрез научни изследвания, образование и информационни технологии, насърчаване на конкурентоспособността на предприятията, включително развитие на клъстери и инвестиране в хора и умения), както и укрепване на региона на река Дунав (увеличаване на институционалния капацитет и борба срещу организираната престъпност и тежките престъпления);

19. посочва, че решаването за постигането на целите е включването на националното, регионалното и местното равнище. Там, където е необходимо, за местните и регионалните участници следва посредством подходящи мерки да се създаде възможност да изградят съответни прилагащи структури за постигане на целите. Процесите на изграждане на капацитет и на добро управление са основни елементи на прилагането на стратегията в региона на река Дунав. Във връзка с това Съветът на дунавските градове и региони (СДГР) може да бъде активен партньор в разработването на съвместни проекти;

20. принципно счита плана за действие за важен отправен документ и приветства посоченото в съобщението на Комисията, че този план е рамка с указателен характер, която се ориентира според етапа на развитие на проектите и може да продължи да бъде динамично развивана;

21. отбелязва, че по-интензивното взаимно свързване на съществуващите мрежи, инициативи и организации като Международната комисия за опазване на река Дунав (МКОРД), Дунавската комисия, Регионалният съвет за сътрудничество, Процеса за дунавско сътрудничество, СДГР, Работната общност „Дунавски страни“ и Дунавската комисия за туризъм може да донесе значителна добавена стойност;

Привличане на младото поколение

22. настоятелно обръща внимание, че активното привличане на по-младото поколение представлява един от крайъгълните камъни за осигуряване на траен мир и стабилност в Европа;

23. отбелязва, че планът за действие оставя място за проекти със и за млади хора. Въпреки това по мнение на Комитета на регионите би следвало да се придаде по-голяма тежест на ролята и значението на по-младото поколение. Изключително важно е посредством непрекъснат процес на обмен и съвместна комуникация младите европейци да се направят съпричастни към общи ценности и да се събуди у младите хора съзнание за демократични процедури, за разбиране, толерантност и уважение към малцинствата, както и за културното и етническото многообразие на регионите в Европа. Не бива да се подценяват неизмеримата с материални показатели стойност на ученически обмен, младежките срещи, ателиета, мрежи и възможностите за сътрудничество на младите хора;

24. препоръчва при по-нататъшното разработване на плана за действие този аспект да се вземе предвид в по-голяма степен и в рамките на съществуващите програми за мобилност. Създадената в Нови сад Младежка гражданска мрежа на Дунавския регион („Young Citizen Danube Network“ – YCDN) е добър пример за това как сред младото поколение може да се развие дунавско, а оттам и европейско самосъзнание. Би могло да се помисли също и за изграждане на „Дунавска младежка служба“, която по устойчив начин да организира срещи, обмен, обучение и сътрудничество на млади хора;

Транспорт

25. разбира важността на прилагането на целите в областта на транспорта, особено на вътрешното плаване, както и на сухопътната, железопътната и въздушната инфраструктура, и е съгласен с оценката на Комисията, че трябва да продължат да се изпълняват приоритетните проекти по трансевропейската транспортна мрежа и коридорите за железопътен товарен превоз в съответствие с Регламент (ЕО) № 913/2010; специално следва да се изтъкне прогресивния характер на стратегията за региона на река Дунав, произтичаща от значението на връзките на тези коридори помежду им и с регионалната среда, както и с различни видове транспорт;

26. отбелязва, че потенциалът на река Дунав трябва да се използва по-добре. Приоритетно изтъкнати цели в първия стълб на стратегията – Създаване на връзки за региона на река Дунав посредством подобряване на мобилността, са: увеличаване на товарните превози по река Дунав, изграждане на връзки между северните и южните държави, създаване на ефективни терминали на пристанищата на река Дунав и използването им на принципите на мултиmodalност и оперативна съвместимост. Същевременно изразява съгласие с Комисията относно необходимостта от прилагане на интегриран подход с оглед постигане на баланс между това развитие и устойчивостта на околната среда;

27. обръща внимание върху Белградската конвенция, която урежда навигацията по река Дунав;

Околна среда

28. потвърждава изключителното значение на опазването на околната среда и особено на гарантирането на доброто качество на водите в съответствие с Рамковата директива на ЕС за водите и е съгласен с оценката, че е „необходимо [...] устойчиво управление на водите“. В този смисъл важен ориентир е Планът за управление на речния басейн на река Дунав. С приоритет трябва да бъдат разгледани мерките, насочени към запазване на капацитета за естествено задържане на прииждането на водите в басейна на река Дунав и предотвратяване на повтарящите се наводнения. От друга страна, имайки предвид, че река

Дунав, която включва няколко специални защитени зони за опазване на птиците и специални защитени зони в рамките на Натура 2000, и делтата на река Дунав, която от 1991 г. е част от световното природно наследство на ЮНЕСКО, притежават уникална и уязвима екосистема, в която живеят редки и застрашени от замърсяването видове, трябва да бъде ограничена загубата на биологично разнообразие и на екосистеми и да се запази биоразнообразието, както и да се следи за това средствата на ЕС да бъдат изразходвани за проекти, които отговарят на законодателството на Европейския съюз в областта на околната среда. Този стремеж трябва да намери отражение както в конкретните цели и програми за подкрепа на ОСП (Общата селскостопанска политика), така и в националните механизми за подпомагане на селското стопанство;

29. подчертава, че основни цели са гарантирането на доброто качество на водите в съответствие с Рамковата директива за водите, намаляването на равнищата на биогенните елементи в река Дунав, завършването и приемането на Плана за управление на делтата до 2013 г., изпълнението на плановете за целия регион на река Дунав за управление на риска от наводнения, съставянето на ефективни плановете за управление за всички обекти по Натура 2000, осигуряването на жизнеспособни популации от дунавска есетра и други местни рибни видове, както и намаляването на ерозията на почвата. При изпълнението на тези задачи важна роля имат както МКОРД, така и съществуващите инструменти на Комисията като например Глобалният мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС) и инструментите на Общата селскостопанска политика. В тази област е важно съществуващите структури, наличните знания и инструменти да се направят по-ефикасни в духа на стратегията, особено за предотвратяване на рискове като наводнения и природни бедствия;

30. изтъква необходимостта от засилено регионално сътрудничество, за да се намалят рисковете и потенциалните последици от природни бедствия, по-специално наводнения, суша, горски пожари, бури, ерозия, заледряване и недостиг на вода, както и промишлени аварии, посредством по-добро управление на бедствията, включително превенция, готовност и защита при бедствия;

31. отбелязва, че транспортът и опазването на околната среда в духа на устойчивото развитие на региона на река Дунав следва да спазват прилагането на основните принципи на Съвместната декларация за развитие на вътрешното корабоплаване и опазването на околната среда в басейна на река Дунав, на МКОРД и на Международната комисия за басейна на река Сава (МКБРС);

32. подчертава колко е важно да бъде насърчаван устойчив туризъм в региона и обръща внимание върху потенциала, свързан със съществуването на алея за велосипедисти по почти цялото протежение на реката;

Енергия

33. отбелязва, че в Дунавската стратегия с основание се дава приоритет на инвестициите в енергийна инфраструктура, насърчаването на устойчива енергия и по-добрата координация на енергийната политика. Модернизирането на енергийните мрежи и прилагането на европейската програма за енергийна ефективност, както и укрепването на трансевропейската енергийна мрежа могат да донесат съществени подобрения за региона. Важно е също така да се постигнат националните цели по отношение на климата и енергията до 2020 г.;

Икономика

34. подчертава голямото значение на създаването на благосъстояние в региона на река Дунав, на засилването на конкурентоспособността на предприятията и създаването на кластери, на увеличаването на икономическата мощ, на оживяването и подобряването на пазара на труда, както и на подобряването на възможностите за групи в необлагодетелствано положение. Комитетът на регионите посочва също и функцията на метрополните региони като центрове на производителност, иновации и обмен;

35. подчертава констатацията, направена от Комисията, че в дунавския макрорегион *„живее една трета от изправеното пред риск от бедност население на ЕС, голяма част от което принадлежи на изолирани социални групи. Ротските общности, 80% от които живеят в региона, страдат особено много от социално и икономическо изключване, пространствена сегрегация и условия на живот под нормалните стандарти. В целия ЕС се усеща въздействието от усилията да се преодолеят посочените проблеми, но на първо място трябва да бъдат решени причините“*. Счита, че предвид тази констатация водещата инициатива платформата срещу бедността и социалното изключване следва да се прилага предимно на равнище местни и регионални власти;

36. обръща внимание на факта, че регионите, градовете и общините имат да играят важна роля при установяването на контакти и при оказването на съдействие за проектите на равнище малки и средни предприятия. Комитетът на регионите посочва също така, че – като се има предвид опитът в стратегията за региона на Балтийско море – частният сектор би трябвало да бъде включван в по-голяма степен;

37. подчертава, че повишаването на благосъстоянието и на конкурентоспособността следва да бъде придружавано от устойчиво опазване на природните ресурси;

38. подчертава колко е важно да се създадат благоприятни за предприемачите общи условия за конкурентоспособна пазарна икономика и по този начин да се подобрят възможностите за развитие на малките и средните предприятия (МСП) в региона на река Дунав;

39. отбелязва, че – не на последно място поради ограничения обхват на националните пазари – МСП представляват ключов фактор за един благоденстващ Дунавски регион. При това в еднаква степен следва да се вземат предвид селското стопанство, занаятите, индустрията и секторът на услугите. Съобразено с потребностите професионално обучение, като например квалификационните курсове за придобиване на специалност за работниците, както и науката и изследванията, са важни елементи на конкурентоспособността на Дунавския регион в областта на иновациите. Чрез добре изградена система за трансфер на технологии следва да се насърчава бързото прилагане на резултатите от научните изследвания в производствената практика;

40. подчертава във връзка с това значението на изграждането на равностойно обезпечаване с цифрова инфраструктура и на насърчаването на нейното използване в целия регион на река Дунав, за да се намалят решително големите понякога разлики между държавите в обезпечаването и използването;

Образование и научни изследвания

41. отбелязва, че подобряването на възможностите за образование и квалификация в региона значително повишават привлекателността му за икономическа и научна дейност. За квалификацията на младите хора например могат да спомогнат мерки и предлагане на възможности в т.нар. дуална система на образование;

42. подчертава, че особено силно следва да се насърчават целенасоченото подпомагане и финансиране на научноизследователски инфраструктури и многостранни университетски мрежи в региона на река Дунав. При това специално значение имат мрежи от институции като университета „Андраси“ в Будапеща и Европейската Дунавска академия, тъй като те насочват научноизследователската си дейност и съдържанието на учебните си програми към Дунавския регион;

Култура и гражданско общество

43. подчертава, че уникалното природно, културно и етническо разнообразие в региона на река Дунав следва да бъде поддържано в рамките на проектите в областта на културата и да се направи достъпно и познаваемо посредством устойчиви концепции за туризма;

44. подчертава ролята на регионалните и местните власти, на техните сдружения и асоциации, както и на гражданското общество в насърчаването на межкултурния диалог. Регионите, градовете и общините са особено подходящи да внасят в диалога между културите и религиите своя опит с нееднородно по състав население;

45. обръща внимание в този контекст и върху значението на гражданското общество и на партньорствата между градове и други общини. Всички те допринасят не само за межкултурния диалог и за премахване на предразсъдъците, но могат да представляват рамка за икономическо и социално сътрудничество, да насърчават устойчивото развитие и с това да спомогат за прилагането на целите на стратегията „Европа 2020“. Сътрудничеството между дейците на културата и институциите в градовете и регионите от региона на река Дунав също може да допринесе за изграждане на мрежа с висок потенциал за творчество;

46. обръща внимание, че трябва да се развива изграждането и поддържането на социални мрежи и структури, да се насърчава гражданската ангажираност и да се укрепва ученето през целия живот и между различните поколения;

Добро управление и сигурност

47. подчертава високия приоритет на целите по четвъртия стълб – „Укрепване на региона на река Дунав“, по-специално чрез заздравяване на върховенството на закона като условие за подобряване на структурите и капацитета за вземане на решения в частния и публичния сектор и чрез борбата срещу трафика на хора, контрабандата на стоки, корупцията, организираната престъпност и тежките престъпления, както и срещу трансграничните черни пазари;

48. отбелязва, че обмяната на опит за добри административни практики в сътрудничеството между националните, регионалните, градските и местните равнища, както и в различните сектори на публичните услуги е важен елемент за изграждането на добро управление, включително и отвъд националните и административните граници;

Стратегията на ЕС и нейното прилагане

Координация

49. приветства факта, че Комисията ще продължи координирането с държавите-членки на ниво политика. По примера на стратегията за региона на Балтийско море, но като се отчитат специфичните особености на Дунавския регион; в случая със стратегията за региона на река Дунав Комисията също ще бъде подпомагана в работата си от група на високо равнище от представители на всички държави-членки, като на заседанията на тази група следва да бъдат канени представители от държавите, които на са членки на ЕС. В съобщението не се посочва с каква периодичност ще се прави оценка на политическата ориентация и ще се актуализира планът за действие. Тези аспекти трябва да бъдат конкретизирани;

50. приветства определянето на национални и/или регионални координатори, чиято задача е очертана в съобщението само в най-общи линии. Развитието на макрорегионите е още в началото си, затова Комитетът на регионите предлага координаторите в рамките на стратегията да се срещат редовно за обмяна на опит, както и да се създаде възможност за обмяна на опит между стратегията за региона на Балтийско море и стратегията за региона на река Дунав. Комитетът на регионите предлага, въз основа на събрания от стратегията за региона на Балтийско море опит да се проучи предоставянето на техническа помощ за задачите на координацията;

51. във връзка с това отбелязва също, че редовно провежданите форуми на всички национални, регионални и местни участници, на заинтересовани страни и на гражданското общество са подходящ инструмент за разглеждане и проверяване на проектите, за критично преосмисляне на политическите насоки и за по-положително възприемане на стратегията от страна на гражданите;

52. предлага при координирането на целите да се вземат предвид резултатите от проучванията на Европейската мрежа за наблюдение на устройството на територията (European Spatial Planning Observation Network – ESPON) относно региона на река Дунав;

Докладване

53. счита, че е важно да се проследява напредъкът по прилагането на плана за действие. Годишните доклади по съществуващите програми и стратегическото докладване на равнище държави-членки представляват основа за това, която координаторите трябва да развиват по-нататък. Задължението за докладване по програмите на ЕС през текущия финансов период би следвало да се концентрира върху наличните данни;

Прилагане

54. отбелязва, че националните, регионалните и местните участници допринасят за успеха на проектите. Липсата на подкрепа за създаването на структури обаче поражда предизвикателства по отношение на административното прилагане на стратегията. В съобщението се иска да бъдат представяни конкретни проекти, „които са подробни и за които са необходими ръководител, график и финансиране“. Комитетът на регионите предлага да се даде възможност за оценка на стратегията за прилагане след една година, за да се оптимизират процесите и начините за вземане на решения;

Финансиране и подпомагане

55. отбелязва, че в съобщението се говори само съвсем общо за финансирането на Дунавската стратегия и приема за сведение позицията на Комисията, че не се предвижда специално третиране на съответните макрорегиони в бюджетно и правно отношение. През текущия финансов период стратегията ще се прилага чрез мобилизиране или адаптиране на налични финансови средства и в съответствие с цялостната концепция;

56. настойчиво приканва Комисията да действа така, че с оглед на макрорегионалните стратегии процедурите по подбор на проекти да предлагат подходящи условия за това наличните системи за финансиране и средствата за подпомагане да могат действително да бъдат използвани за стратегиите;

57. настойчиво приканва Комисията да предприеме мерки за това програмите за финансиране в области като работата с младите хора и осигуряването на ИКТ да могат да се прилагат и за макрорегионалните стратегии;

58. предлага да се проучи до каква степен е възможно мерки за повишаване на квалификацията да се предлагат на национално, регионално и местно равнище, особено след 2014 г., за да се засилят компетенциите за кандидатстване за средства от фондовете и да се допринесе за действително интензивното използване на наличните финансови средства и инструменти;

59. отбелязва, че постигането на целите зависи и от това държавите-членки, както и регионалните и местните власти в региона на река Дунав и органите, компетентни за регионалното развитие, да използват подпомаганите от Комисията програми за околната среда като например LIFE+ (възстановяване на реките и крайречните системи) и програмата „Интелигентна енергия – Европа“ (ИЕЕ);

60. отдава важно значение на подпомагането на трансгранични и транснационални проекти, включително и на неправителствени организации, действащи лица от икономическата и социалната сфера, както и на регионални и местни власти. Структурните фондове и съответните програми на политиката на сближаване представляват важни инструменти, които следва да бъдат използвани целесъобразно и ефективно за осъществяването на проекти;

61. предлага да се проучи дали поради особеното географско, историческо и културно значение на региона на река Дунав пространството за сътрудничество „Югоизточна Европа“ в рамките на насока Б на Европейското териториално сътрудничество (ЕТС) може да бъде съответно адаптирано във връзка с новия макрорегион. По този начин европейската политика на сближаване би взела под внимание новия макрорегион на река Дунав и би дала възможност за сътрудничества в едно общо пространство на сътрудничество. Това би позволило:

а. потенциалът на региона да се използва по-ефективно, особено в стратегическите политически области инфраструктура, водни пътища, енергетика, иновации, опазване на околната среда и защита от наводнения, както и в устойчивата икономика;

- б. общият икономически и научен потенциал да се оползотворява целенасочено, устойчиво и ефикасно;
- в. да се гарантира трансферът на иновации между дунавските региони;
- г. да се засилят синергиите както в рамките на сътрудничеството между националното, регионалното и местното равнище, така и междуетраслово между отделните политики и да се повиши функционалността и ефективността на това пространство, а по този начин - и на ЕС;

д. регионът на река Дунав в цялостното му природно, културно и историческо измерение да бъде възприеман като единно пространство в рамките на Европа;

62. отбелязва във връзка с това, че едно пространство на сътрудничество би било от полза за динамичното развитие на Дунавския регион. Инструментът за предприсъединителна помощ (ИПП) и Европейският инструмент за добросъседство и партньорство (ЕИДП) са гъвкави механизми за интегриране на страните кандидатки за членство в ЕС, на страните потенциални кандидатки, както и на трети страни в пространството на сътрудничество.

Брюксел, 31 март 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Прилагане на насоките за политиката в областта на пътната безопасност през периода 2011—2020 г.“

(2011/C 166/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства насоките за политиката, предложени от Европейската комисия в областта на пътната безопасност, и подкрепя предложените седем цели и свързаните с тях мерки; отправя искане към Комисията да уточни какъв е очакваният принос на различните цели/мерки за постигане на целта за намаление с 50% на броя на загиналите по пътищата до 2020 г.
- подкрепя идеята да се хармонизират различните определения за тежко нараняване, за да се проследява и оценява по-добре ефикасността на политиката в областта на пътната безопасност; счита, че въз основа на едно общо определение за тежко нараняване и по-леко нараняване, би било целесъобразно да се формулира обща цел за намаляване на тежките наранявания подобно на целта за намаляване на броя на смъртните случаи;
- призовава също така всички държави-членки да приложат изцяло Директивата относно управлението на безопасността на пътната инфраструктура и подкрепя виждането на Комисията, че са необходими мерки, за да може по отношение на цялата пътна инфраструктура, финансирана от Европейския съюз, да се прилагат принципите, изложени в тази директива, без при това да се нарушава принципът на пропорционалност, за да не се възпрепятстват малките проекти с ненужни административни усложнения или с прекомерни технически изисквания;
- приканва Комисията да разработи, в рамките на своите правомощия, инициативи за хармонизация на правилниците за движение по пътищата, пътните знаци и пътната маркировка в държавите-членки. КР предлага Комисията да започне обществено допитване по настоящото становище, като публикува зелена книга.

Докладчик	г-н Johan SAUWENS (BE/ЕНП), кмет на Bilzen
Отправен документ	„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – Към европейско пространство на пътна безопасност: насоки за политиката в областта на пътната безопасност през периода 2011-2020 година“ COM(2010) 389 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Въведение

1. В предстоящата Бяла книга относно транспортната политика през периода 2010-2020 г. Европейската комисия ще отдели важно място на пътната безопасност. Насоките за европейската политика в областта на пътната безопасност за периода до 2020 г. имат за цел разработването на обща рамка за управление и определянето на амбициозни цели, които да служат за ориентир на националните и местните стратегии.

2. В подготовката на настоящото становище беше организирано допитване сред партньорите от Мрежата за наблюдение на субсидиарността. То започна на 25 октомври и приключи на 10 декември 2010 г.

Предложение за план за действие и предварителни бележки

— Пътната безопасност и местните и регионалните власти

3. Пътната безопасност има голямо значение за обществото. По пътищата на Европейския съюз годишно загиват над 30 000 души, а според приблизителни оценки ранените са 1 500 000 души. За обществото това означава разходи към 130 милиарда евро, наред с причиненото огромно човешко страдание.

4. По-голямата част от пътните произшествия се случват по градските и селските пътища и само 5% - по автомагистралите. В повечето държави-членки местните и регионалните власти отговарят за управлението на голяма част от пътната мрежа. Те много често са отговорни и за контрола на спазването на правилника за движението по пътищата, извършван от местната или регионалната полиция. Освен това много често местните и регионалните власти са тези, които организират обществения транспорт, регулират движението по пътищата, организират кампании за превенция и осигуряват оказването на първа помощ при пътни произшествия.

5. Ето защо местните и регионалните власти трябва да участват и допринасят за инициативите, предприети на национално и европейско равнище, но също – доколкото считат за необходимо – трябва да разработят собствена стратегия в областта на пътната безопасност, насочена към разрешаване на проблемите на местно равнище и подходяща за местните условия.

6. Комисията признава ролята на регионалните и местните власти за разработването и прилагането на политиката в

областта на пътната безопасност. Тя посочва, че в съответствие с принципа на субсидиарност описаните действия следва да се прилагат на най-подходящото равнище и с най-подходящите средства. В съобщението на Комисията с право се набляга върху нуждата от интегриран подход: „Безопасността по пътищата е тясно обвързана с политиките в множество области, включително енергетика, околна среда, заетост, образование, работа с младежта, обществено здравеопазване, научни изследвания, иновации и технологии, правосъдие, застрахователно дело, търговия и външни работи.“

— Цел на Европейската комисия

7. Според посочените от Комисията данни през 2001 г. загиналите по пътищата в Европейския съюз са 54 302 души. Целта, определена в предходната програма за действие в областта на пътната безопасност, беше да се намали с 50% този брой и през 2010 г. смъртните случаи да се ограничат до 27 000. През 2009 г. в Европейския съюз са регистрирани 34 500 смъртни случая при пътни произшествия, т.е. намалението е с 36%. Комисията очаква в крайна сметка за 2010 г. намалението да бъде 41% спрямо 2001 г. Въпреки че поставената цел не е постигната, все пак може да се говори за окуражителни резултати.

8. През периода 2010-2020 г. Комисията отново има амбицията да намали наполовина броя на загиналите по пътищата в Европейския съюз. Като се отчете регистрираното намаление през изтеклото десетилетие и желанието да се подобри още пътната безопасност в ЕС, тази нова цел може да бъде определена като разумна, но амбициозна.

— Стратегически цели

9. Комисията определя седем стратегически цели:

- а) да се подобри образованието и обучението на участниците в пътното движение;
- б) да се увеличи контролът относно спазването на правилника за движение по пътищата;
- в) по-безопасна пътна инфраструктура;
- г) по-безопасни превозни средства;
- д) стимулиране на използването на съвременни технологии за повишаване на пътната безопасност;

е) подобряване на услугите за спешна помощ и за обгрижване след нараняване;

ж) защита на уязвимите участници в пътното движение.

10. Тези цели могат да бъдат подкрепени по същество. Така както са формулирани понастоящем, предложените насоки за политиката явно не създават проблеми по отношение зачитането на принципите на субсидиарност и пропорционалност. В действителност държавите-членки не биха могли да осъществят сами целите, за чието постигане са предложени мерките. Предвид мащаба на тези мерки, по-целесъобразно би било да се действа на равнище ЕС – специфично европейско законодателство, трансгранични действия и сътрудничество в европейски мащаб биха могли да осигурят последователност и ефикасност на политиката на национално, регионално и местно равнище. Освен това предложените мерки биха имали някаква добавена стойност, за разлика от мерки, взети единствено от национални, регионални или местни власти. Накрая, предложеният подход е най-простият начин за постигане на поставените цели, като същевременно се остави възможно най-широко поле за вземане на решения на национално равнище.

11. Предвид факта, че местните и регионалните власти играят важна роля в разработването и прилагането на политиката за пътна безопасност, все пак е желателно Комисията да уточни в цифрово изражение какъв конкретен принос очаква от всяка от формулираните седем цели за постигане на определеното като цел 50-процентно намаление на смъртните случаи през идното десетилетие. По този начин в известна степен ще стане ясно какви усилия евентуално ще се очакват от местните и регионалните власти.

— **Прилагане на насоките за европейска политика в областта на пътната безопасност през периода 2011 – 2020 г.**

12. Комисията формулира два принципа по отношение на прилагането на насоките за политиката:

- укрепване на ангажмента на всички засегнати страни чрез по-силно управление;
- по-нататъшно разработване на общи инструменти за наблюдение и оценка на ефективността на мерките за безопасност по пътищата.

13. КР отбелязва, че Комисията желае да подобри наблюдението чрез събиране на данни и анализ на данните. КР подкрепя този подход. Във връзка с това отбелязваме, че настоящата система за събиране на данни (базата данни CARE) се основава само на обобщени данни на равнище държави-членки. Изцяло липсва регионално измерение, макар че тази информация по принцип е съвсем лесно достъпна в самите държави-членки. Би било особено поучително за европейските региони, ако могат да сравнят резултатите си с близки или съпоставими региони в чужбина, както правят вече държавите-членки. Включването на такава информация в базата данни

CARE би могло да донесе значителна добавена стойност, както и да предложи положителни стимули за регионалните и местните власти.

— **Хармонизация на правилниците за движение по пътищата, пътните знаци, пътната маркировка и директивите в областта на инфраструктурните проекти**

14. КР отбелязва, че стандартите в областта на правилника за движение по пътищата, пътните знаци, пътната маркировка и директивите в областта на инфраструктурните проекти на практика се различават значително в държавите-членки. Същевременно трансграничният превоз между държавите-членки се увеличава всяка година, както превозът на стоки, така и на хора със стопанска цел или за отдых. КР счита, че хармонизацията в рамките на възможното на принципите и правилата за строеж и екипировка на пътищата в различните държави-членки ще направи пътната обстановка ясна и позната на всеки ползвател на пътя, дори ако произхожда от друга държава-членка и следователно би била от полза както за пътната безопасност, така и за свободното движение в ЕС. Съществуващите добри практики следва да бъдат водещи в този процес и е необходимо да се остави достатъчно свобода на действие за вписване и приспособяване към местните условия.

Препоръки

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

15. подчертава, че въпросът за пътната безопасност е изключително **важен**, и подкрепя принципите, въз основа на които Комисията формулира насоките за политиката за периода 2011–2020 г.:

- полагане на усилия за най-високи стандарти за пътна безопасност в цяла Европа;
- насърчаване на интегриран подход към пътната безопасност;
- споделена отговорност съгласно принципите на субсидиарност и пропорционалност;

16. приветства положителните резултати от предходната програма за действие за пътна безопасност, които са отчетени от последващата оценка; все пак подчертава, че цената в човешки живот по пътищата – над **30 000 загинали годишно** в Европейския съюз – остава **изключително висока**;

17. отбелязва, че Комисията предлага за периода 2011–2020 г. **намаление с 50% на броя на жертвите по пътищата**; счита, че това е разумна, но и амбициозна цел, предвид средното намаление с 36%, регистрирано в държавите-членки през предходния период (2001–2009 г.);

18. приветства насоките за политиката, предложени от Европейската комисия в областта на пътната безопасност, и **подкрепя предложените седем цели** и свързаните с тях мерки;

19. отправя искане към Комисията да уточни какъв е **очакваният принос на различните цели/мерки** за постигане на целта за намаление с 50% на броя на загиналите по пътищата до 2020 г.

20. подкрепя идеята да се **хармонизират различните определения за тежко нараняване**, за да се проследява и оценява по-добре ефикасността на политиката в областта на пътната безопасност;

21. счита, че въз основа на едно **общо определение за тежко нараняване и по-леко нараняване**, би било целесъобразно да се формулира обща цел за намаляване на тежките наранявания подобно на целта за намаляване на броя на смъртните случаи;

22. подчертава необходимостта да се постигне съгласие относно **Директивата за подпомагане на трансграничния контрол върху безопасността по пътищата**. Глобите и другите санкции, налагани за пътни нарушения, не са убедителни, когато не могат да бъдат събрани през вътрешните граници на ЕС. Това положение впрочем е причина за дискриминационно отношение, защото възможността да се наложи глоба или друга санкция за пътното нарушение зависи от националността на нарушителя;

23. призовава също така всички държави-членки да приложат изцяло **Директивата относно управлението на безопасността на пътната инфраструктура** и подкрепя виждането на Комисията, че са необходими мерки, за да може по отношение на цялата финансирана от Европейския съюз пътна инфраструктура, да се прилагат принципите, изложени в тази директива, без при това да се нарушава принципът на пропорционалност, за да не се възпрепятстват малките проекти с ненужни административни усложнения или с прекомерни технически изисквания;

24. счита, че като цяло и въз основа на принципите на **субсидиарност и многостепенно управление** местните и регионалните власти би трябвало, от една страна, да разработят своя собствена политика в областта на пътната безопасност в сферата на техните правомощия, от друга страна – да участват в механизмите за управление на инициативите в тази област, осъществявани на европейско или на национално равнище;

25. счита, че трябва да се положат усилия за **включване** на целите, определени в насоките за политиката за периода 2011–2020 г. **във всички стратегически програми в областта на транспорта и свързаните с тях проекти** на европейско, национално, регионално и местно равнище.

26. приканва Комисията и държавите-членки да положат необходимите усилия за подобряване **на събирането и анализа на данните за пътни произшествия**. По-доброто разбиране на пътните произшествия е от основно значение за оптимизиране на разработването на политиките и оценката на постигнатия напредък, особено на местно и регионално равнище.

Необходимо е да се хармонизира в по-голяма степен начинът на събиране и съобщаване на данните от държавите-членки, както се препоръчва в рамките на изследователския проект на EC SafetyNet;

27. препоръчва на Комисията и на държавите-членки да допълнят сега действащите системи за **регистрация на произшествията** с данните за степента на нараняванията на жертвите, с които разполагат **отделенията за спешна помощ и болниците**;

28. отправя настоятелно искане към Комисията да предприеме действия за осигуряване на достъп до повече данни на местно и регионално равнище, по-конкретно чрез базата данни CARE, за да могат местните и регионалните власти да черпят опит от съпоставими региони в чужбина;

29. предвид факта, че в много страни пътните произшествия са основна причина за **трудовете злополуки**, предлага Комисията в своята програма за действие да прикани **работодателите** от обществения и от частния сектор да прилагат политика за безопасни пътувания като част от общата култура за безопасност. На въпросите за пътната безопасност трябва да се отдава по-голямо внимание в планове за мобилност, сегашни или бъдещи, на работодателите от обществения и от частния сектор.

30. подчертава, че е важно да се включи **обучението по пътна безопасност** в програмите за задължително образование, и то за целия период на задължителното образование във всички държави-членки;

31. препоръчва на Комисията, чрез рамковите програми за научни изследвания, да обръща постоянно внимание на научните изследвания в областта на пътната безопасност в европейски мащаб, по-конкретно по следните въпроси:

- потенциалните положителни резултати от интернализацията на разходите за пътни произшествия;
- проследяването на въздействието на мерките, предприети в областта на обучението, инфраструктурата, автомобилните технологии и контрола на движението;
- мащаба на неотчитането на пътни произшествия и стратегии за постигане на по-добра отчетност;
- проучване на факторите, обясняващи тежестта на нараняванията, причинени при някои произшествия;

32. приканва Комисията да разработи, в рамките на своите правомощия, инициативи за **хармонизация на правилниците за движение по пътищата, пътните знаци и пътната маркировка** в държавите-членки. КР предлага Комисията да започне обществено допитване по настоящото становище, като публикува зелена книга;

33. препоръчва на Комисията, въз основа на съществуващите или на бъдещите програми за научни изследвания, да подготви инициативи за разработване на препоръки и кодекси на добри практики за строеж и екипировка на основно безопасна пътна инфраструктура, които да спомогнат за подобряване и хармонизация в по-висока степен на практиките в **проектирането на пътна инфраструктура** в държавите-членки. Тези препоръки биха могли да се отнасят по-конкретно до изграждане на кръстовища с кръгово движение, пътища за влизане в градовете, извънградски второстепенни пътища, велосипедни алеи и пешеходни пътеки;

34. препоръчва на Комисията да предвиди във вътрешната си организация подходяща структура за проследяване на изпълнението на програмата за действие в областта на пътната безопасност. В тази посока би било подходящо да се създаде

агенция за пътна безопасност или да се укрепят съществуващи организации като **Европейската обсерватория за пътна безопасност**.

Ангажимент

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

35. насочва вниманието към Европейската харта за пътна безопасност, публикувана от Комисията (<http://www.erscharter.eu/bg/node>) и призовава местните и регионалните власти в Европа да подпишат хартата на индивидуална основа и да поемат практически задължения за повишаване на пътната безопасност на своя територия.

Брюксел, 31 март 2011 г.

*Председател
на Комитета на регионите*
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Пети доклад за сближаването“

(2011/C 166/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства факта, че бъдещата политика на сближаване може да обхване всички европейски региони, независимо от тяхното равнище на развитие, и подкрепя създаването на нова междинна категория региони, основана на принципа за еднакво третиране на регионите;
- изразява желание да бъдат отчитани показатели, допълващи БВП, за прилагането и оценяването на политиката на сближаване, за да бъде по-добре отразена степента на развитие на всеки регион;
- потвърждава желанието си ЕСФ да остане интегриран в структурните фондове в рамките на политиката на сближаване и е на мнение, че неговото използване трябва да се извършва на териториално равнище;
- изразява желание да се наблегне на целта за териториално сътрудничество, по-специално във финансово отношение, и препоръчва разпределението на финансовите средства за различните програмите да се извършва на равнище ЕС, а вече не на национално;
- подкрепя основния принцип на взаимодействие между политиката на сближаване и целите на стратегията „Европа 2020“, но напомня, че политиката на сближаване не трябва да бъде единствено в служба на тази стратегия, тъй като за нея има отделни вписани в Договора цели;
- изразява желание целта за териториално сближаване да се изразява посредством определянето на приоритетна териториална цел в рамките на „менюто“ на ЕС, в допълнение към темите, свързани със стратегията „Европа 2020“;
- подкрепя изготвянето на „обща стратегическа рамка“ и предлага в „договорите за сътрудничество за развитие и инвестиции“ да участват местните и регионалните власти на всяка държава-членка, съгласно принципите на многостепенно управление;
- твърдо се противопоставя на разпоредбите за така наречената външна макроикономическа обвързаност с условия, както и на предложението за създаване на резерв във връзка с изпълнението; приема необходимостта от въвеждане на нови форми на финансова обвързаност с условия, зависещи от резултатите, при положение че избраните критерии са общи, справедливи, пропорционални и основани на принципа на равно третиране.

Докладчик

г-н Michel DELEBARRE (FR/ПЕС), кмет на гр. Dunkerque

Отправен документ

Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – „Заклучения от петия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване: бъдещето на политиката на сближаване“

COM(2010) 642 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ****Общи бележки**

1. приветства публикуването на Петия доклад за напредъка в икономическото, социалното и териториалното сближаване, който представлява **добра основа за дискусия** относно насоките, свързани с политиката на сближаване след 2013 г.;

2. признава важния анализ, извършен от Европейската комисия в този първи доклад за сближаването след влизането в сила на Договора от Лисабон, по-специално в областта на признаването на териториалното сближаване като една от ключовите цели на Съюза. КР обаче изразява съжаление, че докладът се основава главно на статистически данни, предхождащи **финансовата, икономическа и социална криза**, която Европейският съюз преживява от 2008 г. насам; поради това настоява следващият програмен период да се основава на статистически данни от периода след кризата и призовава Съвета и държавите-членки да положат всички възможни усилия на политическо и административно равнище за постигането на тази цел. Това засилва необходимостта от използване на други, допълнителни и по-актуални показатели за диагностика на действителното състояние на развитието на регионите, тъй като растежът на БВП не отразява сам по себе си действителното въздействие на кризата. Комитетът на регионите вече изрази позиция по този въпрос в становището си „Измерване на напредъка – отвъд БВП“. В становището се предлагат два всеобхватни показателя, които ще бъдат на разположение в кратък срок, като широкообхватен индекс за екологичното състояние и хармонизирано социално проучване на регионално равнище;

3. приветства напредъка в политиката на сближаване, която позволи да бъдат създадени растеж и работни места, да се увеличи човешкият капитал, да се улесни изграждането на ключови за територията инфраструктури и да се подобри опазването на околната среда. Подчертава, че политиката на сближаване е призната и заради способността ѝ да въздейства като лост за конкурентоспособността и иновациите, по-конкретно да мобилизира потенциала на частния сектор;

4. констатира, че въпреки постигнатия от политиката на сближаване напредък в областта на намаляване на различията, **продължава да съществува голям дисбаланс** между европейските региони и вътре в тях, изразяващ се преди всичко в различия по отношение на инфраструктурното развитие,

доходите на населението, качеството на публичните услуги и достъпа до тях. Този дисбаланс е изострен по-специално от диференцираното въздействие на икономическата и финансова криза и все по-големите предизвикателства, каквито са глобализацията, безработицата (по-специално сред младите хора), застаряването на населението, изменението на климата и енергийната зависимост;

5. ето защо настоява политиката на сближаване да разполага с адекватни на преследваните цели **ресурси**, укрепващи действията на национално, регионално и местно равнище, за да се даде възможност за действително възстановяване на икономическото, социално и териториално равновесие между европейските региони;

6. припомня, че **добавената стойност за Общността** от политиката на сближаване се основава преди всичко на нейния подход, който следва да бъде:

— **солидарен** посредством подкрепа за балансирано развитие в целия Съюз;

— **стратегически** чрез определяне на ключови цели, съобразени с нуждите на територията и нейното население;

— **интегриран**, основан на синергия между секторните политики на дадена територия;

— **хоризонтален** спрямо различни политики, оказващи въздействие върху територията;

— **териториален** на основата на териториална оценка, като се изтъкват силните и слабите страни на всеки регион;

— **многогодишен** чрез определянето на целите в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план;

— **партньорски**, като свързва общностното, националното, регионалното и местното равнище, както и социалните и икономическите заинтересовани страни по места в изготвянето и прилагането на оперативните програми;

7. припомня, че благодарение на този единен подход политиката на сближаване, повече от всяка друга политика на ЕС, дава възможност европейската интеграция да стане осезаема на териториално равнище и за гражданите, като дава подходящ и координиран отговор на техните потребности;

Към нова архитектура на политиката на сближаване

Политика на сближаване за всички региони, адаптирана към тяхното равнище на развитие

8. приветства факта, че в Петия доклад за сближаването се потвърждава, че бъдещата политика на сближаване може да обхване **всички европейски региони**, независимо от тяхното равнище на развитие. Във връзка с това подчертава, че структурните фондове ще трябва да бъдат концентрирани приоритетно в най-слабо развитите европейски региони, като в същото време се използват за необходимата подкрепа на другите региони, за да ги насърчат по пътя към конкурентоспособността, заетостта, социалното приобщаване и устойчивото развитие, с цел да се насърчи балансираното развитие в целия ЕС;

9. смята, че е целесъобразно да се предвиди създаването на **нова междинна категория** региони, чийто БВП на глава от населението е между 75% и 90% от БВП на Общността. Тази система има за цел да ограничи наблюдавания прагов ефект при праг от 75% от БВП на Общността (сегашен праг на допустимост между целите „конвергенция“ и „конкурентоспособност“) и да гарантира еднакво третиране на регионите. Следва да се отчетат едновременно трудностите на регионите, които от 2013 г. за първи път ще се оттеглят от целта „конвергенция“, но също и на онези, които в настоящия програмен период са отговаряли на условията за финансиране по целта „конкурентоспособност“, но продължават да срещат структурни социално-икономически трудности за изпълнение на целите, поставени в стратегията „Европа 2020“ и страдащи от вътрешни регионални различия. Създаването на тази категория не би трябвало да е в ущърб на регионите, които понастоящем се оттеглят от целите „конвергенция“, „конкурентоспособност“ или се намират съответно във фазата на постепенно навлизане и постепенно излизане;

10. подновява призива си да бъдат отчитани **показатели, допълващи БВП**, по-конкретно за прилагането и оценяването на програмите, за да бъдат отразени по-добре степенята на развитие на всеки регион и възникващите в него специфични проблеми на социално и териториално сближаване (подрегионални различия, разлики в доходите, равнище на безработицата, достъп до услуги от общ интерес (УОИ), достъп и оперативна съвместимост на транспортните средства, качество на околната среда, социално благополучие, равнище на образование и др.). Средносрочният преглед на програмния период (5+5) трябва да се използва, за да бъдат отчетени тези нови показатели, допълващи БВП. Следователно КР призовава Европейската комисия да изготви списък с **териториални, социални и екологични показатели за развитие**, приложими на подрегионално равнище, като се опира на работата на Евростат, ORATE ⁽¹⁾ и на ОИСП;

Укрепването на интегриран подход

11. одобрява интегрирания подход на политиката на сближаване с цел да се благоприятства допълняемостта на всички фондове (Кохезионен фонд, ЕФРР, ЕЗФРСР и ЕФР) и да се улесни тяхното използване посредством интегриран подход. Комитетът препоръчва ясно да се определи сферата на действие

на всеки фонд, както и да се посочи как интервенциите по линия на други фондове на ЕС, напр. в областта на транспорта или околната среда, се съотнасят към гореспоменатите фондове, както на стратегическо равнище, така и на оперативно равнище по места. Освен това следва да се определят ясни насоки на европейско равнище и да се създадат координационни структури на национално и поднационално равнище;

12. желае да получи уточнения относно **реда и условията за използване на Европейския социален фонд**; смята, че понастоящем ЕСФ следва да бъде интегриран в структурните фондове в рамките на политиката на сближаване и е на мнение, че би било уместно по-тясно сътрудничество между ЕСФ и ЕФРР. В тази връзка Комитетът насърчава използването на кръстосано финансиране и прилагането на оперативни програми с участието на различни фондове (ЕФРР и ЕСФ);

13. счита, че за да допринесе ЕСФ за изпълнението на целите на стратегията „Европа 2020“ и на Европейската стратегия за заетостта, неговото **използване ще трябва да бъде пригодно към съответната територия** и да се вписва изцяло в рамките на политиката на сближаване на основата на откритите на териториално равнище нужди ⁽²⁾. Приветства факта, че в заключенията на белгийското председателство след неформалната среща ⁽³⁾ на министрите, отговарящи за социалното сближаване, се препоръчва „засилване на регионалното измерение на ЕСФ, като по този начин се засили неговото видимо присъствие“, а оттам и интегрирането му с регионалните социалноикономически стратегии;

14. желае **видимото присъствие на финансираните от ЕСФ проекти** да бъде подобрена чрез по-пригодно към съответната територия прилагане, основаващо се на най-конкретните и практически нужди на място, така че те да придобият максимална видимост, в допълнение към работата, извършена в сферата на комуникацията и повишаването на осведомеността, финансирани в рамките на техническото подпомагане на общностно, национално и регионално равнище;

15. Комитетът препоръчва разпределянето на средствата между ЕФРР и ЕСФ да се извършва въз основата на процент, определен на национално равнище, с цел да се гарантират средства за ЕСФ, съответстващи на предизвикателствата на икономическото социалното сближаване във всяка държава-членка и всеки регион. Комитетът на регионите предлага, в така определените рамки, държавите-членки да разпределят структурните фондове (ЕФРР и ЕСФ) на национално равнище в сътрудничество с регионалните и местните власти;

16. счита, че за в бъдеще следва да бъде насърчавано и опростено **гъвкавото взаимодействие между ЕФРР и ЕСФ**, по-специално посредством новата обща стратегическа рамка и в частност, по отношение на подходите за местно развитие, в рамките на интегрираните планове за развитие ⁽⁴⁾ на градовете и местните власти. Освен това КР призовава Европейската комисия в следващите законодателни предложения да предвиди аналогична система между ЕФРР и ЕЗФРСР, за да се гарантира по-интегриран подход на равнище селски райони;

⁽¹⁾ Европейска мрежа за наблюдение на устройството на територията (ORATE/ESPON).

⁽²⁾ Вж. Становище относно „Бъдещето на Европейския социален фонд след 2013 г.“, CdR 370/2010 (докладчик: Catiuscia Marini, IT/ПЕС).

⁽³⁾ Неформална среща на министрите, проведена в Лиеж на 22 и 23 ноември 2010 г.

⁽⁴⁾ Член 8 от Регламент (ЕО) 1080/2006 относно устойчивото градско развитие.

Засилено териториално сътрудничество

17. подкрепя **позоваването на териториалното сътрудничество**, което би запазило сегашното си структуриране в три части, но изразява съжаление, че то не е по-подробно разгледано. Във връзка с това КР желае да се наблегне на тази цел чрез:

- увеличаване на предназначенията за нея средства;
- конкретни правила, по-подходящи за програмите за териториално сътрудничество чрез увеличаване на техническата помощ на местно равнище, опростяване на правилата за одит и контрол, приложимо и адаптирано фиксиране на непреките разходи, определяне на правила за допустимост на общностните разходи и др.;
- предложения, с които се цели подобряване на управлението на тези програми;

18. препоръчва **разпределение на финансовите средства за програмите за териториално сътрудничество, което да се извършва на равнище ЕС**, а вече не на национално. Би трябвало бенефициерите на тази програми да обосновават ясно резултатите и добавената стойност на проектите за териториално сътрудничество в регионите чрез трансфер на добри практики и ноу-хау. Комитетът желае да бъде насърчен стратегически и интегриран подход, свързан с областите на сътрудничество, като се избягва всяко съображение от национален характер по отношение на финансовата възвръщаемост;

19. отправя искане в бъдещите законодателни предложения Комисията да включи разпоредби, с които да се даде възможност ЕСФ да се използва в рамките на програмите за териториално сътрудничество за финансиране на дейностите, влизащи в обхвата му на действие;

20. призовава към **реално взаимно допълване между трите цели на политиката на сближаване**. Намесата на ЕС на трансгранично, транснационално и междурегионално равнище трябва да се допълва взаимно с намесата на равнището на регионалните програми, прилагани в рамките на целите за „сближаване“ и за „регионална конкурентоспособност и заетост“. Определянето на насоки или мерки за териториално сътрудничество в регионалните програми би могло да бъде насърчавано, по-специално с цел да се даде възможност за финансирането на проекти за развитие в трансграничен или транснационален мащаб. Успоредно с това следва да бъде търсена по-добра координация между трите компонента на целта за „териториално сътрудничество“;

21. подчертава, че е необходимо **програмите за териториално сътрудничество да се свържат по-добре с териториални стратегии**, изготвени на основата на обща воля на заинтересованите страни по места⁽⁵⁾. Във връзка с това счита, че транснационалните програми могат да окажат помощ на макрорегионалните стратегии, както и на интегрираните морски стратегии, които започват да се създават. Също така трансграничните програми ще могат да окажат подкрепа на

действащите понастоящем еврорегионални и евроконтинентални стратегии. Ето защо Комитетът отправя искане за съществено преразглеждане с цел увеличаване на ограничението от 150 км, което се използва за класифицирането на островите като гранични региони;

22. призовава Европейската комисия да улесни създаването на нови териториални партньорства, като опрости и подобри управлението на междурегионалните програми за сътрудничество. Подобряването на междурегионалното сътрудничество осигурява не само съгласуван подход към общите проблеми, но и отчита факта, че иновационните решения не се определят от съществуващите териториални граници;

23. припомня, че **Европейската група за териториално сближаване (ЕГТС)⁽⁶⁾ продължава да бъде ценен инструмент за улесняване** на сътрудничествата по-специално в рамките на трансграничното сътрудничество. Счита, че регламентът относно ЕГТС трябва да бъде опростен и адаптиран в бъдещото планиране в зависимост от опита през настоящия период. Тези опростявания ще могат по-специално да засегнат приложимото за персонала законодателство и данъчния режим на ЕГТС, както и намаляването на продължителността на настоящите процедури. Освен това Комитетът насърчава по-системното отпускане на общи субсидии на ЕГТС, с цел те да станат пряко управляващи структурните фондове;

24. призовава Европейската комисия да подобри настоящото сътрудничество по външните граници. По-специално е необходимо да се опростят процедурите и да се въведат повече синергии между подкрепата, осигурявана по линия на ЕФРР, Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП) и на Европейския фонд за развитие (ЕФР);

25. подчертава значението на териториалното сътрудничество за най-отдалечените региони, чието географско положение на най-отдалечени външни граници на ЕС превръща този въпрос в необходимост. Призовава за разработване на **План за действие за разширено съседство** с цел да се постигне по-добро вписване на тези региони в тяхната географска среда;

Стратегически приоритети, съобразени с регионалните специфики**Към повече гъвкавост във взаимодействието със стратегията „Европа 2020“**

26. подчертава, че съвместно с другите действия, финансирани от Европейския съюз, политиката на сближаване може и трябва да продължи да играе решаваща роля, за да даде възможност за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, както е предвидено в стратегията „Европа 2020“ и за да **подкрепи хармоничното развитие** на Съюза чрез мобилизиране на вътрешния потенциал на всички региони и намаляване на неравенството между нивата на развитие на европейските региони, както е предвидено в член 174 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

⁽⁵⁾ Вж. становище на КР относно „Стратегия за района на Северно море-Ламанша“, CdR 99/2010 (докладчик: Hermann Kuhn, DE/ПЕС).

⁽⁶⁾ Вж. становище по собствена инициатива относно „Нови перспективи за преразглеждане на регламента за ЕГТС“, CdR 100/2010 rev. 3 (докладчик: Alberto Nuñez Feijoo, ES/ЕНП).

27. подкрепя основния принцип на взаимодействие между политиката на сближаване и **целите на стратегията „Европа 2020“** и водещите ѝ инициативи, за да се върви напред по пътя към интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж. КР обаче счита, че в тази област през периода 2007-2013 г. вече са положени значителни усилия и ще трябва да бъде извършена оценка, преди да се поеме към по-голяма концентрация на ресурсите;

28. припомня във връзка с това, че **политиката на сближаване не трябва да бъде единствено в служба на стратегията „Европа 2020“ и на националната програма за реформи**, тъй като тя има свои собствени, вписани в Договора цели, а именно намаляването на икономическите, социалните и териториалните различия между регионите на Европейския съюз. Политиката на сближаване трябва да се основава на състоянието на териториите, на техните потребности и възможности за развитие;

29. подкрепя основния принцип за установяване на общностно „меню“ с широки тематични приоритети, което би заменило сегашната логика на заделяне на средства от структурните фондове към категории разходи, определяни по рестриктивен начин. КР обаче се противопоставя на **прекомерното ограничаване на броя на тези приоритети**, които трябва да се избират на равнището на новите национални договори за партньорство за развитие и инвестиции и оперативни програми, за да се остави на местните и регионалните власти достатъчно голяма възможност за гъвкавост при териториалното осъществяване на целите на стратегията „Европа 2020“;

30. счита, че не е задача на Европейската комисия да превръща в задължителни някои от тези приоритети, които ще трябва да бъдат определени на регионално равнище въз основа на териториална „диагностика“, изтъкваща силните и слабите страни на територията. КР счита също така, че **не е подходящо да се налага концентрация на всички структурни фондове само в тематичните приоритети**, които регионите ще трябва да изберат от общностното „меню“. Тази разпоредба би влязла в противоречие със самия принцип на интегрирания подход, който предполага, че една стратегия за развитие се основава на инвестиране в различни сектори;

31. призовава Европейската комисия **списъкът с тематични приоритети**, който може да бъде предвиден в бъдещото законодателство относно политиката на сближаване, да не бъде твърде рестриктивен, не само за да отчита териториалното, икономическото и социалното многообразие на всеки регион, но и за да се отиде отвъд целите на стратегията „Европа 2020“ в областта на социалното и териториалното сближаване;

Към реално отчитане на целта за териториално сближаване

32. одобрява принципа на **по-голяма гъвкавост при организирането на оперативните програми**, за да може да се действа на различни териториални равнища (подрегионално, регионално, мултирегионално и макрорегионално) в зависимост от териториалните специфики или функционални пространства, като например речните басейни, планинските райони, архипелагите и др. Такива действия обаче ще трябва да почиват на обща воля на заинтересованите страни по места и по-специално на волята на местните и регионалните власти да се обединяват около истински териториален проект, без да поставят под съмнение значимостта на регионалното равнище;

33. изразява желание **целта „териториално сближаване“** да бъде отразена в новата структура на политиката на сближаване посредством определянето на **приоритетна териториална цел** в рамките на „менюто“ на ЕС, в допълнение към темите, свързани със стратегията „Европа 2020“, така че териториалното сближаване да може да гарантира балансирано териториално планиране, за да се насърчи взаимозависимостта между регионите и цялостната последователност на политиките. Освен това подкрепя предложението на Европейската комисия **да се вземат под внимание регионите с териториални специфики** ⁽⁷⁾;

34. подчертава, че **най-отдалечените региони** следва да продължават да бъдат обект на особено внимание във връзка със специфичния статут, който им е признат в член 349 от Договора от Лисабон. КР припомня, че е необходимо да се предвидят финансови разпоредби за тези региони, с цел компенсиране на редица неблагоприятни обстоятелства, каквито са отдалечеността, изолираността, малката площ, неблагоприятния релеф и климат, както и икономическата зависимост по отношение на ограничен брой продукти. Едно такова компенсиране изглежда абсолютно необходимо, за да се улесни достъпът на НОР до вътрешния пазар при условия, равни на онези за другите европейски региони;

35. одобрява **повишеното внимание, отделено на градското измерение** в политиката на сближаване, чрез по-активно включване на градовете и агломерациите на всички етапи от изготвянето на политиката на сближаване: национални програми за реформа, договори за партньорство за развитие и инвестиции и оперативни програми. Във връзка с това желае градското измерение да бъде взето надлежно под внимание в оперативните програми и потвърждава желанието си да се насърчи подход за интегрирано градско развитие. КР припомня, че градските райони много често се характеризират с големи икономически, социални и териториални различия, на които следва да се дадат подходящи отговори. Този интегриран подход за развитие на градската среда трябва да се опира на провежданите дейности в рамките на Лайпцигската харта, с която се цели да бъде изпробван нов общ критерий за европейския устойчив град. Градовете следва да бъдат разглеждани и като центрове за растеж и развитие за целия регион;

36. подкрепя предложението на Европейската комисия на местните и/или регионалните власти да бъде възложена по-голяма роля в изготвянето и прилагането на стратегии за развитие на градската среда в рамките на оперативните програми. За такова ангажиране и повишаване на отговорността на местните и регионалните власти ще е необходимо по-системно предоставяне на **глобални субсидии за съответните градове, агломерации и региони**. Комитетът на регионите се застъпва за запазване на градското измерение в рамките на европейската политика на сближаване. Градовете могат да бъдат важни двигатели на растежа и иновациите. Освен това увеличаването

⁽⁷⁾ Вж. член 174 от ДФЕС: „селските райони, на районите, засегнати от индустриалния преход, както и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони.“

на интензивността на отношенията между града и селото може особено да стимулира икономическото, социалното и териториалното сближаване в ЕС и същевременно да допринесе за прилагането на стратегията „Европа 2020“. За изпълнението на тази функция и в бъдеще ще са необходими мерки за социално и икономическо стабилизиране и за устойчиво развитие на градовете и на проблемните градски зони. Тези мерки би следвало да се планират и прилагат в рамките на регионалните оперативни програми;

37. изразява съжаление, че **не се разглежда селското измерение**, при положение че според приетите определения селските територии и периферните зони на големите градове представляват над 80 % от територията на ЕС. Призовава Европейската комисия да обърне особено голямо внимание на връзката между различните видове общини - градските (големи и малки градове) и селските райони, тъй като тази връзка е основен компонент на една интегрирана политика за регионално развитие. Освен това изразява желание селското измерение да бъде включено в рамките на бъдещата политика на сближаване и да бъде намерено по-добро взаимодействие и по-голяма синергия между участието на ЕФРР, ЕСФ и ЕЗФРСР, както чрез Общата стратегическа рамка, така и на равнище оперативни програми. Предлага също така настоящата програма URBACT да се развие и превърне в програма, наречена RURBACT⁽⁸⁾, която да даде възможност за насърчаване на обмена на добри практики и за създаване на мрежи за решаване на проблеми, свързани с градовете и селата и връзката, която трябва да се създаде между тези две измерения;

38. по тази причина насърчава **определянето на териториална ос** в оперативните програми, позволяваща да бъдат финансирани проекти, които се вписват в мерките на подрегионално териториално равнище. Новият подход за местно развитие трябва да се превърне в цялостна стратегическа рамка за развитието на подрегионално равнище на всички засегнати райони, независимо от това дали става въпрос за райони от градски, селски или смесен тип и да бъде включен в регионалните програми;

39. изразява съжаление, че в Петия доклад за сближаването не се подчертава в достатъчна степен тенденцията към задълбочаване на някои **различия на подрегионално равнище**. Тези различия се характеризират с явления като териториална сегрегация, пораждаща някои форми на създаване на гета, и с непрекъснат упадък на някои отдалечени райони. Получаването на ясна картина на ситуацията с помощта на подходящи статистически данни и мерки, насочени към намаляване на тези различия на подрегионално равнище, би помогнало за по-добро осъзнаване на целта за териториално сближаване на местно равнище, при условие че се управляват на регионално равнище;

40. подкрепя необходимостта да се обърне **по-голямо внимание на инициативите за местно развитие**, които ще трябва да се насърчават чрез по-системно съфинансиране от страна на Общността. По възможност част от оперативната програма следва да бъде посветена на инициативи за местно развитие (например партньорства...). Това може да е поканата за

представяне на регионални или мултирегионални проекти⁽⁹⁾ за насърчаване на заинтересовани страни от публичния сектор (представители на местните власти на изборни длъжности или представители на публични учреждения и др.) и заинтересовани страни от частния сектор (предприятия, търговски камари, социални предприятия, кооперативи, сдружения и др.) да изготвят и внедрят стратегия за местно развитие, почиваща на интегриран подход⁽¹⁰⁾. Инициативите за местно развитие могат да допринесат в значителна степен за институционалното развитие на органите за местно самоуправление, при условие че са подкрепени финансово, включително и чрез програмите за техническа помощ;

41. смята, че целта за **териториално сближаване е приложима към всички политики на ЕС** и трябва да се опира на хармонизиране на секторните политики и политиката на сближаване, както и на по-добро отчитане на териториалното въздействие на всички политики на ЕС в момента на изготвянето им. Във връзка с това КР изразява съжаление, че Европейската комисия все още не е изпълнила искането му да представи Бяла книга за териториалното сближаване⁽¹¹⁾;

42. изразява съжаление, че в Петия доклад за сближаването **не се споменават услугите от общ интерес (УОИ)**, при положение че естествената връзка между техните задачи и териториалното сближаване е призната изрично в член 14 от ДФЕС и протокол 26, приложен към Договора от Лисабон. Ето защо отново призовава териториалното въздействие на политиките на ЕС върху УОИ да бъде предмет на предварителни и последващи оценки;

Осъществяване на политиката на сближаване

Стратегически подход

43. подкрепя **изготвянето на обща стратегическа рамка**, която може да обхване Кохезионния фонд, Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за рибарство. КР желае обаче тази стратегическа рамка да бъде определена съвместно от Съвета и Европейския парламент в партньорство с Комитета на регионите. В тази обща стратегическа рамка трябва да се уточнят съответните области на действие и следователно съответните роли и връзки между тези общностни фондове в регионите на Европейския съюз, както и връзките им с други фондове на ЕС с ясно изразено териториално измерение и тясна връзка със структурните фондове, като финансирането на трансевропейските мрежи или евентуалните бъдещи фондове за околната среда и климата и др.;

⁽⁹⁾ Вж. например отчитането на териториалното сближаване в интегрирания подход на планирането на структурните фондове в Италия през периода 2000-2006 г. Тези интегрирани териториални проекти обхващат 7 региона от NUTS II с прилагане на подрегионално равнище.

⁽¹⁰⁾ Вж. например Групи за действия на местно равнище в рамките на програмата LEADER+.

⁽¹¹⁾ Вж. становище на Комитета на регионите относно „Зелена книга за териториално сближаване“ (докладчик: Jean-Yves Le Drian, FR/ПЕС), Cdr 274/2008 fin.

⁽⁸⁾ Програмата RURBACT може да се базира на развитие и засилване на програмата URBACT въз основа на опита на мрежата RURACT, за да се отрази по-добре връзката между градското и селското измерение.

44. счита, че съществуващите макрорегионални стратегии могат да действат като **„стратегически референтни рамки в макрорегионален мащаб“**. Регионалните стратегии, създадени в рамките на оперативните програми (произтичащи от трите цели на политиката на сближаване), ще могат да се основават на приоритетните насоки на тези макрорегионални стратегии;

45. призовава за **уточнения от Европейската комисия относно съдържанието и необходимите условия за „договорите за партньорство за развитие и инвестиции“**, които ще бъдат договаряни между Европейската комисия и държавите-членки. Подчертава необходимостта от практическо прилагане на принципите на партньорство и многостепенно управление и във връзка с това предлага местните и регионалните власти задължително да участват в изготвянето, договарянето и прилагането на такива договори, тъй като те са преки участници в оперативните програми, предвидени в тези договори. Местните и регионалните власти трябва да бъдат част от решенията, взимани при сключване на национален договор относно избора на тематичните приоритети и финансовите ангажменти, които следва да се прилагат към оперативните програми, в които участват местните и регионалните власти;

46. предлага чрез „договорите за сътрудничество за развитие и инвестиции“, както и чрез „териториалните пактове за прилагане на стратегията „Европа 2020“ за всяка държава-членка да се въведе система за многостепенно управление, свързваща различните равнища на територията (общностно, национално, регионално и местно) в рамките на засилено партньорство с регионалните и местните власти. Призовава местните и регионалните власти (като участници във финансирането и/или управлението на публичните услуги) да бъдат страни, подписващи такива териториални пактове⁽¹²⁾ и да участват изцяло в тяхното изготвяне, договаряне, изпълняване и проследяване. Както Общата стратегическа рамка, така и тези териториални пактове ще трябва да включват Кохезионния фонд, ЕФРР, ЕСФ, ЕЗФРСР и ЕФР и да гарантират свързаност с Националните програми за реформи, като улесняват осъществяването им по места;

47. приветства въвеждането, както за настоящия период, на **оперативни програми като основен инструмент за осъществяване** на политиката на сближаване. Във връзка с това припомня, че Европейската комисия ще трябва да гарантира пълното участие на местните и регионалните власти в изготвянето, договарянето и осъществяването на тези програми;

48. подкрепя въвеждането на **годишни доклади за изпълнението**, позволяващи да се отчита осъществяването на целите през целия програмен период, както се прави днес. От друга страна КР не вижда необходимост от въвеждане на ново изискване за текуща оценка на програмите още от одобряването на определена част от средствата в Европейската комисия;

49. подкрепя предложението на Европейската комисия **да се организира редовно политически дебати** в различните компетентни форуми на институциите на ЕС. Във връзка с това КР остава на разположение на Европейската комисия за органи-

зирането на дебати със своите членове на пленарните сесии или на заседанията на комисия COTER;

50. счита като Европейската комисия, че е от първостепенно значение **министрите, отговарящи за политиката на сближаване, да заседават редовно в официален състав на Съвета**⁽¹³⁾, за да обменят мнения относно прогреса в планирането и да се оценява постигнатия напредък по отношение на преследваните цели;

Партньорства и управление

51. счита, че за успеха на стратегията „Европа 2020“ е необходимо нейното осъществяване да обединява различните заинтересовани страни на европейско, национално, регионално и местно равнище чрез **система за многостепенно управление**. Във връзка с това припомня необходимостта от въвеждане на териториални пактове, включващи по-пряко регионалните и местните власти;

52. припомня значението на по-строги и по-подробни **критерии, даващи възможност да се приложи принципът на партньорство** с местните и регионалните власти при изготвянето, договарянето и осъществяването на общностните стратегически и национални цели, както и на оперативните програми. Приветства факта, че в извършваните от Европейската комисия оценки се подчертава, че включването на местните и регионалните власти, както и на социалните и икономическите заинтересовани страни по места, е решаващ фактор за успеха на политиката на сближаване;

Ефективност, условия, стимули и санкции

53. категорично насърчава местните и регионалните власти да гарантират най-голяма ефективност на своя административен и институционален капацитет, както и да изграждат подходящи финансови и човешки ресурси, за да се справят със сложността на финансираните от ЕС проекти, по-специално по отношение на административната тежест и бюрокрацията; подчертава необходимостта от осигуряване на подходящи равнища на финансиране, за да могат местните и регионалните власти да получат реална възможност да участват в значителни проекти, финансирани чрез структурните фондове;

54. **твърдо се противопоставя на разпоредбите за така наречената външна макроикономическа обвързаност с условия**, която се изразява в непредоставяне на средства по структурните фондове, които са предвидени за регионите и градовете, поради грешки или слабости на техните национални правителства или в случай че техните национални правителства не спазват Пакта за стабилност и растеж. Има опасност прилагането на финансови санкции или стимули, свързани с Пакта за стабилност и растеж, с цел да се гарантира спазването на макроикономическите условия, да постави в неблагоприятно положение главно регионалните и местните власти, при положение че те не са отговорни за неспазването от страна на държавите-членки на задълженията им в тази област⁽¹⁴⁾;

⁽¹²⁾ Определянето на местните и регионалните власти като подписващи страни трябва да се извършва на равнището на всяка държава-членка в зависимост от разпределението на поднационалните правомощия.

⁽¹³⁾ Може да е конкретен за политиката на сближаване състав или заседания на Съвета по общи въпроси, които да са посветени на политиката на сближаване в присъствието на министрите, отговарящи за политиката на сближаване.

⁽¹⁴⁾ Становище на КР от 1 декември 2010 г.: „Засилване на координацията на икономическите политики“, докладчик: г-н Tatsis (EL/ЕНП) CdR 224/2010 fin, както и Резолюция на КР относно приоритетите на Комитета на регионите за 2011 г., приета на 2 декември 2010 г., CdR 361/2010 fin (по-специално точка 10).

55. подкрепя установяването на (вътрешни) условия, насочени към подобряване на ефективността на политиката на сближаване. Такива условия следва да бъдат тясно свързани с тематичните приоритети на политиката на сближаване, а не трябва да се прави опит те да бъдат обвързани с по-общите структурни реформи, които не са тясно свързани с действието на политиката. Те следва да поставят акцент върху онези структурни и институционални условия, необходими за да се гарантира използването по най-добрия начин на свързаните със сближаването ресурси. Те следва да са ясни, приложими, пропорционални и да подлежат на предварителна оценка;

56. подкрепя **запазването на европейско съфинансиране**, което гарантира ангажираността и повишаването на отговорността на заинтересованите страни по места. Както за настоящия период, размерът на съфинансирането от Общността трябва да бъде променен в съответствие с всяка цел в зависимост от равнището на развитие на всеки регион. От друга страна КР се противопоставя на всяко намаляване на размера на съфинансиране, който не трябва да служи като коригираща променлива в случай на бюджетни ограничения след междуинституционалното споразумение относно бъдещите финансови перспективи. Освен това КР си задава въпроси относно промените на размера на съфинансирането, предложени от Европейската комисия в зависимост от добавената стойност за ЕС, от видовете действия и бенефициери. Има опасност подобни промени да създадат сложност, която може да породви нередности и да усложни повече задачата на управляващите власти. И накрая КР припомня, че размерът на съфинансиране по определена насока следва да бъде установен за всяка оперативна програма, за да бъде адаптиран към приетите приоритетни цели;

57. **се противопоставя на предложението за създаване на резерв във връзка с изпълнението**, основан на целите на стратегията „Европа 2020“, за предоставянето на който изглежда е трудно да се определят обективни критерии. Има риск от един такъв резерв във връзка с изпълнението да се възползват регионите с най-добри постижения, без да се вземат под внимание положените усилия от някои региони, които не разполагат непременно с благоприятни условия от териториална, икономическа и социална гледна точка, и без да се отчита естеството на някои решения, по-специално сложните интегрирани решения, които отнемат продължителна подготовка. Резервът във връзка с изпълнението би могъл да подведе държавите-членки да си поставят не толкова амбициозни цели. Освен това КР счита, че създаването на резерв във връзка с изпълнението, независимо дали е създаден на общностно или национално равнище, не е гаранция за по-голяма ефективност на инвестициите. От друга страна КР би могъл да подкрепи създаването на резерв, позволяващ гъвкавост (който няма да се основава на критерий, свързан с изпълнението), съставен на основата на автоматично отменени кредити по време на програмния период с цел:

— или да бъдат финансирани експериментални инициативи в сферата на интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж;

— или да се задействат структурните фондове в положение на икономическа, социална или екологична криза във връзка с Фонда за приспособяване към глобализацията и Фонд „Солидарност“ на Европейския съюз;

58. **приема необходимостта от въвеждане на нови форми на обвързаност с финансови условия (наречени вътрешни), които биха били свързани с резултатите**, като едновременно счита необходимо, за да се гарантира адекватното прилагане на системата за структурна обвързаност, да се определят общи, справедливи, пропорционални и основаващи се на принципа на равно третиране принципи, въз основа на които да бъде възможно ясно да се определи дали дадено изискване е спазено. Количествените цели трябва да служат за стратегическо управление на планирането, без да създават допълнителни диспропорционални разходи. Определяни с помощта на ограничен брой показатели, свързани с осъществяването и резултатите, те биха позволили да се измерва постигнатият напредък по отношение на отправната ситуация и осъществяването на целите, като се прилагат приоритетните насоки. Следователно те не трябва да са обект на санкции, ако очакваните резултати не са напълно постигнати. Както припомниха министрите, отговарящи за политиката на сближаване, заседавали в Лиеж на 22 и 23 ноември 2010 г., понастоящем действат важни условия, които доказаха своята ефективност. Става дума по-специално за правилото за автоматично отменяне, за правилата за приключване, за одобряване на системите за контрол и одит, за принципите на взаимно допълване и съфинансиране и др. Следователно тези вътрешни условия ще могат да бъдат запазени и подобри;

59. припомня, че съдействието на местните и регионалните власти при спазването на принципа на съфинансиране дава пълна легитимност на Комитета на регионите да участва в конструктивния диалог, желан от Европейската комисия, за да се задълбочат различните форми на обвързаност с условия, предвидени в Петия доклад относно сближаването в рамките на **работна група относно условията**, съвместно с държавите-членки и Европейския парламент;

Оценка и очаквани резултати

60. подкрепя предложението на Европейската комисия за **повече съсредоточеност върху резултатите** чрез цели и показатели за ясни и измерими резултати, предварително определени в зависимост от конкретните цели на всеки регион. Все пак би желал да предупреди Комисията да се въздържа от желанието да оценява изпълнението единствено въз основа на постигнатите резултати в изпълнение на целите на „Европа 2020“. Във връзка с това припомня, че програмният период 2007–2013 г. вече представляваше напредък в тази област поради въвеждането на предварителна, текуща и последваща оценка, за която трябва да се направи отчет преди да се продължи по този път;

61. подкрепя използването на **ограничен брой общи показатели** във връзка с целите за икономическо, социално и териториално сближаване и на стратегията „Европа 2020“, за да се даде възможност на Европейската комисия да установи цялостно и непрекъснато оценяване на всеки програмнен период. Повечето показатели обаче ще трябва да бъдат създадени на регионално равнище в зависимост от териториалните специфики на всеки регион и от приетите приоритетни насоки. Освен това те трябва да отразяват необходимостта от дадено решение за териториалното развитие;

Инструменти на финансовия инженеринг

62. **подкрепя използването на инструментите на финансовия инженеринг**, за да се увеличи ефектът на лоста на общностните фондове. Но е разочарован от факта, че Комисията налага тематични ограничения при определянето на правото на помощи и счита, че е необходимо да се остави на държавите-членки възможността да решават на какво равнище (национално или регионално) финансовите инструменти да бъдат приложени по най-ефикасен начин. Прилагането на тези инструменти ще трябва обаче да бъде опростено и документирано с цел:

- улесняване участието на ЕИБ и на други банкови организации на национално, регионално и местно равнище;
- насърчаване на местните и регионалните власти по-силно да мобилизират тези инструменти и да гарантират тяхното прилагане;
- отговор на нуждите на всички региони, малки и големи, тъй като сегашните инструменти са разработени само за мащабни действия;

63. си задава въпроси относно предложението на Европейската комисия, насочено към осигуряване на **финансова подкрепа за дружествата**, най-вече чрез инструментите на финансовия инженеринг, като същевременно се използват безвъзмездни средства за съфинансиране на схеми за целева подкрепа, съсредоточени върху иновациите, инвестициите в опазването на околната среда и т.н. Помощта за дружествата в рамките на политиката на сближаване не би могла да се осъществи само чрез финансовия инженеринг и не отменя нуждата от безвъзмездно финансиране, тъй като не всички дейности могат да бъдат финансирани със заеми. Освен това не всички организации са в състояние да осъществяват проекти, финансирани чрез заеми. Кризата показва, че в период на рецесия, базираните на пазара инструменти не са оперативни. Местните и регионалните власти трябва да изберат най-подходящия вид помощ в зависимост от икономическата и предприемаческата структура на всеки регион и във връзка с политиката на конкуренция и по-специално на регионалните помощи;

Опростяване

64. **се противопоставя на всяко съществено изменение на настоящата система за управление** на структурните фондове, както е предложено от Европейската комисия в рамките на преработването на финансовия регламент. Ето защо призовава Европейската комисия да запази настоящата система, която започва да дава своите резултати по отношение на намаляването на дела на грешките и нередностите и в която ще трябва да бъдат внесени необходимите подобрения и опростявания;

65. подчертава, че ефективността и подобряването на изпълнението на политиката на сближаване предполага намиране на **баланс между опростеността и ефективността на процедурите и на финансовото управление**, за да стане политиката на сближаване по-лесна за прилагане и прозрачността ѝ се увеличи. Признаването на пълните правомощия на регионите във връзка с управлението и контрола на регионалните оперативни програми би било част от тези елементи за балан-

сиране. Освен това Комитетът на регионите би трябвало да бъде в състояние да предложи решения за повече опростяване на правилата за използване на фондовете за управляващите органи и за получаване на финансови средства за бенефициерите. Призовава Европейската комисия и за по-задълбочен размисъл относно опростяването, за да може да бъдат съкратени сроковете за възстановяване на разходите на бенефициерите;

66. насърчава Европейската комисия да използва опростени методи за възстановяване на разходите на бенефициерите чрез **общо определяне на разходите**, както за ЕФРР, така и за ЕСФ. Призовава държавите-членки да окажат подкрепа на местните и регионалните власти, за да се даде възможност за бързо прилагане на тези разпоредби, които ще допринесат освен това за повече съсредоточеност на планирането върху очакваните резултати;

67. би приветствал преразглеждането на процедурите за програмите за териториално сътрудничество с цел установяване на общи правила за всички програми, така че приетите на национално равнище процедури за одит да могат да се отнасят до партньорите и по този начин да се премахне необходимостта водещите партньори да трябва да проверяват одити, извършени от други държави-членки;

68. предупреждава Европейската комисия относно въвеждането на **декларации за достоверност**, сключвани между управляващите органи и Сметната палата. Подобно предложение не трябва да води до утежняване на задачите на регионалните и местните власти по отношение на правилата за контрол и одит и до освобождаване на Европейската комисия от отговорност в ролята ѝ на тълкуване и оказване на помощ в тази област;

69. подчертава, че финансовият контрол и практиките за одит трябва ясно да се основават на спазване на нормативната уредба и следва да бъдат пропорционални. Категорично се противопоставя на процеса на „пълзяща регулация“, при която управляващите органи са „насърчавани“ да осъществяват някои планове за оценка в случаи, когато това не се изисква, както и на това в стандартните контролни списъци, използвани от одиторите, предоставяни от Комитета за координация на фондовете, да се включват въпроси, които не фигурират в законодателството на ЕС, нито в националните законови уредби;

70. приветства предложението на Европейската комисия, с което се цели изключване на първата програмна година **от правилото за автоматично отменяне на бюджетни кредити** и желае разходите за тази година да се оправдават единствено при приключване на оперативната програма. Подобно разпореджане ще даде възможност да се компенсира изоставането, натрупано в началото на програмния период. Все пак Европейската комисия и държавите-членки ще трябва да следят приемането на оперативни програми да е ефективно на възможно най-ранен етап, за да се намалят рисковете от изоставане в началото на периода;

71. изразява съжаление, че Европейската комисия не предлага никакво опростяване по отношение на **проектите, генериращи приходи**, чиято сложност на начина на изчисляване изглежда контрапродуктивна и отслабва печелившия потенциал на някои проекти. От друга страна КР насърчава Европейската комисия да опрости и ускори системата за одобряване на големите проекти;

72. подкрепя съгласуването на **правилата за допустимост на разходите** за различните области на действие и на инструментите и средствата чрез подробни разпоредби, съдържащи се в Общата стратегическа рамка и прилагането на правните разпоредби, които произтичат пряко от нея, за да бъдат опростени процедурите за прилагане и да се сведат до минимум рисковете от нередности. Ще трябва обаче да се гарантира, че регионалните и местните власти участват пълноценно в създаването на тези правила за допустимост заедно с държавите-членки, за да се гарантира правилното общо тълкуване и прилагане на общностните регламенти на национално и регионално равнище.

Брюксел, 1 април 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на Европейския социален фонд след 2013 г.“

(2011/С 166/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- настоятелно препоръчва ЕСФ да запази своята характеристика на структурен фонд и изразява желание при изготвянето и прилагането на междусекторните оперативни програми, включително на тези, които са свързани със сътрудничеството, да се засили териториалното изменение;
- отбелязва с интерес, че в Петия доклад за сближаването се споменава иновационният потенциал на местните инициативи, и би подкрепил с ентузиазъм идеята ЕСФ да стане неразделна част от модела на местно развитие, предложен в доклада;
- смята, че основните цели на ЕСФ трябва да продължат да бъдат подобряването на възможностите за професионално включване посредством заетостта и ефикасното функциониране на пазарите на труда, квалифицирането и развитието на човешкия капитал, подпомагането на работниците, за да не загубят работата си, и оказването на подкрепа за иновациите, предприемачеството и реформите в областта на образованието и обучението;
- настоятелно подчертава, че ЕСФ трябва да продължава да обръща голямо внимание на хоризонталните приоритети като социалното включване на лицата и групите в необлагодетелствано положение и борбата с дискриминацията, свързана с пола и възрастта, по-специално чрез акцентиране и наблюдаване на целта за равенство на половете по отношение на равните възможности, равното третиране на работното място и заплащането на жените;
- смята, че инструментите за защита и подкрепа на доходите могат да представляват област на интервенция на ЕСФ, ако тези инструменти вървят заедно с мерки на активната политика в областта на заетостта. Комитетът е на мнение, че приносът на системите за намаляване на социалното въздействие трябва да остане в правомощията на държавите-членки, тъй като тези действия биха създали риск ЕСФ да се отклони от своите цели и да се ограничи ефикасността му, ориентирайки го по-скоро към спешни интервенции, отколкото към действия в перспектива;
- подчертава критичното положение на ромските общности, които страдат не само от социално и икономическо изключване, но също и от териториална сегрегация и условия на живот под средното равнище; целесъобразно е това да се промени с помощта на европейски инструменти, прилагани на местно и регионално равнище.

Докладчик г-жа Catiuscia MARINI (IT/ПЕС), президент на регион Umbria

I. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Идентичност, цели и легитимност на политиката на сближаване в перспективата след 2013 г.

1. споделя идеята, обявена от Европейската комисия в Петия доклад за сближаването ⁽¹⁾, за политика на сближаване, насочена към всички европейски региони, целяща насърчаването на хармоничното развитие на Съюза и създаването на благоприятни условия за възстановяване на изоставашите в развитието си региони, като им предоставя по-значителната част от средствата, но също целяща и предоставянето на подкрепа за конкурентоспособността на напредналите региони, като се противопоставя на самостоятелни подходи, при които, в преследването на интересите на собствената територия/страна, могат да се породят отрицателни последици в ущърб на другите;

2. следователно смята за абсолютно необходимо изготвянето на определена в териториално отношение стратегия, която да бъде необходимо допълнение към единния пазар, включително с цел тя да се противопостави на възможните последици, изразяващи се в увеличаването на териториалния дисбаланс, а също така и да преследва цели, свързани както с икономическо развитие, така и със социално включване. Освен това смята за необходимо да се гарантират последователността и интегрираното управление на целите на политиката на сближаване, вместо те да се насърчават поотделно, макар и при запазване на ясно и недвусмислено разделение между съответните мерки;

3. изразява желание политиката на сближаване да търси своята легитимност и видимо присъствие в очите на гражданите, като все повече се ориентира към резултатите и тяхната измеримост, прилагайки в пълна степен принципа за отчетност и избягвайки подходи от вида „универсален модел“ с предварително изготвени бюрократични решения. Би желал също тази политика да дава възможност за процеси на натрупване на опит на местно равнище и за прилагане, при което се отчитат специфичните характеристики на територията, наред с постигането на териториално сближаване – нова политическа цел, утвърдена с Договора от Лисабон ⁽²⁾;

4. смята, че, за да се гарантира значимостта на мерките, е от основно значение да се отпускат значителни финансови средства така, че да се достигне минимален праг на наличност включително в регионите, които съгласно статистиките не изостават непременно в развитието си, но все пак често са изправени пред предизвикателствата на вътрешното сближаване поради наличието на зони на бедност и недостатъчно развитие;

5. призовава за включването на Фонда за приспособяване към глобализацията в бюджета на ЕС, по-специално с цел да се ускори мобилизирането на средствата;

⁽¹⁾ Вж. становището на КР относно „Пети доклад за сближаването“, докладчик: г-н Michel Delebarre, CdR369/2010.

⁽²⁾ Вж. становището на КР относно „Зелена книга за териториално сближаване“, докладчик: г-н Jean-Yves Le Drian, CDR 274/2008.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Политика на сближаване и цели на стратегията „Европа 2020“

6. счита, че политиката на сближаване и стратегията „Европа 2020“ трябва да бъдат координирани и последователни, като се определят областите на пряко подпомагане, реципрочността и допълняемостта, запазвайки автономията на политиката на сближаване във вида, предвиден в Договора ⁽³⁾, и същевременно се изтъкнат елементите, чрез които тази политика може да допринесе за успеха на стратегията „Европа 2020“;

7. настоятелно подчертава основната роля, която органите за регионално и местно самоуправление играят в постигането на тези цели. Тези органи представляват идеалното равнище за изготвяне и прилагане на общностните политики в съответствие с дългосрочна стратегия, насочена към справяне с неоползотворяването на средства и социалното изключване на определени места посредством прилагане на специфични допълнителни мерки и многостепенно управление;

8. отхвърля всяка хипотеза за ренационализация на политиката на сближаване, както и за секторна концентрация – подобни хипотези не изглеждат подходящи за оказване на последователна и функционална подкрепа за стратегията „Европа 2020“ и същевременно противоречат на измерението, свързано с територията и многостепенното управление, възплащавашо положителните ценности на по-доброто управление, които досега бяха изразявани от сближаването и които намират своето основание в Договора. Подобряването на икономическото управление, заедно с европейското сближаване, би дало решаващ принос за преодоляването на икономическата криза ⁽⁴⁾.

Ролята на Европейския социален фонд в политиката на сближаване

9. смята, че е необходимо ЕСФ да следва посочените по-горе свои цели в областта на европейската политика на сближаване, съгласно възможно най-последователни и интегрирани програмни схеми, като обръща полагашото се внимание на териториалното измерение. По-специално, действията за повишаване на квалификацията на човешкия капитал с цел оптимизиране на резултатите трябва да бъдат включени в една по-широка политика на развитие, с която тези действия трябва да бъдат свързани;

10. подчертава, че икономическата криза допълнително засили ролята на ЕСФ като незаменим инструмент за подкрепа на приспособяването на работниците и предприятията към променените условия на икономическия цикъл и на пазарите, както и за защита на доходите на лицата, засегнати от рецесията, поради което беше потвърдена важността на това да се продължи преследването на тези цели. Наред с това приема и припомня

⁽³⁾ От член 174 до член 178 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

⁽⁴⁾ Вж. „Бяла книга на Комитета на регионите за многостепенното управление“, юни 2009 г., CONST-IV-020.

изложеното от Европейския парламент ⁽⁵⁾ и потвърденото от КР в становището относно „Бъдещето на политиката на сближаване“ ⁽⁶⁾ понятие за европейска стратегия на сближаване, основаваща се върху заетостта и социалното приобщаване, както и ключовата роля, която ЕСФ играе в насърчаването на заетостта и в борбата с бедността – роля, която настоящата ситуация на икономическа криза превърна в още по-важна. Многогодишният характер на ЕСФ като инструмент доказва своята ценност за осигуряване на така необходимата стабилност както за местните общности, така и за инициаторите на проекти, особено в период, когато кредитирането на местните власти е ограничено;

Добавената стойност на ЕСФ в сравнение с други национални финансови инструменти

11. настоятелно препоръчва ЕСФ да запази своята характеристика на структурен фонд, подчертавайки че, в европейския контекст, той вече представлява константа в общностните действия там, където различните страни, независимо от своите различни нормативни и финансови условия, могат с помощта на намесата на ЕСФ да извършват допълнителни действия, които обикновено не са включени в рамките на националните системи или са включени в недостатъчна степен. Изразява желание при изготвянето и прилагането на междусекторните оперативни програми, включително на тези, които са свързани със сътрудничеството, да се засили териториалното изменение;

12. изтъква като важен и конкретен допълнителен принос следните факти:

- по-голямата гъвкавост в използването на средствата от ЕСФ в сравнение с тези от финансирането на национално равнище, което обикновено е обвързано с определени цели. Тази характеристика представляваше силна страна за ЕСФ и **би трябвало да бъде запазена и през новия програмнен период;**
- възможността да се извършват реформи на системите за връзка между образование, обучение и работа;
- възможността по отношение на всички категории работници, включително хората с увреждания, да се създават благоприятни условия за непрекъснато адаптиране на уменията и по-специално за придобиване на високо специализирани умения, което да им даде възможност по-лесно да играят активна роля в производствената система, като по този начин се допринесе съществено за социалното включване и конкурентоспособността на европейските региони;
- подкрепата от ЕСФ за образователния и научноизследователския сектор, която е още по-съществена в настоящите

условия на ограничаване и намаляване на националните публични разходи. Тази подкрепа е важна за гарантирането на значителна дейност в областта на иновациите, която да стимулира капацитета и инициативата на работната сила;

- допълнителният и важен от гледна точка на качеството принос, изразяващ се в непрекъснатото сравняване между различния национален опит в използването на Европейския социален фонд в рамките на стратегията „Европа 2020“, което позволява да се извърши сравнителна оценка на националните и/или регионалните и местните системи, а така също и на различните експерименти;

13. освен това подчертава важноста на възможността да се работи в многогодишна програмна рамка с последващата от това гаранция за налични средства и програми.

Приоритетни задачи на ЕСФ в контекста на стратегията „Европа 2020“

14. подчертава, че ЕСФ допринася за трите приоритетни области, определени от стратегията „Европа 2020“ ⁽⁷⁾, и в особена степен за областите на **интелигентния растеж** и **приобщаващия растеж**. По отношение на петте количествени цели фондът цели пряко **повишаването на равнището на заетост до 75 %**, както и, макар и не толкова пряко, **намаляването на преждевременното напускане на училище и общото намаляване на равнището на бедност посредством увеличаване на политиките за социално приобщаване** ⁽⁸⁾. ЕСФ ще допринесе за осъществяването на следните „интегрирани“ насоки „Европа 2020“, определени от Европейския съвет ⁽⁹⁾:

Насока 7: увеличаване на участието в пазара на труда и намаляване на структурната безработица;

Насока 8: развиване на квалифицирана работна сила в отговор на нуждите на пазара, насърчаване на качеството на работните места и обучението през целия живот;

Насока 9: подобряване на показателите на образователните системи и системите за обучение на всички равнища и увеличаване на дела на хората с висше образование;

Насока 10: насърчаване на социалното приобщаване и борба с бедността;

⁽⁵⁾ Европейски парламент, резолюция от 17 октомври 2010 г. относно бъдещето на Европейския социален фонд.

⁽⁶⁾ „Бъдещето на политиката на сближаване“, докладчик: г-н Michael Schneider, CdR 210/ 2009.

⁽⁷⁾ Съобщение на Комисията „Европа 2020 - Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, COM(2010) 2020 окончателен.

⁽⁸⁾ Той би могъл да допринесе и за увеличаването на броя на 30-34 годишните лица, притежаващи диплома за висше образование, като подобри, на всички равнища, качеството на ученето през целия живот и като насърчи интереса към висшето образование.

⁽⁹⁾ Препоръка за препоръка на Съвета относно основните насоки за икономическите политики на държавите-членки и на Съюза – част I от „Интегрирани насоки Европа 2020“, SEC(2010) 488 окончателен;

15. изразява, по-специално, безпокойство относно засилването на социалното изключване, особено това на мигрантите, намаляването на икономическата стойност на труда и последващото увеличаване на т.нар. „бедни работещи“; подчертава нарастващия риск от безработица и впоследствие от бедност, на който са изложени работниците над 50 г., намаляването на перспективите за заетост на хората с увреждания, увеличаването на неравенствата при разпределянето на доходите и съпровождателното го разширяване на зоната на относителна и абсолютна бедност; счита, че задълбочаването на икономическите лишения ограничава достъпа не само до материални, но и до културни и социални възможности, които са основен ресурс за развитието и осъществяването на пълния потенциал на личността. Във връзка с това призовава за решителен ангажимент от страна на ЕСФ, който да бъде в съответствие и с водещите инициативи на „Европа 2020“ „Програма за нови умения и работни места“ и „Европейска платформа за борба с бедността“;

16. подчертава критичното положение на ромските общности, които страдат не само от социално и икономическо изключване, но също и от териториална сегрегация и условия на живот под средното равнище; целесъобразно е това да се промени с помощта на европейски инструменти, прилагани на местно и регионално равнище;

17. подчертава, че въз основа на опита, придобит през настоящия програмен период 2007-2013 г., и особено на мерките, насърчавани в рамките на оста „Социално включване“ на регионалните оперативни програми, както и на добрите практики, възникнали при прилагането на общностни инициативи, ЕСФ може освен това да даде решителен принос в сферата на приоритета „приобщаващ растеж“ на стратегията „Европа 2020“⁽¹⁰⁾; отбелязва с интерес, че в Петия доклад за сближаването се споменава иновационният потенциал на местните инициативи, и би подкрепил с ентузиазъм идеята ЕСФ да стане неразделна част от модела на местно развитие, предложен в доклада. Има смисъл да се изследва потенциалът на едно по-широко приложение на подходи, които са изцяло „отдолу-нагоре“ (заимствани например от инициативата LEADER за програмите за развитие на селските райони) и в които ЕСФ би могъл да играе решаваща роля;

18. смята, че основните цели на ЕСФ трябва да продължат да бъдат подобряването на възможностите за професионално включване посредством заетостта и ефикасното функциониране на пазарите на труда, квалифицирането и развитието на човешкия капитал, подпомагането на работниците, за да не загубят работата си, и оказването на подкрепа за иновациите, предприемачеството и реформите в областта на образованието и обучението;

⁽¹⁰⁾ Пример за експериментално прилагане на местно равнище на стратегията „Европа 2020“ е зелената книга „Лацио 2020“, в която, под вдъхновението на европейските и националните политики, философията на стратегията „Европа 2020“ намира изражение в стратегия за укрепване на пазара на труда, която отчита регионалните специфики, центровете на компетентност и потенциала на територията.

19. признава необходимостта от въвеждане на координирана система на службите по заетост, обучение, подкрепа на доходите и на службите за помирение, като тази система, съгласно европейските принципи за гъвкавост и сигурност, едновременно дава отговор на нуждата от гъвкавост, изисквана от пазара и на нуждата от сигурност и пригодност за заетост, необходими на работниците;

20. настоятелно подчертава, че ЕСФ трябва да продължава да обръща голямо внимание на хоризонталните приоритети като социалното приобщаване на лицата и групите в необлагодетелствано положение и борбата с дискриминацията, свързана с пола и възрастта, по-специално чрез акцентирание и наблягане на целта за равенство на половете по отношение на равните възможности, равното третиране на работното място и заплащането на жените. Във връзка с това, КР приема и подкрепя позицията на Европейския парламент, съгласно която е необходимо в контекста на ЕСФ да се даде приоритет на „зелените“ работни места за жени. Приема се идеята бюджета на ЕСФ да се съобразява с фактора „пол“ (*gender budgeting*), като това се извършва и при програмите за възстановяване и програмите за реструктуриране, с цел да се гарантира, че тези програми справедливо ще привлекат и интегрират жените⁽¹¹⁾;

21. освен това признава, че обществото не предоставя необходимите средства за професионалната реинтеграция на жените след раждането и вследствие на това смята, че на ЕСФ се пада ключова роля за създаването на възможности за завръщане на пазара на труда на тези, които са го напуснали, за да отглеждат деца или за да се грижат за близки в състояние на зависимост;

22. в съответствие с принципа на субсидиарност смята, че териториалните пактове, които ще трябва да бъдат договорени между държавите-членки (с техните региони) и Комисията, относно стратегията за развитие, представена в националните програми за реформа, биха представлявали инструмент в подкрепа на приноса на политиката на сближаване за осъществяването на целите на стратегията „Европа 2020“. Тези пактове, основавайки се на обща стратегическа рамка и на споразумения от договорно естество, биха определили приоритетите за инвестиции, разпределянето на средствата на Европейския съюз и на различните заинтересовани равнища на управление (национално, регионално, местно) между приоритетните сектори и програми, както и договорените условия и цели, които трябва да се постигнат. Те би трябвало да почиват на принципа на условност като критерий за предварителна и последваща оценка на допустимостта на отделните действия за финансиране;

23. смята че, с цел последователно, еднакво и интегрирано насърчаване на икономическото, социалното и териториалното сближаване би било полезно приложното поле на пактовете да се разшири и до другите инструменти на ЕС за финансиране, като по този начин се изтъкне програмната способност и познаването на приоритетите на всяка територия;

⁽¹¹⁾ Резолюция на Европейския парламент от 7 септември 2010 г. относно развитието на потенциала за работни места на една нова устойчива икономика (2010/2010(INI)).

24. припомня европейската стратегия за заетостта и подчертава ключовата роля на ЕСФ като инструмент за създаване на условия за прилагането на същата.

Географска и тематична концентрация на Социалния фонд

25. подчертава, че ЕСФ е единственият структурен фонд, който е пряко предназначен за гражданите: младежи, безработни, работници, възрастни, лица, изложени на риск от социално изключване. По тази причина е от основно значение действията, подкрепяни от него, да могат да бъдат провеждани на всички територии на Съюза, като по този начин гражданите могат да се възползват от тях, независимо от местожителството си. Размерът на помощта ще зависи от:

- степента на изоставане в развитието на съответните територии;
- трудностите на пазарите на труда, на които се наблюдава намаление на конкурентоспособността;
- необходимостта от развитие на иновациите по места;
- необходимостта да се оказва подкрепа за мерки, насочени към човешкия капитал, включително в териториите, които са най-силно засегнати от последиците от икономическата криза;

26. като отхвърля логиката на разпръскване на финансирането, призовава да се даде предимство, от една страна, на приоритетните области, свързани с развитието, а от друга – на мерките, насочени към най-уязвимите лица, като се обърне особено внимание на въпросите за приспособимостта и пригодността за заетост във връзка с целите на ЕС относно устойчивото развитие, като се идентифицират областите на иновации, потенциалът за преквалификация, насоките за действие, включително „зелените“ работни места, и това се извърши въз основа на внимателен, точен и структуриран анализ на нуждите и прогнозите за новия административен капацитет;

27. смята, че инструментите за защита и подкрепа на доходите могат да представляват област на интервенция на ЕСФ, ако тези инструменти вървят заедно с мерки на активната политика в областта на заетостта. Комитетът е на мнение, че приносът на системите за намаляване на социалното въздействие трябва да остане в правомощията на държавите-членки, тъй като тези действия биха създали риск ЕСФ да се отклони от своите цели и да се ограничи ефикасността му, ориентирайки го по-скоро към спешни интервенции, отколкото към действия в перспектива; посочва освен това, че е необходимо също да се съфинансират със средства на ЕСФ проектите на държавите-членки, насочени към разрешаване на неотложни проблеми, свързани със заетостта, при условие че имат устойчив принос за осъществяване на седмата, осмата и десетата от интегрираните насоки на стратегията „Европа 2020“;

28. подчертава необходимостта при определянето на тематичната и географската концентрация на ЕСФ в достатъчна степен да се вземе под внимание принципът на субсидиарност, но изразява съжаление, че в някои държави-членки ЕСФ се прилага единствено чрез национални програми, като мерките се разграничават в много малка степен в зависимост от

регионите, ако изобщо се прави подобно разграничение. Спазването на този принцип позволява да се отчетат действителните нужди на участниците и на териториите – задължителни елементи за ефикасното планиране на мерките. По тази причина, в светлината на натрупания опит и с оглед на насърчаването в териториален план на латентния потенциал за развитие, препоръчва обхватът на действие на бъдещия ЕСФ да се структурира така, че да предостави по-голяма гъвкавост в сравнение с миналото, за да може целите на ЕСФ да се преследват по-ефикасно и по отношение на стратегията „Европа 2020“;

29. по-специално подчертава, че препоръчаният от стратегията „Европа 2020“ преход към икономика с ниски въглеродни емисии може да се осъществи единствено чрез извършването на системни действия, насочени към разпространяването на иновациите в икономиката и популяризирането на резултатите от научните изследвания и иновациите сред предприятията и териториите, умножавайки каналите за технологичен трансфер от университетите и научноизследователските центрове към предприятията и планирайки действия за обучение на докторантите, с цел да се засили конкурентоспособността на местните производствени системи;

Допълване и синергия с другите фондове, по-специално с ЕФРР

30. припомня изразената в становището относно „Приносът на политиката на сближаване за стратегията „Европа 2020“ “ идея за необходимостта от по-силно взаимодействие между фондовете с конкретно териториален характер, а именно ЕСФ и ЕФРР, с цел да се създадат нови възможности за заетост и да се повиши пригодността за заетост благодарение на образованието и обучението. Вижда в общата стратегическа рамка, предвидена в Петия доклад за сближаването, основен инструмент за обединяване около общи цели и за насочване към интегрирано функциониране на различните общностни фондове, както и за привеждането им в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“;

31. също така разглежда териториалния пакт, израз на принципа за партньорство, като инструмент, който е в състояние да засили това единство между различните държави-членки, както и на регионално и местно равнище;

32. подчертава, че в свързаната с човешките ресурси цел на Европейския социален фонд ясно личат общи и допълнителни спрямо ЕФРР, ЕЗФРСР и ЕФР аспекти. Счита, че една оптимална синергия би могла да бъде получена благодарение на интегрирано планиране и стриктно координирано управление, при условие че тези фондове са автономни, и благодарение на набелязването на техните специфични характеристики и на определянето на европейско равнище на минимални прагове за отпускане на средства за всеки фонд, с цел да се осигури приемливо и разумно равновесие между предоставените им средства. Комисията следва да насърчава държавите-членки да се учат от съществуващите най-добри практики за интегриране на мерките за усвояване на ЕФРР и ЕСФ на местно равнище. Пример в това отношение е Органът за съвместно управление на ЕФРР и ЕСФ – подход, който допринесе за оптимизирането на въздействието на ЕСФ и ЕФРР по места и насърчаването на взаимното допълване между двата фонда;

33. препоръчва, в контекста на внесените промени относно допустимите (и недопустими) разходи на различните фондове, да се разгледат правилата относно кръстосаното финансиране, с цел по-голямо опростяване в полза на бенефициерите и органите, натоварени с прилагането;

34. също е на мнение, че наблюдаването на резултатите, заедно със засилването на териториалното измерение, с по-ефикасни действия в областта на комуникацията и с по-тясна връзка с интегрираното регионално планиране, представляват ефикасно средство за подобряване на видимото присъствие на ЕСФ за европейските граждани и на отражението му върху различните социално-икономически системи. Комитетът смята, че взаимното допълване между ЕСФ и ЕФРР може да се насърчава посредством интелигентни методи на комуникация на местно равнище, например гарантиране, че комуникационните стратегии за ЕФРР и ЕСФ се ръководят от един единствен орган, което в някои региони помогна на партньорите да разберат предимствата на програмните стратегии, които имат общи цели независимо от различната насока на дейностите;

Опростяване на системата за управление и ориентирането ѝ към резултати (оперативни процедури)

35. смята, че системата за управление и контрол трябва да се влияе в по-малка степен от необходимостта от спазване на формални процедури и от целите за използване на средствата, а да се ориентира все по-силно към основните аспекти като проверка на действително получените резултати и съблюдаване на сроковете за осъществяване, насърчавайки сравнителната оценка на въздействието на финансираните действия така, че да се установи кое наистина е ефикасно и кое не е;

36. оценява като необходимо, по отношение на ЕСФ след 2013 г., да се продължи процесът на опростяване на прилагането на съфинансираните мерки в рамките на оперативните програми, лансирани през настоящия програмен период чрез въвеждането на допустими разходи съгласно член 11, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 1081/2006 (непреки разходи, деклариращи на база фиксирани ставки, разходи по фиксирани ставки, изчислени посредством прилагането на стандартни таблици за разходите за единица продукт, фиксирани суми) така, както беше изменен с Регламент (ЕО) № 396/2009. Целта е да се подобри и да се засили опростяването на процедурите за управление и контрол на операциите с оглед на улесняването и облекчаването на бюрократичните и административните процедури за бенефициерите на ЕСФ и за управителните органи. По-специално, въвеждането на процедури за контрол с оглед на извършването на количествена и качествена оценка на съфинансираните операции, пряко следствие от приемането на гореспоменатите допустими разходи (разходи по фиксирани ставки, изчислени посредством прилагането на стандартни таблици за разходите за единица продукт, фиксирани суми), ще благоприятства по-ефикасното използване на ЕСФ;

37. смята също така, че въздействието на финансираните от ЕСФ мерки се измерва не толкова лесно, колкото въздействието на другите видове мерки, и по тази причина оценява като целесъобразно създаването и използването на показатели за резултати, позволяващи по-добре да се контролират последиците

от финансираните от ЕСФ действия не само във финансово отношение, но най-вече от гледна точка на подобряването на условията на живот и труд на лицата, които са преки бенефициери на действията. Използваните показатели следва да бъдат ясно определени, измерими и количествено изразими и да се прилагат по един и същ начин;

38. в този контекст припомня становището на КР относно „Изтерване на напредъка - отвъд БВП“⁽¹²⁾, в което се подчертава належащата необходимост към БВП да се добавят критерии от икономическо, социално и екологично естество, да се създаде широкообхватен индекс за екологичното състояние и да се проведе социална анкета, хармонизирана на европейско, национално и регионално равнище⁽¹³⁾. Припомня, че изборът на показателите и тяхното съдържание трябва да е плод на широко участие, на възходящ принцип на местните власти, регионите, държавите-членки и Съюза в дебат, който поради ефекта на натрупването прави възможно постигането на целите и придава легитимност на политическото действие на ЕС, като позволява по-голяма ангажираност на гражданите в усилията, необходими за излизане от кризата, опазване на околната среда и запазване на качеството на живот;

39. смята също, че както количествените, така и качествените оценки на мерките за повишаване на пригодността за работа, осъществени въз основата на преки анкети, а не екстраполирани от административната информация, представляват добра практика, която е целесъобразно да бъде развита;

40. подчертава факта, че като цяло оценките на мерките за повишаване на пригодността за работа позволиха да се измери ефикасността по отношение на постигнатата заетост за период от шест месеца до една година на политиките в областта на обучението и, в някои специални случаи, ясно изтъкнаха важността на интегрираните пътеки за обучение и/или научни изследвания, включващи пряк опит в предприятия или научни центрове;

41. забелязва повишена прозрачност при прилагането на общностните програми, но също така, в значителна степен, наличие на често безсмислени тежести, които водят до високи административни разходи, както и до закъснение в осъществяването на програмите;

⁽¹²⁾ „Изтерване на напредъка – Отвъд БВП“, докладчик: г-н Vicente Álvarez Areces, CdR 163/2010 fin.

⁽¹³⁾ Регион Умбрия разполага с инструменти, позволяващи да се измери социално-икономическият напредък на региона (отвъд БВП), тъй като изготви **многоизмерен показател за иновации, развитие и социално сближаване**, инструмент за проследяване на законодателния процес. Освен това, по европейския модел на **Европейската карта за оценка на иновациите (TBEI / EIS)**, изготвена от Европейската комисия, беше създадена **Карта за оценка на иновациите и конкурентоспособността на регион Умбрия (RUICS)**, с която се предлага да се извършва годишна оценка, с помощта на актуализирани показатели до последните налични цифри в историческия обзор на данните, на мястото, което Умбрия заема в областта на иновациите и конкурентоспособността спрямо останалите италиански региони.

42. по тази причина препоръчва да се направи така, че процедурите за контрол да не бъдат в състояние да нарушат ефективността на програмите, а административните тежести да бъдат съобразени с необходимостта от лесно и ефикасно прилагане на тези програми, като това се извършва при гарантиране на добро и коректно управление, подчинено на ясни и прости правила, които се интерпретират еднозначно и не са противоречиви, както и съгласно критерии за пропорционалност и добро общо съотношение между разходи- ефективност и поставени цели;

43. смята, че е целесъобразно да се засили отговорността на управителните органи в определянето на подходящите процедури, съгласно различните национални и регионални системи, чрез намаляване на равнището на контрол, което обективно води до чувствително удължаване на техническите и административните процедури и до увеличаване на тежестите за бенефициерите.

Брюксел, 1 април 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Акт за единния пазар“

(2011/C 166/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява голямо съжаление, че като цяло няма равновесие между трите насоки не само по отношение на предложените мерки, тяхното естество, яснотата на съдържанието им, но също и относно степента на напредък на прилагането им; призовава Комисията да уточни предложенията си относно втория и третия стълб, като по-специално посочи насоки за законодателни предложения с цел да се достигне равнището на прецизност на предложенията за първия стълб;
- препоръчва на Комисията в „Акт за единния пазар“ да приложи всички достижения на Договора от Лисабон, които биха могли да доведат до възвръщане на доверието на гражданите на ЕС в единния пазар, а именно член 3 от ДЕС, в който се определят новите социални цели за ЕС в области като борбата срещу социалното изключване и дискриминацията, утвърждаването на социалната справедливост и на социалната закрила, равенството между жените и мъжете, солидарността между поколенията и защитата на правата на детето, Хартата на основните права, прилагането на „хоризонталната социална клауза“, както и универсалния достъп до неотменните за ежедневието на гражданите на ЕС услуги на местно равнище (член 14 от ДФЕС и Протокол 26);
- препоръчва на Европейската комисия да внесе повече яснота в документа, по-специално в частта „възвръщане на доверието на европейците“, като обедини, въз основа на достиженията на Договора от Лисабон, в рамките на един първоначален пакет от мерки всички предложения, свързани с достъпа до неотменните услуги, който е една от ежедневните грижи на европейските граждани; поради това препоръчва в този първи пакет от мерки да бъдат включени предложенията за прилагането на Хартата на основните права (№ 29), реформата на системите за признаване на професионалната квалификация и създаването на паспорт за европейски умения (№ 33 и 35), подобряването на директивата за командироването на работници (№ 30), опростяването на правилата за обществените поръчки и за СУОИ (№ 17 и 25), социалното предприемачество (№ 36), премахването на данъчните пречки за гражданите (№ 42) и достъпът до основните банкови услуги (№ 40);
- предлага да се създадат териториални пактове там, където посредством гъвкав регионален подход местните и регионалните власти биха насочили своите дейности и финансиране към прилагането на стратегията „ЕС 2020“ и нейните водещи инициативи. Необходимо е да се постави особен акцент върху проектите, които насърчават обществените иновации в съответния регион и които имат възможно най-голямо обществено въздействие. Използването на териториални пактове и тяхното съдържание са част от критериите за разпределяне на средствата на ЕС по отделните проекти.

Докладчик	г-н Jean-Louis DESTANS (FR/ПЕС), председател на Генералния съвет на департамент Eure
Отправен документ	Съобщение на Комисията относно „За Акт за единния пазар“ COM(2010) 608 окончателен

I. ОСНОВНИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. **приветства** инициативата на Европейската комисия за провеждане на широко обществено обсъждане по предложението за „Акт за единния пазар“, който да се основава на силно конкурентна социална пазарна икономика и на необходимостта от реално ангажиране на европейците с този проект; **смята**, че този документ би трябвало да послужи като пътна карта на Европейската комисия до 2014 г. по отношение основните вътрешни политики на ЕС и че отчетът на Комисията ще бъде оценяван в сравнение с действително постигнатото в тази област;

2. **споделя** направената от Комисията тревожна констатация въз основа на заключенията от доклада на г-н Mario Monti за нарастващото разочарование на гражданите на Европейския съюз от единния пазар; **потвърждава** категоричната необходимост то да бъде преодоляно чрез ефективно осъществяване на единния пазар не като самоцел, а като инструмент за постигане на поставените в Договора от Лисабон цели;

3. **подкрепя** мнението на Комисията, че единният пазар трябва да позволи на ЕС да извлече полза от глобализацията, да премахне бариерите пред развитието на знанията и иновациите въз основа на цифровата икономика, да постигне устойчив растеж, за да създава заетост за всички, и да насърчава социалното благоденствие;

4. **затова одобрява** действията на Комисията, основаващи се на всеобхватен подход, при който единният пазар се разглежда цялостно, като се надхвърля обикновената цел за преодоляване на съществуващите пропуски;

5. **призовава** за премахване на пречките пред единния цифров пазар. Необходими са бързи действия, за да може да се създаде растящ, ефективен и динамичен обобщоевропейски пазар за създаване и разпространение на законно цифрово съдържание и онлайн услуги. Това би позволило създаване на нови глобализирани предприятия, консолидация на съществуващите и следователно, бързо увеличение на работните места въз основа на европейската култура и експертен опит и би дало възможност на европейските предприятия да си осигурят все по-голям дял от световния пазар на цифрово съдържание и услуги;

6. **подкрепя** подхода на Комисията, чиято цел е да се възстанови равновесието на единния пазар в три основни насоки: като се подходи от една страна с икономически мерки в подкрепа на растежа на предприятията, от друга – със социални мерки, за да се възвърне доверието на гражданите на ЕС, и от трета – чрез подобро управление;

7. **изразява обаче голямо съжаление**, че като цяло няма равновесие между трите насоки не само по отношение на предложените мерки, тяхното естество, яснотата на съдържанието им, но също и относно степента на напредък на прилагането им; **призовава** Комисията да уточни предложенията си относно втория и третия стълб, като по-специално посочи насоки за законодателни предложения с цел да се достигне равнището на прецизност на предложенията за първия стълб;

8. **потвърждава**, че е необходимо „Актът за единния пазар“ да бъде структурно свързан със стратегията „Европа 2020“. В действителност Комисията не разглежда „Акта за единния пазар“ като платформа на стратегията „Европа 2020“, а само като „средство“ на стратегията „Европа 2020“ от същия ранг като търговската политика или общата финансова подкрепа на ЕС. Със съжаление трябва да отбележим, че приоритетите за растеж на предприятията („силен, устойчив и справедлив“ растеж) не съответстват на приоритетите за растеж, залегнали в стратегията „Европа 2020“;

9. **препоръчва** на Комисията в „Акт за единния пазар“ да приложи всички достижения на Договора от Лисабон, които биха могли да доведат до възвръщане на доверието на гражданите на ЕС в единния пазар, а именно член 3 от ДЕС, в който се определят новите социални цели за ЕС в области като борбата срещу социалното изключване и дискриминацията, утвърждаването на социалната справедливост и на социалната закрила, равенството между жените и мъжете, солидарността между поколенията и защитата на правата на детето, Хартата на основните права, прилагането на „хоризонталната социална клауза“, както и универсалния достъп до неотменните за ежедневието на гражданите на ЕС услуги на местно равнище (член 14 от ДФЕС и Протокол 26);

Силен, устойчив и справедлив растеж за предприятията

10. **е убеден**, че гладкото функциониране на вътрешния пазар обезателно изисква предприятията да бъдат конкурентоспособни, а за гражданите на ЕС да има реални социални придобивки;

11. **изразява съжаление**, че в частта от съобщението, посветена на растежа на предприятията, се говори като че ли само за частните предприятия, при положение че даването на нов импулс на единния пазар е от първостепенно значение и за социалната икономика. Предвижданите мерки трябва да отчитат както положението на местните и регионалните власти, така и условията за развитие на местните общински предприятия;

12. **смята**, че услугите представляват особено важен сектор за икономическото възстановяване на ЕС, като предоставят над 70% от всички работни места и осъществяват изцяло нетното създаване на заетост в единния пазар;

13. **подчертава**, че Директивата за услугите участва в осъществяването на единния пазар, макар и нейното прилагане да се оказва трудно в няколко държави-членки, и **призовава** Комисията, преди да пристъпи към изработването на каквато и да е нова законодателна мярка в областта, да продължи процеса на взаимна оценка в тясно сътрудничество с местните и регионалните власти, които организират и предоставят основни услуги;

14. **припомня** ролята на местните и регионалните власти и камари за въвеждането в практиката на обслужването „на едно гише“, което е съществен елемент от Директивата за услугите, позволяващ на доставчиците да получават всякаква необходима информация и да извършват всички процедури на едно единствено място;

15. **отправя искане към** Комисията да даде приоритет на извършването на мащабен анализ на последиците от либерализирането на услугите по отношение на качеството на обслужване и заетостта, безопасните условия на труд, равнището на квалификация на служителите, цените, териториалното сближаване и достъпността, както и да предложи план за действие въз основа на заключенията от анализа с оглед на целите на стратегията „Европа 2020“;

16. **подкрепя** предложението на Комисията за създаване на статут на европейска фондация, като се има предвид важната роля на фондациите за ефективното осъществяване на силно конкурентоспособна социална пазарна икономика;

17. **приветства** ангажимента на Комисията да отчита особено нуждите на МСП, които са двигателът на икономическия растеж, на създаването на работни места и на разнообразяването на заетостта; **отправя искане към** Комисията обаче да укрепи инструментите за насърчаване на създаването на нови предприятия, най-вече иновативни и технологични и инструментите за финансиране на МСП и да потвърди, че гаранционният механизъм по Програмата за конкурентоспособност и иновации ще бъде запазен и след текущия период на финансиране;

18. **настоява** целта за облекчаване на бюрократичните тежести да не се поставя единствено в полза на предприятията, а и на местните и регионалните власти; **отправя искане към** Европейската комисия да взема предвид тази цел изцяло, когато изработва законодателните си предложения, по-конкретно за УОИИ, тръжни процедури и процедури за концесии, в съответствие с принципите на независимо управление на местните органи, пропорционалност и субсидиарност; за предложения за опростяване на административната тежест при процедурите за обществени поръчки препраща към становището на КР в отговор на Зелената книга на Комисията относно „Модернизирането на политиката на ЕС в областта на обществените поръчки“;

19. **приветства** инициативите на Комисията за по-добро законотворчество и облекчаване на бюрократичните тежести за предприятията, включително инициативите, подети от групата на високо равнище, председателствана от г-н Stoiber, в които участва и КР. Въпреки това изтъква, че по-доброто законотвор-

чество не означава обезателно дерегулиране и че изработването на по-добра нормативна уредба не може да замени демократичния процес;

20. **призовава** икономическите и социалните партньори и местните и регионалните власти да бъдат привлечени за активно участие в оценката на „Small Business Act“ за Европа, така че да бъдат изтъкнати най-добрите практики, развити на местно и регионално равнище; **препоръчва** с тяхна подкрепа да се изработи цялостна пътна карта, придружена от точен график и разчет на средствата, които трябва да се мобилизират, за да се гарантира ефикасното прилагане на ЗАМП, въпреки че той няма задължителен правен характер, в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“; **подчертава** важността на въвеждането на статут на европейското частно дружество за действителното интегриране на МСП в единния пазар;

21. **призовава** Комисията да постигне решителен напредък в областта на политиката на данъчното облагане в ЕС, което е основен елемент от общия подход към единния пазар и от продължаването на интеграцията в ЕС, а именно като изясни приложимата за ДДС рамка и като предложи създаването на обща данъчна основа за облагане с корпоративен данък (ОККДО – Обща консолидирана корпоративна данъчна основа), за да се улесни дейността на предприятията, и във връзка с това приветства намерението на Комисията да представи предложение по този въпрос през втората половина на 2011 г.;

22. **споделя** възгледа на Комисията, че защитата на интелектуалната собственост представлява основен фактор за доброто функциониране на единния пазар, тъй като стимулира новаторството и творчеството, конкурентоспособността и създаването на работни места; **призовава** Комисията да представи глобална стратегия за интелектуалната собственост, която да гарантира по-широкото разпространение на произведенията и знанията, като защитава законните права на творците. Във връзка с това е интересно например да се проучи процъфтяващата в цифровия и творчески свят система Creative Commons и нейната система на лицензиране;

23. **подкрепя** представеното от Европейската комисия през декември 2010 г. предложение, с което се открива пътя за „засилено сътрудничество“ между възможно най-голям брой държави-членки с оглед на създаването на единен патент в ЕС. Тази уеднаквиена система за закрила би позволила на държавите-членки, които желаят, да издават патенти при подаване само на една молба, които да важат във всички участващи страни; **приветства** решението на Съвета от 10 март 2011 г., с което се поставя началото на засилено сътрудничество в тази област;

24. **подчертава** важността на постепенното създаване на „зелен“ единен пазар за екологичните и нисковъглеродните технологии, услуги и продукти чрез разработването на общи за ЕС стандарти за въглеродните емисии; **изтъква**, че ясните стандарти и етикетването за енергийно ефективни продукти трябва постепенно да станат задължителни в рамките на Съюза. При разработването на тези общи европейски стандарти трябва да се вземе предвид възможното увеличение на разходите за МСП;

25. **настоява** предложенията на Комисията в областта на транспорта, по-специално бъдещата Бяла книга относно транспортната политика, да не се ограничават само до премахването на установените препятствия, които все още съществуват между видовете транспорт и между националните транспортни системи. Сред тях следва да се включи и една екологична цел – въпросът за достъпността и свързването в мрежа на цялата територия, като се обърне специално внимание на положението на най-отдалечените територии, тъй като за тях свързването с централните европейки артерии, оперативната съвместимост и включването на техните мрежи в европейската мрежа са от основно значение за създаването на действителен и ефективен единен пазар. По-специално, съществува необходимост в областта на транспорта да се насърчават нови, интелигентни и използващи цифровите технологии иновации, свързаните с тях пилотни схеми и повсеместното въвеждане на получените резултати;

26. **подчертава**, че трансевропейските инфраструктури най-често са резултат от политики и благоустройствени планове, провеждани на национално равнище от държавите-членки, и в това си качество са твърде ограничени от националната географска рамка;

27. **счита**, че е от основно значение да се създаде възможност за емитиране на европейски облигации за проектите (project bonds) за финансирането на широкомащабни проекти, чието икономическо въздействие ще се почувства в средносрочен или дългосрочен план. Този механизъм може да повиши видимостта на участието на ЕС, но най-вече неговата ефективност. Той може да има значителен благоприятен лостов ефект върху динамиката на вътрешния пазар и да допринесе за укрепването на териториалното сближаване;

28. въпреки това **подчертава**, че облигациите за финансиране на проекти („project bonds“) не следва да заместват структурните фондове, а да ги допълват;

29. **приканва** Комисията да представи в най-кратки срокове предложения относно начина, по който могат да се внедрят взаимосвързани на равнище ЕС енергоразпределителни мрежи с цел гарантиране на надеждни енергийни доставки за всички граждани на ЕС. Бихме искали да се предвиди тези предложения да обхванат необлагодетелствани в географско отношение региони на ЕС, като например острови и планински райони;

30. **настоява** за по-подробно разглеждане на идеята за евро-облигации (Euro-bonds), която, чрез частично споделяне на публичните дългове, би позволила на всички държави-членки на еврозоната да се ползват с лихвени проценти, близки до най-добрите на пазара в настоящия момент, би ограничила спекулациите с националните заеми и би довела до качествен скок в координацията на бюджетните политики;

31. **счита**, че към предложенията за електронна търговия и за онлайн възлагане на договори за обществени поръчки следва да се включи и въпросът за достъпа до широколентов и високоскоростен интернет и за финансирането на инфраструктурата на цялата територия на ЕС, като се положат специални грижи за включването на необлагодетелстваните в географско отношение региони, чието икономическо развитие се очаква да извлече особено големи ползи от разработването на тези мрежи;

32. **посочва**, че сътрудничеството между местните и регионалните власти има голям потенциал за ефективност, който може да бъде от полза за гражданите; **настоява** пред Европейската комисия административното сътрудничество между местните и регионалните власти да се счита, съгласно принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз, за вътрешно решение от организационен характер в рамките на една държава, което не попада под разпоредбите за обществените поръчки;

33. **подчертава**, че по-специално за местните и регионалните власти разпоредбите на Общността относно обществените поръчки са от голямо значение; **изразява съжаление**, че в тълкувателното съобщение относно обществените поръчки под определените прагови стойности липсва загриженост от страна на Комисията по отношение на нуждите на местните и регионалните власти по този въпрос; **настоява** в бъдещите дискусии по тази тема да се намерят решения, които да гарантират правна сигурност в интерес на местните и регионалните власти и да доведат до максимална прозрачност и опростяване на процедурите за подбор и възлагане, най-вече в случаите, в които възложителите искат да се възползват от възможността да ограничат броя на кандидатите, поканени да представят оферти;

34. **счита**, че е важно да се засили външното измерение на единния пазар въз основа на принципа на реципрочност, за да стане той „базов лагер“, от който да се тръгне към глобализацията и да се подготвят предприятията за международната конкуренция; в това отношение **подкрепя** всяка инициатива на Комисията за привеждане на международните стандарти в съответствие със стандартите на ЕС, по-специално социалните и екологичните, без което те биха могли да се възприемат като причина за загуба на конкурентоспособност за икономиката на ЕС;

35. **призовава** в правото на Общността да бъдат отразени ангажиментите за достъп до пазара, поети от ЕС се в рамките на Споразумението на СТО за обществените поръчки. Това транспониране би осигурило необходимата яснота и правна сигурност за възложителите на обществени поръчки;

36. **посочва**, че единният пазар има потенциал по отношение на заетостта, растежа и конкурентоспособността, и че за да се използва той пълноценно, е важно да се разработят силни съпътстващи структурни политики. Твърдо **настоява** това измерение да бъде своевременно включено в Акта за възобновяването на развитието на единния пазар въз основа на една по-активна политика на сближаване, която сама по себе си е и политика на подкрепа на конкурентоспособността на ЕС. То е допълнение от основно значение към единния пазар, инструмент за сближаване „отгоре“ на жизнените стандарти и основно средство за взаимното свързване на стратегиите за развитие на териториите с европейските политически приоритети, определени в стратегията „Европа 2020“;

37. **подчертава** значението на индустрията за икономиката на ЕС, която допринася за 85% от средствата за научноизследователска и развойна дейност на предприятията и е основен двигател на търсенето на услуги; **призовава** Комисията да го отрази в окончателното си предложение за Акт за единния пазар и да го свърже по подходящ начин с водещата инициатива „Индустриална политика за ерата на глобализация“;

38. **счита** също, че политиката на конкуренция играе определяща роля за способността на предприятията в ЕС да се справят с предизвикателствата на глобализацията, например по отношение на сливанията и концентрациите, сътрудничеството между предприемачи, трансфера на ноу-хау и технологии, експортните субсидии и иновациите, както и бюрократичните и административните тежести върху МСП, **изразява съжаление** за липсата на позоваване на политиката на конкуренция в съобщението и за липсата на всякаква връзка между целите на политиката на конкуренцията и Акта за единния пазар, **подчертава** необходимостта от поставяне на политиката на конкуренция в услуга на една силно конкурентоспособна, социална пазарна икономика;

39. **смята**, че ползите от вътрешния пазар не са разпределени равномерно между различните европейски региони, което засяга по-конкретно най-отдалечените региони (НОР), които заради сериозните ограничения, пред които са изправени, срещат значителни трудности по отношение на възползването от предимствата на вътрешния пазар. Ето защо призовава за диференциран подход при изготвянето на европейските политики в областта на вътрешния пазар в съответствие с член 349 от ДФЕС, по-специално що се отнася до предоставянето на услугите от общ интерес и изясняването на рамката, приложима в областта на ДДС;

Европейците в сърцевината на единния пазар

40. **съжالياва**, че тази част от съобщението не е насочена в достатъчна степен към ежедневните грижи на гражданите на ЕС там, където живеят (заетост, жилищно настаняване, образование, здравеопазване, транспорт и т.н.), и че Европейската комисия не използва всички достижения на Договора от Лисабон;

41. **счита**, че европейският модел, по-специално в социалната си част, гарантира конкурентоспособност в дългосрочен план: мобилизирането на квалифицирани, мотивирани и здрави работници, както и на предприемачи, работодатели и изследователи, ще бъде все по-често ключ към дългосрочна конкурентоспособност, основана върху иновациите и качеството;

42. **признава** основното значение на образованието и квалификацията за създаването на предприятия с капацитет за генериране на растеж, на работни места и социална интеграция, които са безусловни предпоставки за успех на вътрешния пазар;

43. **подкрепя** предложението за изготвяне на рамка за качество на стажовете, които могат да бъдат решаващо средство за професионалната интеграция и мобилността на младите хора в Европа. Тази рамка, изготвена с подкрепата на социалните партньори, би трябвало да осигури минимален набор от права и задължения във връзка с условията на труд и социалната закрила и да включва разпоредби относно възнаграждението или други форми на компенсация на стажантите, която да се адаптира съобразно доходите в съответните държави-членки;

44. **счита**, че е от съществено значение да се насърчава създаването на връзки и признаването на дипломите между държавите-членки, без обаче да се правят опити за създаване

на единен европейски образователен модел. Смята обаче, че целта на Европейската комисия за осъвременяване на Директивата относно професионалните квалификации (Директива 2005/36/ЕО) би трябвало да се приложи едва след извършването на задълбочена оценка на действащата система. Целта трябва да бъде опростяване на съществуващите правила и по-нататъшно интегриране на професиите в рамките на единния пазар;

45. **посочва**, във връзка с това, че глобалната конкуренция и ориентирането към икономики, основани на знанието и насочени към услугите, създават нови предизвикателства в областта на развитието на уменията и на образованието. Нискоквалифицираният и нископлатен труд не би трябвало да води до появата на нова категория от „работещи бедни“. Ето защо е необходимо социалните услуги да бъдат съсредоточени по-специално върху подпомагането на заинтересованите лица чрез образование и обучение, справедливо заплащане и условия на труд за всички и предвиждането на мерки, целящи увеличаване на социалната мобилност;

46. **подчертава**, че е абсолютно необходимо да се отчита спецификата на обществените услуги. Предимството, отдавано на услугите от общ икономически интерес, включително социалните услуги, в качеството им на обществени блага, е гаранция за успеха на една силно конкурентоспособна социална пазарна икономика; **подчертава**, че местните и регионалните власти имат стратегическа роля за развитието на растежа в Европа, по-специално поради ролята на поднационалния публичен сектор, който представлява 17,2% от БВП на ЕС и възлиза на 221 млрд. евро инвестиции, и че развитието на тези услуги следва да бъде подкрепяно от ЕС;

47. **посочва**, че в Протокола относно услугите от общ интерес, както и в член 14 от Договора за функционирането на ЕС, се признава едновременно спецификата на услугите от общ интерес и тяхното многообразие, включително на социалните услуги от общ интерес (СУОИ) и приоритетната компетентност на държавите-членки по отношение на предоставянето, изпълнението и организирането на такива услуги; **подчертава** обаче, че за да бъде приложена голямата свобода на действие, с която трябва да разполагат регионалните и местните власти съгласно Договора от Лисабон, е необходимо да има правно основание от вторичното законодателство, което да регулира взаимодействията с други политики на ЕС; във връзка с това **изразява съжаление**, че Комисията все още не е поела инициатива по смисъла на член 14 от ДФЕС и е оставила по този начин Съда на Европейския съюз да се произнася по въпроси, които заслужават да бъдат изяснени от законодателя според принципа на демократичната отчетност;

48. **отбелязва**, че правото на ЕС се отразява по различни начини върху националните системи за социални помощи. По-специално, в миналото се наблюдаваше съществена намеса на ЕС в организирането на общинските услуги от общ интерес чрез правните разпоредби относно обществените поръчки, конкуренцията и държавните помощи, без да се гарантира реална правна сигурност за доставчиците и бенефициерите на тези услуги;

49. **припомня**, че Третият форум за обществените услуги от общ интерес (ОУОИ), организиран от белгийското председателство на ЕС, излезе с 25 конкретни предложения за адаптиране на общностното право към особеностите, свързани с организацията и финансирането на ОУОИ, по-конкретно по отношение на контрола на държавните помощи и процедурите по възлагане. Комитетът **препоръчва** на Комисията да приеме тези предложения, по-специално във връзка с преразглеждането на пакета Monti-Kroes и с цел опростяване на приложимото общностно право, като вземе предвид предимно местния характер на услугите и сложната мрежа от лица, натоварени да ги популяризират на местно равнище и пред местното население;

50. **изразява съжаление**, че в Акта за единния пазар липсва всякакво позоваване на европейския статут на сдруженията, които все пак са основни социално-икономически фактори, особено в областта на социалните услуги от общ интерес.

51. **подчертава**, че съгласно практиката на Съда на ЕС преотстъпването на услуги не попада в приложното поле на директивите, отнасящи се до възлагането на обществени поръчки, но трябва да отговаря на общите принципи на Договора за функционирането на ЕС (забрана за дискриминация, принцип на равното третиране и прозрачност), както и че обществените възлагащи органи имат право да осигурят доставката на услуги чрез концесия, ако считат, че това е най-добрият начин да се осигури съответната услуга от общ интерес и че експлоатационният риск, колкото и да е ограничен, е изцяло прехвърлен⁽¹⁾; във връзка с това счита, че тази съдебна практика предлага необходимата основа за консолидиране на законодателството с цел утвърждаване на статуквото и **възразява срещу** единна процедура за предоставяне на тези концесии, която ще затрудни свободата на организиране и администриране на местните власти, по-специално по отношение прилагането на общностното изискване за адекватно предварително разгласяване;

52. **счита**, че свободното движение на работници и услуги не трябва да води до социален дъмпинг. Четирите свободи на единния пазар трябва да бъдат в хармония с хоризонталната социална клауза, въведена с Договора от Лисабон (член 9 от ДФЕС);

53. **призовава** Комисията да пристъпи незабавно, в съответствие с член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз и с предложение 29 от Акта за единния пазар, към задълбочен предварителен анализ на социалното въздействие на всички законодателни предложения в областта на единния пазар; заявява готовност да окаже помощ на Комисията за включване на местния и регионалния опит в тези оценки на въздействието, по-конкретно чрез мобилизирането на своята платформа за наблюдения на стратегията „ЕС 2020“ и мрежата си за субсидиарност;

54. **констатира**, че тълкуването и настоящото прилагане на директивата за командироването на работници пораждаат проблеми във връзка със спазването на основните права и принципа на свободно движение на работници; **приветства** факта, че службите на Комисията са се ангажирали съвместно

с държавите-членки и социалните партньори като наблюдатели относно прилагането на директивата в рамките на експертна група на високо равнище, в която се разглеждат настоящите трудности; **счита**, че при преразглеждането на директивата трябва да се вземат предвид заключенията на експертната група на високо равнище и да се позволи изясняване на считаното за адекватно равнище на защита и на възможностите за действие, които трябва да бъдат оставени на социалните партньори и на държавите-членки в случаите на временна мобилност на работниците;

Инструменти за добро управление на единния пазар

55. **изразява дълбоко съжаление** за разминаването между обявената цел за добро управление и предлаганите мерки. Една съвместна работа, насочена към укрепване на вътрешния пазар би трябвало, естествено, да отчита взаимодействието с местното и регионалното равнище, а не да се съсредоточава основно върху отношенията между националните администрации и администрацията на ЕС;

56. **подчертава**, че ролята на местните и регионалните власти в рамките на единния пазар трябва да се разглежда в две посоки: преди всичко техните правомощия, тяхната компетентност и техните политики означават, че те имат важна роля в установяването на единния пазар. На второ място те са най-близо до гражданите на ЕС чрез осигуряването на различните услуги за населението. Ето защо те са в състояние да идентифицират неразбирането, което поражда единния пазар, и да изложат очакванията на гражданите. Затова ролята на местните и регионалните власти не трябва да се разглежда единствено като предавател на информация в низходяща посока, т.е. към единния пазар (осъществяване на единния пазар). Ролята им трябва също да се разглежда във възходяща посока (изразител на очакванията на гражданите), за да допринесат за определяне на точката на равновесие на единния пазар и да гарантират участието на гражданите. Това е в сила както за определяне на глобалната стратегия за възстановяване на единния пазар, така и за последващия преглед на всяко от 50-те предложения, които Комисията се ангажира да представи;

57. **счита**, че поради множеството участващи фактори от различните равнища на управление и многообразието от регулаторни инструменти Актът за единния пазар представлява подходящо политическо пространство за ефективно прилагане на принципите на многостепенното управление;

58. **подкрепя** Европейската комисия в желанието ѝ да разшири процеса на „взаимна оценка“ на Директивата за услугите с други ключови нормативни актове за единния пазар, като уточнява, че, за да бъде ефективен, този процес трябва систематично да включва все по-широко участие на заинтересованите страни, включително местните и регионалните власти (за секторите, които са от значение за тях), превръщайки се в многостранен процес; **препоръчва** този процес да се прилага приоритетно за всяка инициатива на Комисията, свързана с обществените поръчки, преотстъпването на услуги, услугите от общ интерес, ефективното прилагане на Хартата за основните права и мобилността на работниците;

⁽¹⁾ Решение от 10 септември 2009 г. по дело C-206/08, параграфи 72 до 75.

59. **предлага** организирането на териториални форуми за единния пазар, насочени към основните потребности на европейците и към условията на достъп - по местата, където живеят - до услугите, които са от съществена важност за тях: заетостта, обучението, жилищното настаняване, образованието, транспорта, здравеопазването;

60. **смята**, че ЕГТС са изключително подходяща платформа за трансгранични проекти за експериментирание на иновационни практики в областта на вътрешния пазар и удовлетворяване на основни потребности на европейските граждани;

61. **припомня**, че неформалните инструменти за решаване на спорове, по-специално мрежата Solvit, все още не са достатъчно познати сред предприятията и гражданите. Ето защо е важно да се започне структурирана комуникационна кампания, за да се запознаят МСП и гражданите с тези механизми и извънсъдебните решения, които те предлагат, както и да бъдат отпуснати допълнителни средства и персонал за тях;

62. **призовава** всички местни и регионални власти да се присъединят към информационната система за вътрешния пазар, която допринася за гладкото функциониране на вътрешния пазар, предлагайки пространство за сътрудничество и обмен между властите на различните държави-членки и насърчава Комисията за разшири приложенията на системата отвъд Директивата за услугите и Директивата за професионалните квалификации;

II. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Към Пакт за решаване на големите стратегически предизвикателства на нашето време

63. **смята**, че стратегическият характер на сегашните цели налага да се отиде по-далеч от предложенията на Комисията и, както предлага Mario Monti в доклада си до председателя Barroso, да се създаде истински Пакт между всички общностни институции, държавите-членки, техните местни и регионални власти, европейските граждани и техните предприятия, което е единственият начин съвместно да се изгради силно конкурентна социална пазарна икономика, способна да предложи устойчиви отговори;

64. **предлага** подписването на Пакта да се основава на принципите на равновесие, установени от договорите, между ефективното упражняване на основните свободи на единния пазар, гарантирането на основните права на европейските граждани, спазването на принципите на сближаване и солидарност между европейските народи и доброто изпълнение на задачите, възложени от публичните власти, включително местните и регионалните власти, по отношение на услугите от общ интерес, гарантиращи универсалния достъп до основни услуги;

65. **счита**, че този пакт трябва да бъде разбираем за европейските граждани и техните МСП и за целта Комисията трябва да определи в своя пакет от петдесет предложения ограничен брой водещи мерки, които да бъдат популяризирани сред европейските граждани, по-специално като се изтъкне реалното им въздействие върху ежедневните условия на живот и работа на хората по местата, където живеят и работят;

66. **предлага** тези водещи мерки да бъдат предмет на специален мониторинг във връзка с изпълнението и реалното въздействие върху живота на европейските граждани и МСП и на широка комуникационна кампания, която да популяризира пакта и неговите основни оси на изпълнение;

67. **препоръчва** на Европейската комисия да внесе повече яснота в документа, по-специално в частта „възвръщане на доверието на европейците“, като обедини, въз основа на достиганията на Договора от Лисабон, в рамките на един първоначален пакет от мерки всички предложения, свързани с достъпа до неотменните услуги, който е една от ежедневните грижи на европейските граждани; поради това **препоръчва** в този първи пакет от мерки да бъдат включени предложенията за прилагането на Хартата на основните права (№ 29), реформата на системите за признаване на професионалната квалификация и създаването на паспорт за европейски умения (№ 33 и 35), подобряването на директивата за командироването на работници (№ 30), опростяването на правилата за обществените поръчки и за СУОИ (№ 17 и 25), социалното предприемачество (№ 36), премахването на данъчните пречки за гражданите (№ 42) и достъпът до основните банкови услуги (№ 40);

68. **предлага** заедно с пакта, приложим към всички описани по-горе страни, да се създадат и териториални пактове там, където посредством един гъвкав регионален подход местните и регионалните власти биха насочили своите дейности и финансиране към прилагането на стратегията „ЕС 2020“ и нейните водещи инициативи. Необходимо е да се постави особен акцент върху проектите, които насърчават обществените иновации в съответния регион и които имат възможно най-голямо обществено въздействие. Използването на териториални пактове и тяхното съдържание са част от критериите за разпределяне на средствата на ЕС по отделните проекти;

69. **счита**, че Комисията, въз основа на член 349 от ДФЕС, следва да проведе допълнително и реалистично обсъждане, което да отчете пречките и трудностите, пред които са изправени най-отдалечените региони в опитите си да участват и да се възползват от предимствата на европейския вътрешен пазар и за изпълнение на целите, залегнали в стратегията „Европа 2020“.

Брюксел, 1 април 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

89-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 31 МАРТ И 1 АПРИЛ 2011 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Сезонна заетост и вътрешнокорпоративен трансфер“

(2011/C 166/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че на територията на ЕС трябва да бъдат гарантирани правната сигурност, законността и справедливото и равноправно третиране на работниците от трети страни;
- подчертава, че миграцията е тясно свързана с развитието, и отбелязва, че емиграцията на квалифицирани работници не бива да води до отрицателни икономически последици („изтичане на мозъци“) за развиващите се страни. Затова приветства факта, че чрез директивите се насърчава циркулярната миграция, така че тя може да бъде благоприятна както за пазарите на труда на държавите-членки, така и за развитието на страните на произход;
- с интерес следи протичането на процедурите за разглеждане от националните парламенти и на двете предложения, както и изразените от тях мнения и доводи; въз основа на своя анализ смята, че и двете предложения отговарят на принципа на субсидиарност; подчертава, че добавената стойност на законодателството на ЕС трябва да се изразява предимно в неговата способност да не допуска националните системи да се конкурират с отстъпки по отношение на закрилата;
- отново потвърждава важността на правото, предоставено на държавите-членки по силата на Договора да определят квоти за приемане, като същевременно подчертава, че съгласно принципа на субсидиарност и многостепенното управление държавите членки трябва да включват местните и регионалните власти във вземането на решенията относно броя на гражданите на трети държави, които да бъдат допуснати на тяхна територия, и техния професионален профил;
- предупреждава, че и двете директиви трябва да бъдат приети по такъв начин, че да се спази принципът на общностната преференция;
- все пак изразява убеждение, че сезонната работа и вътрешнокорпоративният трансфер могат да дадат важен принос за възстановяването на някои сектори от икономиката и производството в Европа;

Докладчик

г-н Graziano Ernesto MILIA (IT/ПЕС), президент на провинция Cagliari

Отправни документи

Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер -

COM (2010) 378 окончателен

и

Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на сезонната заетост -

COM (2010) 379 окончателен

I. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ**

1. приветства двете предложения на Комисията за директиви – относно условията за влизане и пребиваване в ЕС на работници, граждани на трети страни, за целите на сезонната заетост или в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер; въпреки това подчертава, че двете предложения трябва да се разгледат в светлината на текущата дискусия относно законната миграция в ЕС и че е от жизненоважно значение при подобна политика да се възприеме последователен подход, който да обхваща и социалните аспекти на въпроса, за да се създаде правна сигурност и да се гарантира равнопоставено третиране и спазване на основните права;

2. обръща внимание на Комисията върху необходимостта от борба с незаконната имиграция и с всяка форма на незаконно наемане на работа или експлоатация на граждани на трети страни на територията на ЕС. Комитетът на регионите смята, че е от основно значение на гражданите на трети страни, които са законно наети на работа в ЕС, да се гарантират условия на работа и престой, отговарящи на основните права и на условията, предвидени в законодателството, и да се гарантира равното им третиране с гражданите на ЕС, както и да се насърчава тяхната по-широка и пълна социална интеграция. Във връзка с това Комитетът на регионите призовава за пълно и безусловно спазване на основните права, залегнали в Хартата на ЕС за основните права, и припомня, че с влизането в сила на Договора от Лисабон, тя има правна стойност наравно с Договорите;

3. подчертава, че на територията на ЕС трябва да бъдат гарантирани правната сигурност (в смисъл на ясна нормативна рамка) и законността (в смисъл на спазване на закона), както и справедливото и равноправно третиране на работниците от трети страни. Регионите, междинните равнища на управление, като провинциите и общините (включително в селските райони), първи усещат икономическото и социалното отражение на законните и незаконните миграционни потоци в тези зони. Регионалните, междинните и местните власти (МРВ) отговарят за предоставянето на широк спектър от услуги на гражданите (прием, здравеопазване, образование, професионално обучение, жилищно настаняване и др.), затова Европейската комисия би трябвало да подчертае тяхната роля по места при управлението на тези явления;

4. подчертава, че местните, междинните и регионалните власти са основни участници в неотдавнашната стратегия на ЕС

„Европа 2020“ за посрещане на предизвикателствата на икономическата и финансовата криза, изменението на климата и енергийните ресурси и следователно - в политиката на ЕС в областта на заетостта. Както проличава от разглежданите законодателни предложения, всички те са тясно свързани с темата за имиграционната политика;

5. подчертава, че независимо от факта, че правомощията относно законната имиграция се споделят между ЕС и държавите-членки, прилагането на политиката в областта на законната имиграция е тясно свързано с други политики, като посочените в разглежданите предложения политики в областта на труда, заетостта, социалната област и социалното осигуряване, местните публични услуги и услугите от общ интерес, жилищното настаняване и други политики, които в много държави-членки се управляват на децентрализирано равнище от регионалните, междинните и местните власти. Поради това тези власти изпълняват важна роля за събирането на информация и статистически данни, които да се ползват при оценката на съществуващото законодателство или при изработването на нови мерки в рамките на миграционните политики. По тази причина трябва да се подчертае изискването за тясно сътрудничество с МРВ;

6. подчертава, че миграцията е тясно свързана с развитието, и отбелязва, че емиграцията на квалифицирани работници не бива да води до отрицателни икономически последици („изтичане на мозъци“) за развиващите се страни. Затова приветства факта, че чрез директивите се насърчава циркулярната миграция, така че тя може да бъде благоприятна както за пазарите на труда на държавите-членки, така и за развитието на страните на произход ⁽¹⁾;

7. признава, че циркулярната миграция може да създаде ценна връзка между страните на произход и приемащите държави, както и да насърчава диалога, сътрудничеството и взаимното разбирателство, и предлага да се използват съществуващите инструменти и институционални структури, като инициативата на Комитета на регионите Евро средиземноморска асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM) за насърчаване на този вид връзки;

8. припомня обаче, че циркулярната миграция не бива да се разглежда като заместител на постоянната миграция и трябва да се установят ефективни канали за улесняване на циркулирането и завръщането на мигранти, както и да се избягват всички видове незаконна имиграция;

⁽¹⁾ Вж. становища CdR 296/2007 и CdR 210/2008.

9. с интерес следи протичането на процедурите за разглеждане от националните парламенти и на двете предложения, както и изразените от тях мнения и доводи; въз основа на своя анализ смята, че и двете предложения отговарят на принципа на субсидиарност; подчертава, че добавената стойност на законодателството на ЕС трябва да се изразява предимно в неговата способност да не допуска националните системи да се конкурират с отстъпки по отношение на закрилата на сезоните работници и лицата, преместени в рамките на вътрешнокорпоративния трансфер;

10. смята, че е необходимо на равнището на ЕС да има законодателство за вътрешнокорпоративен трансфер на някои категории квалифицирани работници, предвид различията в законодателството на държавите-членки по отношение на приемането и правата на граждани на трети държави, като лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, и необходимостта от справяне с въпроси от трансгранично естество, както и за да се гарантира по-добро изпълнение на международните задължения на ЕС, поети пред СТО; освен това смята, че такова законодателство на ЕС би направило пазара на труда на ЕС по-привлекателен за висококвалифицирани мигранти и по този начин би допринесло за конкурентоспособността на икономиката на ЕС като цяло;

11. смята, че на равнище ЕС е необходимо да има законодателство за сезонните работници, предвид различията в законодателството на държавите-членки по отношение на приемането и правата на граждани на трети държави, като сезонни работници, необходимостта от осигуряване на набор от уеднаквени минимални права и нуждата да се гарантира противодействие на случаите на злоупотреби и незаконна имиграция;

12. отново потвърждава важността на правото, предоставено на държавите-членки по силата на Договора, да определят квоти за приемане, като същевременно подчертава, че съгласно принципа на субсидиарност и многостепенното управление държавите членки трябва да включват местните и регионалните власти във вземането на решенията относно броя на гражданите на трети държави, които да бъдат допуснати на тяхна територия, и техния професионален профил⁽²⁾;

13. след като разгледа и двете предложения с оглед на принципа за пропорционалност, подкрепя избора на законодателен инструмент, който и в двата случая е директива, тъй като директивата оставя на държавите-членки необходимото поле за действие по отношение на реда и условията за прилагането ѝ на вътрешно равнище и позволява в достатъчна степен да се отчетат особеностите и нуждите на всяка държава-членка и властите, които отговарят за прилагането на директивите на национално, регионално и местно равнище;

14. въпреки това смята, че би било необходимо някои отделни елементи на всяко от предложенията да бъдат разгледани по-задълбочено с оглед на принципа на пропорционалност: всъщност директивите не би трябвало да възлагат непропорционални задължения на лицата, които искат да влязат в ЕС като сезонни работници или като лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, нито на техните работодатели, директивите не би трябвало да пораждаат ненужни разходи или тежести за националните, регионалните или местните власти, които трябва да ги прилагат; по отношение на последното съображение срокът от 30 дни, който органите имат, за да разгледат кандидатурите и да вземат решение за прием или отказ, може да се сметне за прекалено кратък и

може да създаде значително финансово и административно напрежение за властите в редица държави-членки;

15. предупреждава, че и двете директиви трябва да бъдат приети по такъв начин, че да се спази принципът на общностната преференция, в частност по отношение на гражданите на новите държави-членки, към които все още се прилагат преходните договорености; за тази цел би било полезно да се позволи на държавите-членки и техните органи да извършват т.нар. „labour market test“ (проверки на пазара на труда), за да проверяват дали дадена позиция не може да се заеме от кандидат за работа, който е на пазара на труда в ЕС; в това отношение изразява съмнения относно аргумента на Комисията, че за вътрешнокорпоративен трансфер не е необходима проверка на пазара на труда;

16. изразява съжаление, че двете разглеждани предложения, включени в пакета „Законна имиграция“ от декември 2005 г., се представят от Комисията с голямото закъснение – почти 5 години след поемането на политически ангажимент по тези въпроси. Изразява съжаление и по повод факта, че поради трудности, свързани с обсъждането на „единното разрешително“, двата процеса, които би трябвало да протичат успоредно, понастоящем са разделени. Изразява съжаление също така, че двете предложения се представят във време, когато някои сектори, като земеделието, животновъдството и скотовъдството⁽³⁾, туризмът и строителният сектор, съставляващи основното ядро на сезонната работа, бяха особено засегнати от икономическата и финансова криза, както се вижда от данните и статистиките на ЕС, и тяхното възстановяване е все още бавно. Междувременно икономическата ситуация се промени в сравнение с 2005 г., когато беше поет политическият ангажимент по тези въпроси, и затова би трябвало да бъдат актуализирани икономическите и статистическите данни и данните за заетостта относно отражението на сезонната работа върху европейската икономика;

17. все пак изразява убеждение, че независимо от закъснението на предложенията и допълнителното време, което ще бъде необходимо за законодателната процедура на ЕС и последващото въвеждане на национално равнище, сезонната работа и вътрешнокорпоративният трансфер могат да дадат важен принос за възстановяването на някои сектори от икономиката и производството в Европа;

КОНКРЕТНИ ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

18. приветства въвеждането на единна процедура за кандидатстване за сезонни работници и вътрешнокорпоративни трансфери като полезен инструмент за опростяване, чрез който ще се гарантира прозрачност и сигурност на процедурата за допускане, но се присъединява към изразеното от неколцина членове на Европейския парламент мнение, че щеше да е много по-ефективно и логично, ако сезонните работници и вътрешнокорпоративните трансфери бяха включени в обхвата на Директивата относно единната процедура за кандидатстване⁽⁴⁾; затова призовава участниците в законодателния процес да продължат да преговарят по този въпрос;

⁽²⁾ Вж. становища CdR 296/2007 и CdR 201/2009.

⁽³⁾ В много държави от ЕС скотовъдството и млекопроизводството страдат от колебанията на цените и изискват въвеждане на спешни механизми за контрол на пазара, стабилизиране на цените и укрепване при договаряне на позициите на животновъдите и скотовъдците, които представляват слабото звено във веригата.

⁽⁴⁾ COM (2007) 638 окончателен, Предложение за Директива на Съвета относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права на работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка.

19. изразява съгласие с предложенията държавите-членки да отказват кандидатури, ако бъдещите работодатели са били санкционирани по националното законодателство за недеклариран и/или незаконен труд, но настоява тази мярка да бъде възпираща и пропорционална, а не автоматична – автоматичното изключване на бъдещи работодатели без оглед на тежестта или естеството на нарушението би засегнало интересите на търсещите работа от трети страни;

ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА СЕЗОННА РАБОТА

20. подчертава, че за жалост понастоящем в някои държави от ЕС сезонните работници от трети страни са подложени на експлоатация и са поставени при условия за работа и престой, които не покриват стандартите, предвидени в закона. Причина за това е, че националните разпоредби в областта на трудовото право и социалното осигуряване на практика често не се прилагат или не се спазват. По тази причина с предложението би трябвало да се създаде ясно дефинирана правна рамка, която да помогне за борбата с формите на незаконна сезонна работа и да осигури достойни условия на труд за работниците от трети страни. Все пак, за да се избегне злоупотребата или неспазването на правилата, тази нова нормативна рамка ще изисква наличието на механизми за контрол като наблюдение на гореспоменатите условия за престой и работа, както и сътрудничество между публичните власти на европейско, национално, регионално и местно равнище под формата на интегрирано многостепенно управление. Във връзка с това Комитетът на регионите препоръчва да се регулира и дейността на агенциите по наемане на персонал, така че да се гарантира, че не може да се злоупотребява с тях като прикритие за експлоатация или злоупотреба;

21. припомня, че МРВ и КР играят важна роля и имат правомощия в предотвратяването и борбата с дискриминацията и дехуманизацията на сезонните работници мигранти с оглед на високата степен на несигурност и уязвимост на труда, присъщи на сезонната работа;

22. със задоволство отбелязва, че е възприета представената в предходно становище⁽⁵⁾ идея за дългосрочни многократни входни визи като улеснение на циркулярната мобилност;

23. подчертава, че би било целесъобразно да се определят по-добре приложното поле и следователно секторите, спрямо които се прилага предложението, за да се избегне злоупотребата със сезонните разрешителни в сектори, които не могат да се смятат за „сезонни“ съгласно конкретните характеристики на сезонната работа в Европа и в светлината на целите на настоящото предложение. В по-голямата част от страните от ОИСР имигрантите са свръхпредставени във временната заетост. Процентът на имигрантите, които извършват временна работа, може да надвишава поне с 50 % броя на гражданите на ЕС. По тази причина е необходимо да се избягва злоупотребата с правилата и да не се допуска сезонната работа да се използва за легализиране на работа от различно естество и с несигурен характер;

24. приветства факта, че чрез директивата работодателите се задължават да представят доказателства, че на сезонните работници, граждани на трети държави, ще бъде предоставено подходящо и не прекалено скъпо настаняване. По този начин пряко се признава особено уязвимото положение, в което се

намират тези работници. Отбелязва, че това право би надхвърлило значително правата, дадени на сезонните работници, граждани на ЕС, и поради това призовава държавите-членки да обмислят предоставянето на сходно третиране на гражданите на ЕС;

25. Във връзка с това изтъква, че в светлината на проучванията и консултациите, извършени от докладчика, някои видове сезонна работа, като свързаните със селското стопанство (особено зоотехниката, растениевъдството и отглеждането на цветя) или с големите строежи (постройки и строителни обекти от големите инфраструктури), могат да изискват периоди на работа, по-дълги от 6 месеца, поради което смята, че максималната продължителност е твърде ограничена и би могла да бъде удължена до 9 месеца;

ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ВЪТРЕШНОКОРПОРАТИВЕН ТРАНСФЕР

26. приветства усилията на Комисията за създаване на всеобхватна рамка в областта на имиграционната политика и за превръщането, благодарение на това предложение, на икономиката на ЕС в по-привлекателна за висококвалифицираните работници от мултинационалните компании със седалище в трети страни, за да им се даде възможност да бъдат трансферирани от предприятието си, за да работят законно в някой негов европейски филиал; във връзка с това подчертава, че е необходимо от една страна да се избягва дискриминацията, а от друга – да се зачита принципа на общностните преференции, като се гарантира, че лицата, преместени в рамките на вътрешнокорпоративния трансфер, имат същите условия на труд като служителите на ЕС, които са в подобно положение в страната на пребиваване. Поради това препоръчва при определянето на правата и условията на лицата, преместени в рамките на вътрешнокорпоративния трансфер, да се заличи позоваването на директивата за командированите работници в рамките на предприятия;

27. би желал да получи обяснение на причината за изключване на проучването на пазара на труда от предложението относно вътрешнокорпоративния трансфер. Във връзка с това Комитетът на регионите подчертава, че в директивата на ЕС 2009/50/ЕО „Синя карта“ относно висококвалифицираните работници от трети страни се предвижда извършването на такова проучване на пазара на труда;

28. освен това подчертава, че дружествата и мултинационалните компании извън Европа, които имат седалища в някоя държава-членка на ЕС, трябва да бъдат насърчавани да наемат на работа и висококвалифицирани местни специалисти, за да гарантират професионалното развитие на висококвалифицираните кадри на местно равнище. Съществува риск големите мултинационални компании извън ЕС да наемат само нискоквалифицирана местна работна ръка и висококвалифицирани работници от трети страни. Настоящото предложение не дава гаранция, че ръководни постове, позиции за специалисти и стажанти ще се предоставят с предимство на граждани на ЕС;

29. отбелязва, че в проектодирективата – в сегашния ѝ вид – не се позволява на държавите-членки да откажат кандидатура по причина на общественото здраве, обществения ред или обществената сигурност. Затова предлага такава причина за отказ да се включи в директивата;

⁽⁵⁾ Вж. становище CdR 296/2007.

30. приветства факта, че приетите лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, имат възможност да се местят между различни части на същата фирма или група в различни държави-членки, но предупреждава, че предложението – в сегашния вид на член 16 – не позволява изрично на държавите-членки, следващи след страната на първи прием, да откажат кандидатура за прием, и отбелязва, че всъщност това би било равносилно на заобикаляне на тяхното право да определят квотата за приемане на граждани на трети държави на своя територия. Затова предлага да се измени съответно текстът на предложението;

31. подчертава, че изглежда непропорционално да се поставя изискването работникът, който не е от ЕС, да докаже, че притежава професионалната квалификация, необходима в приемащата държава от ЕС, т.е. че отговаря на изискванията на националния закон за упражняване на регламентирана професия (член 5, параграф 1, буква г) и буква д) от предложението). Необходимо е да се отбележи, че това би представяло

прекомерна тежест и че понастоящем въпросът за признаването на професионалната квалификация на работниците от ЕС все още си остава открит, както се отбелязва в неотдавнашния „Акт за единния пазар“. По тази причина призовава Комисията да преразгледа това изискване, като намали ограниченията в него;

32. приветства факта, че в предложената директива за вътрешнокорпоративен трансфер се насърчава събирането на семейството и признава, че конкретният режим за членовете на семействата на лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, би могъл наистина да допринесе за превръщане на пазара на ЕС в по-привлекателен за тях;

33. препоръчва на законодателните органи да обмислят следните законодателни изменения на предложенията:

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Сезонни работници – Препоръка за изменение 1

член 6, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 6 Основания за отказ 1. Държавите-членки отхвърлят заявление за приемане в държава-членка за целите на настоящата директива, когато условията, посочени в член 5 не са изпълнени, или когато представените документи са придобити чрез измама, фалшифициране или подправени. 2. Държавите-членки могат да проверяват дали съответната свободна длъжност не може да бъде заета от нейни граждани или от граждани на ЕС, или от граждани на трети държави, законно пребиваващи в държавата-членка, и които вече са част от нейния трудов пазар по силата на европейското или на националното законодателство, и могат да отхвърлят заявлението. 3. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление, ако работодателят е бил санкциониран в съответствие с националното законодателство за недеклариран труд и/или за незаконно наемане на работа. 4. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление на основание на квотата за приемане на граждани на трети държави.	Член 6 Основания за отказ 1. Държавите-членки отхвърлят заявление за приемане в държава-членка за целите на настоящата директива, когато условията, посочени в член 5 не са изпълнени, или когато представените документи са придобити чрез измама, фалшифициране или подправени. 2. Държавите-членки могат да проверяват дали съответната свободна длъжност не може да бъде заета от нейни граждани или от граждани на ЕС, или от граждани на трети държави, законно пребиваващи в държавата-членка, и които вече са част от нейния трудов пазар по силата на европейското или на националното законодателство, и могат да отхвърлят заявлението. 3. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление, ако работодателят е бил санкциониран в съответствие с националното законодателство за <u>повторни или сериозни нарушения, свързани с</u> недеклариран труд и/или за незаконно наемане на работа. 4. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление на основание на квотата за приемане на граждани на трети държави.

Изложение на мотивите

Санкциите за работодателите, които нарушават законодателството, би трябвало да бъдат пропорционални и възпиращи. Не бива да бъдат автоматични. Автоматичните санкции са по вредни за потенциалните работници, граждани на трети държави, отколкото за работодателите.

Сезонни работници – Препоръка за изменение 2

член 11

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 11 <i>Продължителност на престоя</i> 1. Сезонните работници имат право да пребивават за максимален срок от шест месеца в една календарна година, след което те се връщат в трета държава. 2. В рамките на периода, посочен в параграф 1, и при условие, че критериите по член 5 са изпълнени, на сезонните работници се разрешава да удължат договора си или да бъдат наети като сезонни работници от друг работодател.	Член 11 <i>Продължителност на престоя</i> 1. Сезонните работници имат право да пребивават за максимален срок от шест девет месеца в една календарна година, след което те се връщат в трета държава. 2. В рамките на периода, посочен в параграф 1, и при условие, че критериите по член 5 са изпълнени, на сезонните работници се разрешава да удължат договора си или да бъдат наети като сезонни работници от друг работодател.

Изложение на мотивите

В основната част на становището се обяснява, че в някои държави-членки и в определени сектори сезонните работници изпълняват задължения в продължение на повече от шест месеца. Затова се предлага срокът да се удължи.

Вътрешнокорпоративен трансфер – Препоръка за изменение 1

член 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 5 <i>Критерии за приемане</i> 1. Без да се засяга член 10, гражданинът на трета държава, който кандидатства за приемане при условията на настоящата директива: (а) предоставя доказателство, че приемащата структура и предприятието със седалище в трета държава принадлежат към едно и също предприятие или група от предприятия; (б) предоставя доказателство за работа в рамките на същата група от предприятия за период от поне 12 месеца непосредствено преди датата на вътрешнокорпоративния трансфер, ако това се изисква съгласно националното законодателство, както и за това че той ще може да се върне в установена в трета държава структура от същата група от предприятия след края на задачата; (в) представя писмо от работодателя за възлагане на задача, съдържащо: (i) продължителността на трансфера и местонахождението на приемащата структура или структури в съответната държава-членка; (ii) доказателство, че той поема длъжност като ръководител, специалист или дипломиран стажант в приемащата структура или структури в съответната държава-членка; (iii) възнаграждението, получавано по време на трансфера;	Член 5 <i>Критерии за приемане</i> 1. Без да се засяга член 10, гражданинът на трета държава, който кандидатства за приемане при условията на настоящата директива: (а) предоставя доказателство, че приемащата структура и предприятието със седалище в трета държава принадлежат към едно и също предприятие или група от предприятия; (б) предоставя доказателство за работа в рамките на същата група от предприятия за период от поне 12 месеца непосредствено преди датата на вътрешнокорпоративния трансфер, ако това се изисква съгласно националното законодателство, както и за това че той ще може да се върне в установена в трета държава структура от същата група от предприятия след края на задачата; (в) представя писмо от работодателя за възлагане на задача, съдържащо: (i) продължителността на трансфера и местонахождението на приемащата структура или структури в съответната държава-членка; (ii) доказателство, че той поема длъжност като ръководител, специалист или дипломиран стажант в приемащата структура или структури в съответната държава-членка; (iii) възнаграждението, получавано по време на трансфера;

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
(г) предоставя доказателство, че притежава професионалната квалификация, необходима в приемащата държава-членка за заемане на длъжността ръководител или специалист или, когато става въпрос за дипломирани стажанти, изискваното висше образование; (д) представя документи, удостоверяващи, че отговаря на условията, предвидени в националното законодателство, за упражняване от страна на гражданите на Съюза на регулираната професия, която ЛВТ ще упражнява; (е) представя валиден документ за пътуване, както е определено в националното законодателство, както и заявление за издаване на виза или виза, ако е необходимо; (ж) без да се засягат съществуващите двустранни споразумения, да представи доказателство, че има здравна осигуровка или че е кандидатствал за такава осигуровка във връзка с всички рискове, които обикновено се покриват за гражданите на съответната държава-членка, за периодите, за които такова застрахователно покритие и съответно право на обезщетение не се предоставя във връзка с договора за работа или в резултат от него; (з) не е възприеман като представляващ заплаха за обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве. 2. Държавите-членки изискват всички условия в законите и подзаконовите актове и в административните разпоредби и/или в колективните трудови договори с общо приложение, които са приложими за командировани работници в подобна ситуация в съответните сектори на заетост, да бъдат изпълнени по отношение на възнаграждението, предоставяно по време на трансфера. При липса на система за обявяване на общоприложими колективни трудови договори държавите-членки могат, ако решат, да се основават на колективните трудови договори, които обикновено са приложими за всички подобни предприятия в географския район и в съответната професия или промишлен отрасъл, и/или на колективни споразумения, които са сключени от най-представителните организации на работодатели и на социални партньори на национално равнище и които се прилагат на цялата територия на държавата. 3. В допълнение към доказателствата, предвидени в параграфи 1 и 2, всеки гражданин на трета държава, кандидатстващ да бъде приет като дипломиран стажант, следва да представя споразумение за обучение, включително описание на програмата за обучение, нейната продължителност и условията, при които кандидатстващият ще бъде наставляван по време на тази програма. 4. Ако трансферът засяга приемащи структури, разположени в няколко държави-членки, всеки гражданин на трета държава, който кандидатства за приемане при условията на настоящата директива, представя доказателство за уведомяването, което се изисква по член 16, параграф 1, буква б). 5. За всяка промяна, която засяга условията за приемане, посочени в настоящия член, се съобщава на компетентните органи на съответната държава-членка.	(г) предоставя доказателство, че притежава професионалната квалификация, необходима в приемащата държава-членка за заемане на длъжността ръководител или специалист или, когато става въпрос за дипломирани стажанти, изискваното висше образование; (д) представя документи, удостоверяващи, че отговаря на условията, предвидени в националното законодателство, за упражняване от страна на гражданите на Съюза на регулираната професия, която ЛВТ ще упражнява; (е) представя валиден документ за пътуване, както е определено в националното законодателство, както и заявление за издаване на виза или виза, ако е необходимо; (ж) без да се засягат съществуващите двустранни споразумения, да представи доказателство, че има здравна осигуровка или че е кандидатствал за такава осигуровка във връзка с всички рискове, които обикновено се покриват за гражданите на съответната държава-членка, за периодите, за които такова застрахователно покритие и съответно право на обезщетение не се предоставя във връзка с договора за работа или в резултат от него; (з) не е възприеман като представляващ заплаха за обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве. 2. Държавите-членки изискват всички условия в законите и подзаконовите актове и в административните разпоредби и/или в колективните трудови договори с общо приложение, които са приложими за командировани работници в подобна ситуация в съответните сектори на заетост, да бъдат изпълнени по отношение на възнаграждението, предоставяно по време на трансфера. При липса на система за обявяване на общоприложими колективни трудови договори държавите-членки могат, ако решат, да се основават на колективните трудови договори, които обикновено са приложими за всички подобни предприятия в географския район и в съответната професия или промишлен отрасъл, и/или на колективни споразумения, които са сключени от най-представителните организации на работодатели и на социални партньори на национално равнище и които се прилагат на цялата територия на държавата. 3. В допълнение към доказателствата, предвидени в параграфи 1 и 2, всеки гражданин на трета държава, кандидатстващ да бъде приет като дипломиран стажант, следва да представя споразумение за обучение, включително описание на програмата за обучение, нейната продължителност и условията, при които кандидатстващият ще бъде наставляван по време на тази програма. 4. Ако трансферът засяга приемащи структури, разположени в няколко държави-членки, всеки гражданин на трета държава, който кандидатства за приемане при условията на настоящата директива, представя доказателство за уведомяването, което се изисква по член 16, параграф 1, буква б). 5. За всяка промяна, която засяга условията за приемане, посочени в настоящия член, се съобщава на компетентните органи на съответната държава-членка. <u>6. За целите на настоящата директива не се допускат граждани на трети държави, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.</u>

Изложение на мотивите

В проектодирективата – в сегашния ѝ вид – не се позволява на държавите-членки да отхвърлят кандидатура по причини, свързани с общественото здраве, обществения ред или обществената сигурност. Затова Комитетът предлага в директивата да се включи такава причина за отказ.

Вътрешнокорпоративен трансфер – Препоръка за изменение 2

член 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 6 Основания за отказ 1. Държавите-членки отхвърлят дадено заявление, когато условията, посочени в член 5, не са изпълнени или когато представените документи са придобити чрез измама или са фалшифицирани или подправени. 2. Държавите-членки отхвърлят дадено заявление, ако работодателят или приемащата структура са били санкционирани по националното законодателство за недеklarиран труд и/или незаконно наемане на работа. 3. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление на основание на квотата за приемане на граждани на трети държави. 4. Ако прехвърлянето засяга приемащи структури, разположени в няколко държави членки, държавата-членка, в която е подадено заявлението, ограничава географския обхват на валидността на разрешението до държавите-членки, в които условията, определени в член 5, са изпълнени.	Член 6 Основания за отказ 1. Държавите-членки отхвърлят дадено заявление, когато условията, посочени в член 5, не са изпълнени или когато представените документи са придобити чрез измама или са фалшифицирани или подправени. 2. Държавите-членки отхвърлят дадено заявление, ако работодателят или приемащата структура са били санкционирани по националното законодателство за <u>повторни или сериозни нарушения, свързани с</u> недеklarиран труд и/или незаконно наемане на работа. 3. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление на основание на квотата за приемане на граждани на трети държави. 4. Ако прехвърлянето засяга приемащи структури, разположени в няколко държави членки, държавата-членка, в която е подадено заявлението, ограничава географския обхват на валидността на разрешението до държавите-членки, в които условията, определени в член 5, са изпълнени.

Изложение на мотивите

КР изразява съгласие, че на работодателите, нарушаващи законодателството, трябва да се налагат някои санкции. Те трябва да са пропорционални и възпиращи, а не автоматични. Автоматичните санкции са повредни за потенциалните работници, граждани на трети държави, отколкото за работодателите.

Вътрешнокорпоративен трансфер – Препоръка за изменение 3

Член 14, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 14 Права Без значение какво е приложимото право по отношение на трудовото правоотношение, лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, имат право да се ползват с: 1. реда и условията на работа, приложими за командировани работници в подобна ситуация, както са предвидени в законовите и подзаконовите актове и в	Член 14 Права Без значение какво е приложимото право по отношение на трудовото правоотношение, лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, имат право да се ползват <u>със:</u> 1. <u>същите</u> реда и условията на работа приложими за <u>служителите от ЕС, които са в подобно положение в страната на пребиваване</u> приложими за командировани

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
административните разпоредби и/или в колективните трудови договори с общо приложение в държавата-членка, в която ЛВТ са били приети по силата на настоящата директива. При отсъствието на система за деклариране на колективните трудови договори за такива с общо приложение, държавите-членки могат, ако решат да се основат на колективните трудови договори, които обикновено са приложими за всички подобни предприятия в съответния географски район и съответната професия или отрасъл, и/или на колективни трудови договори, сключени от най-представителните организации на работодатели и работници на национално равнище, които се прилагат на цялата територия на държавата. 2. равно третиране с гражданите на приемащата държава-членка, що се отнася до: а) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация на работници или работодатели или във всяка друга организация, чиито членове упражняват определена професия, включително предимствата, които тези организации предлагат, без да се засягат националните разпоредби в областта на обществения ред и обществената сигурност; б) признаването на дипломи, удостоверения и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури; в) разпоредбите в националното законодателство по отношение на клоновете на социалната сигурност, определени в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/04, без да се засягат съществуващите двустранни споразумения. В случай на мобилност между държавите-членки се прилага Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета, без да се засягат съществуващите двустранни споразумения; г) изплащането на задължителна пенсия въз основа на предишна заетост на работника при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 859/2003 и съществуващите двустранни споразумения; д) достъпа до стоки и услуги и доставянето на стоки и услуги, които са на разположение на обществеността, включително процедури за жилищно настаняване и консултации, предоставяни от службите по заетостта. Правото на равно третиране, посочено в параграф 2, не засяга правото на държавите-членки да отнемат или да откажат да подновят разрешението в съответствие с член 7.	работници в подобна ситуация, както са предвидени в законовите и подзаконовите актове и в административните разпоредби и/или в колективните трудови договори с общо приложение в държавата-членка, в която ЛВТ са били приети по силата на настоящата директива. При отсъствието на система за деклариране на колективните трудови договори за такива с общо приложение, държавите-членки могат, ако решат да се основат на колективните трудови договори, които обикновено са приложими за всички подобни предприятия в съответния географски район и съответната професия или отрасъл, и/или на колективни трудови договори, сключени от най-представителните организации на работодатели и работници на национално равнище, които се прилагат на цялата територия на държавата. 2. равно третиране с гражданите на приемащата държава-членка, що се отнася до: а) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация на работници или работодатели или във всяка друга организация, чиито членове упражняват определена професия, включително предимствата, които тези организации предлагат, без да се засягат националните разпоредби в областта на обществения ред и обществената сигурност; б) признаването на дипломи, удостоверения и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури; в) разпоредбите в националното законодателство по отношение на клоновете на социалната сигурност, определени в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/04, без да се засягат съществуващите двустранни споразумения. В случай на мобилност между държавите-членки се прилага Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета, без да се засягат съществуващите двустранни споразумения; г) изплащането на задължителна пенсия въз основа на предишна заетост на работника при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 859/2003 и съществуващите двустранни споразумения; д) достъпа до стоки и услуги и доставянето на стоки и услуги, които са на разположение на обществеността, включително процедури за жилищно настаняване и консултации, предоставяни от службите по заетостта. Правото на равно третиране, посочено в параграф 2, не засяга правото на държавите-членки да отнемат или да откажат да подновят разрешението в съответствие с член 7.

Изложение на мотивите

КР счита, че съществува необходимост да се гарантира равнопоставено третиране с лицата, преместени в рамките вътрешнокорпоративен трансфер. Това предложение за изменение е продиктувано от същите съображения. Освен това така наречената „Синя карта“⁽⁶⁾ и директивите относно дългогодишно пребиваващите лица⁽⁷⁾ гарантират равнопоставено третиране, наравно с висококвалифицираните работници.

⁽⁶⁾ Вж. член 14, параграф 1, буква а) (1)(а) Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост, ОВ L 155, 18.6.2009 г., стр. 17.

⁽⁷⁾ Вж. член 11, параграф (1), буква а) Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни, ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

Вътрешнокорпоративен трансфер – Препоръка за изменение 4

член 16

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 16 <i>Мобилност между държавите-членки</i> 1. Гражданите на трети държави, получили разрешение за ЛВТ в първата държава-членка, които отговарят на критериите за приемане, посочени в член 5, и кандидатстват за разрешение за ЛВТ в друга държава-членка, имат право да работят във всяка друга структура, установена в тази държава-членка и принадлежаща към същата група от предприятия, както и в обектите на клиентите на приемащата структура, ако условията, посочени в член 13, параграф 4, са изпълнени, въз основа на разрешението за пребиваване, издадено от първата държава-членка, и допълнителния документ, предвиден в член 11, параграф 4, при условие че: (а) продължителността на трансфера в другата/ите държава/и-членка/и не надвишава дванадесет месеца; (б) преди трансфера си на територията на другата държава-членка заявителят е предал на компетентния орган на тази държава-членка документите, посочени в член 5, параграфи 1, 2 и 3, свързани с трансфера в тази държава-членка, и е представил доказателства за това предаване на първата държава-членка. 2. Ако срокът на трансфера в другата държава-членка надвишава дванадесет месеца, другата държава-членка може да изиска подаването на ново заявление за разрешение за пребиваване като ЛВТ в тази държава-членка. Когато съгласно съответното законодателство е необходимо лицето да притежава виза или разрешение за пребиваване, за да се ползва с мобилност, такава виза или разрешение се издава своевременно в срок, който не възпрепятства изпълнението на задачата, като същевременно оставя на компетентните органи достатъчно време за обработка на заявленията. Държавите-членки не трябва да изискват от лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, да напуснат територията им, за да подадат заявления за визи или разрешения за пребиваване. 3. Максималната продължителност на трансфера в Европейския съюз не трябва да надвишава три години за ръководители и специалисти и една година за дипломирани стажанти.	Член 16 <i>Мобилност между държавите-членки</i> 1. Гражданите на трети държави, получили разрешение за ЛВТ в първата държава-членка, които отговарят на критериите за приемане, посочени в член 5, и кандидатстват за разрешение за ЛВТ в друга държава-членка, имат право да работят във всяка друга структура, установена в тази държава-членка и принадлежаща към същата група от предприятия, както и в обектите на клиентите на приемащата структура, ако условията, посочени в член 13, параграф 4, са изпълнени, въз основа на разрешението за пребиваване, издадено от първата държава-членка, и допълнителния документ, предвиден в член 11, параграф 4, при условие че: (а) продължителността на трансфера в другата/ите държава/и-членка/и не надвишава дванадесет месеца; (б) преди трансфера си на територията на другата държава-членка заявителят е предал на компетентния орган на тази държава-членка документите, посочени в член 5, параграфи 1, 2 и 3, свързани с трансфера в тази държава-членка, и е представил доказателства за това предаване на първата държава-членка. <u>2. Другата държава-членка има право да отхвърли кандидатура по отношение на своята територия по същите причини, по които и първата държава-членка. Член 6 от Директивата се прилага <i>mutatis mutandis</i>.</u> 2.3. Ако срокът на трансфера в другата държава-членка надвишава дванадесет месеца, другата държава-членка може да изиска подаването на ново заявление за разрешение за пребиваване като ЛВТ в тази държава-членка. Когато съгласно съответното законодателство е необходимо лицето да притежава виза или разрешение за пребиваване, за да се ползва с мобилност, такава виза или разрешение се издава своевременно в срок, който не възпрепятства изпълнението на задачата, като същевременно оставя на компетентните органи достатъчно време за обработка на заявленията. Държавите-членки не трябва да изискват от лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, да напуснат територията им, за да подадат заявления за визи или разрешения за пребиваване. 3.4. Максималната продължителност на трансфера в Европейския съюз не трябва да надвишава три години за ръководители и специалисти и една година за дипломирани стажанти.

Изложение на мотивите

КР смята, че предложението – в сегашния вид на член 16 – не позволява изрично на държавите-членки, следващи след страната на първи прием, да отхвърлят кандидатура за прием, и отбелязва, че всъщност това би било равносилно на заобикаляне на тяхното право да определят квотата за приемане на граждани на трети държави на тяхна територия. Затова предлага да се измени съответно текстът на предложението.

Брюксел, 31 март 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG